

Giới thiệu Vũ Phá Thiên Lộ Convert

Đây là một cái Võ Giả thể giới, mình sinh ra ngày lên, ta tự nhất định leo lên cao điểm

Chỉ vì coi bỏ cái kia rắc rối phụ trách bí ẩn, còn trong nội tâm của ta một cái tự tại.

Thiên Địa khay ngọc, vỡ vụn vì chín, được vừa hiển thân thông, cái kia được chín thì như thế nào!

Mà lại xem thiếu niên tự sơn thôn trong cho người lừa gạt ra, ngẫu được dị bảo, như thế nào từng bước một đi đến cao điểm.

Quyển sách cực kỳ nhiệt huyết, Công Pháp, kỳ ngộ, cái gì cần có đều có.

Hoan nghênh mọi người đọc.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Thiếu niên

Đại Diệp thôn, Hắc Thủy Thành một cái rất không ngờ thôn xóm nhỏ.

Trời tờ mờ sáng, thôn nhỏ bên trong đích thôn dân phần lớn còn trong giấc mộng, mà ngay cả trong thôn gà trống cũng còn không có đánh minh.

Một đạo thân ảnh theo một chỗ sân nhỏ đi ra, trong tay mang theo một cái hộp đựng thức ăn, hướng về thôn phía sau đi đến.

Thân ảnh sau khi biến mất không lâu, cửa phòng lần nữa bị mở ra. Một cái lão giả ý tựa vào cửa ra vào, nhìn xem thân ảnh biến mất phương hướng, thở dài một tiếng, một lần nữa đóng cửa lại.

...

Ác ác ờ!

Gà trống đã ra động tác tiếng nổ minh.

Thôn nhỏ ở bên trong thôn dân nghe được thanh âm sau lục tục ngo ngoe theo trong nhà đi ra, đã bắt đầu bận rộn một ngày.

Tại thôn sau đích trong rừng cây, một thiếu niên xuất hiện ở chỗ đó.

Thiếu niên tên là Sở Văn, từ nhỏ chính là một cái cô nhi, bởi vì nhật hán trở lại lão giả họ Sở, cho nên lúc này mới nổi lên như vậy một cái tính danh.

Sở Văn giờ phút này ngồi chồm hóm trên mặt đất ghim lên lập tức bước, động tác thập phần quy phạm, xem xét tự là luyện có chút lâu lắm rồi.

Một canh giờ sau khi đi qua, trên trán của hán mặt toát ra một ít mồ hôi.

Đứng trung bình tấn động tác này tuy nhiên đơn giản, nhưng muốn làm đến thời gian dài ngồi cạnh, nhưng có chút không dễ. Sở Văn nhú mày thoáng một phát, cảm nhận được trên đùi truyền đến một chút đau nhức, nhưng lập tức liền lại giãn ra ra, ngừng lại tâm thần, bảo trì trước khi tư thế hào không lay được.

Theo thời gian trôi qua, mồ hôi trên mặt châu càng ngày càng nhiều, cuối cùng nhất ngưng tụ lại với nhau, hóa thành một đầu nước chảy theo cái cảm tích rơi trên mặt đất, thân thể của hán có đi một tí chống đỡ hết nổi.

Sở Văn đóng chặt lại bờ môi, tận lực xem nhẹ trên thân thể run rẩy, vẫn đang tại đau khổ chèo chống. Thẳng đến xa xa truyền đến tiếng nói chuyện, hán lúc này mới thu hồi thân thể, lau thoáng một phát mồ hôi trên mặt, lẳng lặng đứng qua một bên.

"Sở Văn, hôm nay lại là nguoi cái thứ nhất đến ah!" Xa xa một đám ước chừng 13,4 tuổi thiếu niên đã đi tới, một người trong đó hướng về Sở Văn chào hỏi.

"Trương Phong, các nguoi tới cũng không tính muộn ah." Sở Văn trên mặt lộ ra mỉm cười.

"Chúng ta đây là trong nhà thức đó a. Nửa tháng nửa tự là thôn thi đấu rồi, không cầu cái gì Võ Giả bồi dưỡng danh ngạch, chỉ cầu đừng cho trong nhà mất mặt, cái kia chính là vận hạnh rồi. . ."

Một đám thiếu niên đứng gom lại cùng một chỗ, vừa mới nói chuyện phiếm không bao lâu, liền đã nghe được một tiếng ho khan.

Mọi người nghe thấy chi, một bộ bị sợ hãi bộ dáng, nhanh chóng bày chỉnh ngay ngắn tư thế, đứng thành một loạt.

"Xem xem các ngươi những người này, nguyên một đám cả lo phát phơ bộ dạng, còn thể thống gì." Một trung niên nhân từ đằng xa đã đi tới, người còn chưa tới, liền truyền đến một tiếng răn dạy.

Trung niên nhân tên là Diệp Sơn, là Đại Diệp Trần vì số không nhiều hai cái Võ Giả một trong, chủ phải chịu trách nhiệm trong thôn thiếu niên thân thể huấn luyện. Mà cái khác Võ Giả, thì là con của hán Diệp Tinh.

Nhìn trước mắt bọn này thiếu niên, trung niên nhân trên mặt lộ ra một bộ lời nói thâm thía biểu lộ.

"Muốn trở thành một gã đáng giá bồi dưỡng trở thành Võ Giả người, là tối trọng yếu nhất một điểm, tựu là bản thân phải có một khóa khắc khổ hướng lên tâm."

Diệp Sơn nói đến đây dừng lại một chút, đuổi ra một cái chân hướng về một cái trong đó thiếu niên đá vào. Thiếu niên vẫn không nhúc nhích, giống như không có phát giác. Diệp Sơn chân bên cạnh đá vào thiếu niên trên đùi, thiếu niên thân hình lắc lư một cái, lập tức liền ngã trên mặt đất.

"! Đứng cũng không vững. Hôm nay một ngày ngươi cái gì đều không cần đã làm, cho ta thành thành thật thật đứng ở chỗ này, lúc nào có thể đứng ổn, lúc nào có thể nghỉ ngơi."

Diệp Sơn nói xong, đưa mắt nhìn sang còn lại những thiếu niên này.

"Các ngươi đều là người bình thường, không có phú quý người ta thảo được rèn luyện thân thể. Tại không có có trở thành bồi dưỡng người trước khi, các ngươi dựa vào là chỉ có cố gắng của mình. Không muốn kỳ vọng sẽ có cái gì kỳ tích xuất hiện, dù cho có, cũng không nhất định hội rơi tại ngươi trên người chúng. Tốt rồi, hôm nay luyện tập bắt đầu, ta không hề ngừng không được ngừng."

Một đám thiếu niên thấy hán nói xong, vội vàng phân tán ra đến, riêng phần mình ghim lên lập tức bước.

Diệp Sơn đối với các thiếu niên huấn luyện chủ yếu chia làm lưỡng bộ phận, buổi sáng thời gian chủ yếu là dùng để đứng trung bình tấn, học tập kiến thức cơ bản. Buổi chiều thời gian thì là hội giáo tập một ít cơ bản công phu quyền cước. Về phần càng thêm cao thâm một ít vũ kỹ, mà ngay cả hán cũng là không biết.

Tại toàn bộ Thiên Vũ Đại Lục, người nhà nghèo hèn từ muốn nghĩ ra đầu, chỉ có hai cái đường ra. Một đầu là tư chất thượng thừa, có thể bị một ít tông môn chọn trúng, thành làm một cái thực lực cường thịnh, được người kính ngưỡng thượng sư. Một con đường khác thì là đạt tới Võ Giả, sau đó gia nhập quân đội, kiến công lập nghiệp.

Diệp Sơn đứng ở một bên, bởi vì thời tiết nóng bức, cho nên thoát khỏi y phục trên người, ** lấy trên thân. Tại trên người của hán, từng khối cơ bắp rất rõ ràng nổi bật đi ra, ngực chỗ cang là có thêm một đạo vết máu.

Vết máu không phải dừng, đúng là thân thể cảnh nhất trọng, đột phá đã đến Võ Giả tiêu chí.

Nhìn thấy các thiếu niên về mặt hăm mộ nhìn xem đạo kia vết máu, diệp Sơn trên mặt hiển lộ ra một chút tự hào.

"Tại Thiên Khai vương triều, thân thể cảnh có cửu trọng. Các ngươi chỉ cần khắc khổ dụng tâm, dù cho không thể trở thành bồi dưỡng người, sớm muộn có một ngày cũng sẽ biết trở thành Võ Giả. Có lẽ trong các ngươi những người khác bởi vì thiên phú nguyên nhân, thậm chí có thể đột phá thân thể cảnh đi đến xa hơn chỗ, điểm này ta tin tưởng các ngươi, các ngươi tin tưởng chính mình sao?"

"Tin tưởng!"

Các thiếu niên trả lời tràn đầy khí thế.

Diệp Sơn thấy thế, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng. Trở thành Võ Giả kỳ thật cũng không dễ dàng, có đôi khi không chỉ có cần khắc khổ, càng là cần một ít cơ duyên, chỉ có đột phá đã đến trước mắt thân thể cực hạn, mới có thể khắc ra một đạo vết máu. Đương nhiên những lời này, diệp Sơn đó là để ở trong lòng, cũng không có nói ra, trước mắt hán thầm nghĩ cho các thiếu niên trong nội tâm nhiều một ít hi vọng.

Một canh giờ trong nháy mắt liền đi qua, đại đa số thiếu niên có đi một tí chống đỡ hết nổi, thân thể đung đưa, tùy thời đều có ngã xuống khả năng.

Sở Văn hai cái chân đã run lên, trong ý nghĩ mắt hoa cảm giác cũng càng ngày càng mãnh liệt, liền xem lấy cảnh vật trước mắt cũng có một ít lắc lư.

"Không được, ta muốn cố cầm cự, còn có nửa canh giờ là được đến trưa." Sở Văn trong nội tâm âm thầm cho mình đập vào khí.

Chỗ ngực truyền đến một ít nóng lên, phát nhiệt, một cỗ lực lượng theo kinh mạch đang muốn chảy vào đến tứ chi. Sở Văn nắm tay chặt chẽ cảm chặt, coi chừng không chế được cỗ lực lượng kia lại nhớ tới ngực.

"Ta nhất định phải nhịn xuống, đây là đang khiêu chiến thân thể cực hạn, chỉ có vượt đi qua, mới có thể có đột phá."

"Phịch." Một tiếng, bên cạnh một thiếu niên bởi vì chống đỡ không nổi, cái thứ nhất té xuống.

Theo hán ngã xuống, phảng phất khai hỏa tín hiệu , một người tiếp một người thiếu niên đi theo té xuống, đến cuối cùng, toàn bộ rừng cây chỉ còn lại hai ba cái thiếu niên vẫn còn đau khổ chèo chống.

"Còn có cuối cùng nửa canh giờ, ngã xuống người giữa trưa thời gian nghỉ ngơi giảm bớt một nửa, còn lại mấy cái cho ta chịu đựng, nếm trải trong khổ đau, mới là người trên người."

Diệp Sơn lạnh lùng nhìn lướt qua ngã xuống mọi người, đưa ánh mắt đặt ở còn lại mấy cái trên người thiếu niên.

Những thiếu niên này thân thể hay vẫn là quá yếu ah, thôn những năm này càng ngày càng nghèo, dùng tại huấn luyện bên trên kinh phí cũng càng ngày càng ít, mà ngay cả sân bãi cũng theo lúc ban đầu trong thôn đem đến khu rừng nhỏ, lại như vậy xuống dưới, Đại Diệp thôn Võ Giả chỉ biết càng ngày càng ít. Diệp Sơn trong lòng có chút ít buồn vô cớ.

Vừa rồi ba cái thiếu niên, giờ phút này lại có một cái ngã xuống, chỉ còn lại Sở Văn cùng một người khác. Diệp Sơn nhìn về phía Sở Văn trong ánh mắt có đi một tí nhu hòa. Sở Văn năm nay 13 tuổi, so với đại bộ phận hài tử còn nhỏ một chút tuổi, nhưng diệp Sơn theo trên người hán, phảng phất thấy được năm đó chính mình. Đồng dạng quật cường, đồng dạng không chịu thua, dù cho chống đỡ không đi xuống, cũng cường tự chống.

Sở Văn sắc mặt đã trở nên trắng, trong đầu càng là một mảnh mất hoa, hoàn toàn phân không rõ Đông Nam Tây Bắc. Nhưng hán y nguyên kiên trì trát lấy trung bình tấn, chỉ bởi vì hán là cô nhi, cho nên hán càng muốn trở nên mạnh mẽ, chỉ có trở nên mạnh mẽ rồi, hán có thể đi đến thế giới bên ngoài, đi tìm thân thể của hán.

Bên tai lại truyền tới một tiếng ‘ phịch ’, khác một thiếu niên cũng bởi vì không chịu nổi ngã xuống, toàn bộ rừng cây chỉ còn lại hán một người.

"Tốt rồi, nửa canh giờ đã đến, mọi người riêng phần mình về nhà ăn cơm đi."

Diệp Sơn thanh âm rất cực vang lên, nghe vào Sở Văn trong tai phảng phất âm thanh thiên nhiên .

Sở Văn trên mặt lộ ra dáng tươi cười, cả người trực tiếp nằm sấp ngã trên mặt đất. Trên đồng cỏ thâu tới cảm giác mát lại dễ cho hán rất là thoải mái, phảng phất là Linh Dược , thư trì hoãn lấy hán chân bên trên trường đau nhức.

"Sở Văn."

Một đạo tiếng kêu ở bên tai của hán vang lên.

Hán mở mắt, phát hiện diệp Sơn giờ phút này ngồi xổm trên mặt đất, giống như có lời gì muốn nói.

"Diệp đại thúc." Sở Văn vội vàng bò .

"Chậm một chút. Buổi sáng huấn luyện đến cuối cùng, không nghĩ tới lại chỉ có một mình ngươi giữ vững được xuống." Diệp Sơn trong lời nói có thương thức, nhưng cũng có được âm đạm

"Diệp đại thúc đừng nóng vội, bọn hán sẽ từ từ tốt lên." Sở Văn an ủi.

Diệp Sơn cười lắc đầu, trên mặt lộ ra một ít trịnh trọng biểu lộ, mở miệng nói: "Sở Văn, lần này thôn thi đấu ta xem mười phần ** chính là ngươi rồi, ngươi sau này có tính toán gì không, phải đi tòng quân, hay vẫn là ở lại trong thôn?"

"Ta muốn đi tòng quân." Sở Văn không có làm nhiều suy nghĩ, tự nói ra quyết định này.

"Tòng quân còn có 2 năm, đến lúc đó ngươi cũng không sai biệt lắm trở thành võ giả. Đi, tiểu tử, hảo hảo cố gắng lên, Diệp đại thúc coi trọng ngươi." Diệp Sơn vỗ vỗ Sở Văn bả vai, hướng về thôn phương hướng đi đến, trong lòng của hán nhưng thật ra là hi vọng Sở Văn có thể lưu lại , dù sao một cái thôn, nhiều Võ Giả thì ra là nhiều hơn một phần thực lực, nhưng nghĩ đến đối phương thân thể, cuối cùng nhất vẫn không thể nào nói ra miệng.

Đợi đến lúc chung quanh không có người về sau, Sở Văn cầm lên bên cạnh hộp cơm hướng về cánh rừng ở chỗ sâu trong đi đến.

Cánh rừng ở chỗ sâu trong đi thông phía sau núi.

Phía sau núi là cái chỗ thần bí, bởi vì thần bí, cho nên thôn nhỏ ở bên trong người phần lớn đối với hán giữ vững một loại sợ hãi. Bất quá tốt tại nhiều năm như vậy xuống, cũng không gặp có chuyện gì phát sinh, các thôn dân đại cũng đã quen rồi sự hiện hữu của nó, có đôi khi thậm chí còn hội mời bên trên một đám người, tại Sơn bên ngoài đánh đi săn.

Sở Văn coi chừng né qua các thôn dân lưu lại bắt thú bẫy rập, đi tới Sơn bên ngoài, một tiếng huyết sáo vang lên, chỉ thấy một đạo màu xám bóng dáng từ đằng xa gào thét mà đến.

Một bả tiếp được nhào đầu về phía trước đồ vật, Sở Văn trên mặt lộ ra dáng tươi cười. Một chi màu xám tiểu hầu nằm ở trong ngực của hán, một đôi mắt nhanh như chớp chăm chăm vào trong tay hộp cơm.

Sở Văn thấy thế, cười vỗ một cái đầu khỉ, mở ra hộp cơm, lấy ra bên trong mìn thẩu phân cho tiểu hầu một ít.

Tiểu hầu là hấn một năm trước nhận thức đấy. Lúc ấy chính trực trời mưa, xa xa một cái màu xám đỏ vật hấp dẫn chú ý của hấn, đi vào xem xét mới phát hiện là chỉ màu xám tiểu hầu, tiểu hầu một cước đâm nát bất thủ trên kệ, một đôi mắt lộ ra cầu xin ánh mắt, cái này lại để cho hấn nhớ tới thân thể của mình. Đêm tiểu hầu sau khi thả, hai người là được bằng hữu.

Thời tiết có chút nóng bức, Sở Văn sau khi cơm nước xong liền cởi quần áo ra. Thân thể của hấn có chút gầy yếu, thậm chí trên người cơ bắp xem đều không kịp điệp Sơn một nửa. Nhưng hiện tại nếu là có những người khác lại tròng lòi mà nói..., giờ phút này nhất định sẽ kinh ngạc không ngậm miệng được, bởi vì tại lồng ngực của hấn, đồng dạng cũng có được một đạo vết máu.

Sở Văn ôm đầu nằm trên mặt đất, tiểu hầu cũng học bộ dáng của hấn nằm ở một bên.

"Tiểu Hôi, nếu có một ngày ta phải ly khai tại đây, ngươi hội theo ta đi sao?"

Bên cạnh cũng không có truyền đến tiểu hầu động tĩnh, Sở Văn quay đầu nhìn về phía đối phương. Tiểu hầu hai mắt híp lại, hai cánh tay ôm bụng của mình, làm như tiến nhập mộng đẹp.

Sở Văn thấy thế, cười khổ lắc đầu, nằm trong chốc lát về sau, liền hướng về huấn luyện địa phương đi đến.

Đột nhiên sau lưng một hồi "Chi chi chi" thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 02: Thượng sư

Sở Văn nghe được thanh âm về sau, quay đầu.

Chỉ thấy tiểu hầu một bộ bị sợ hãi bộ dạng, hướng về hấn lớn tiếng kêu to. Nhìn thấy hấn quay đầu lại, tiểu hầu giống như thờ dài một hơi, nhếch miệng cười cười, nhanh chóng lên đến một gốc cây lên, trốn . Sở Văn có chút kinh nghi, đánh giá thoáng một phát bốn phía về sau, càng làm đầu giờ lên hướng về phía bầu trời.

"Tê ~" một tiếng lạnh hấp tiếng vang lên.

Chỉ thấy dưới ban ngày ban mặt, ở đằng kia màu xanh lam trên bầu trời thậm chí có hai người lẳng không mà đứng. Sở Văn mở to hai mắt nhìn nhìn qua trên không, hiển nhiên không tin sự thật này, thẳng đến bám véo chính mình một bả về sau, cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Chỉ thấy một người trong đó bảo kê một bộ áo đen, che chặn hơn phân nửa thân thể.

Sở Văn vận chuyển thị lực nhìn lại, phát hiện cái kia áo đen chỉ nhân đạp tại một bả cổ trên thân kiếm, toàn thân khói đen vờn quanh, mơ hồ trong đó còn có thể nghe đến một tia làm cho người buồn nôn khí tức.

Lại nhìn tên còn lại, người này cùng vừa rồi người nọ hoàn toàn trái lại, một thân áo bào trắng, trắng noãn sáng ngời, cười một con ngựa trắng phía trên. Bạch mã có chút cao lớn, tư thái khoẻ mạnh, giờ phút này ngẩng cao lên đầu ngựa, mở to cái kia bảo thạch mã nhãn, lạnh lùng nhìn xem đối diện, tại hấn trên mặt bàn chân ần ần còn có thể chứng kiến một ít hỏa diễm toát ra.

"Đây là thượng sư?"

"Khục!" Một tiếng thét kinh hãi vang lên.

Trên bờ vai một cái đại chuông đánh tới, đã cắt đứt Sở Văn mạch suy nghĩ, đưa hấn lại càng hoảng sợ. Quay đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào, điệp Sơn cùng một đám thiếu niên đứng ở phía sau của hấn.

Sở Văn đang muốn mở miệng, điệp Sơn làm hư âm thanh đích thủ thế, chỉ chỉ bầu trời.

Bầu trời hai người giống như tại trò chuyện với nhau cái gì, bởi vì rời đi quá xa, dưới đáy mọi người một chút cũng không có nghe được. Một lát sau, hai người tựa hồ đình chỉ nói chuyện với nhau, áo bào trắng chỉ nhân cúi đầu nhìn về phía dưới phương, hừ lạnh một tiếng truyền đến, giống như sấm sét , tại mọi người vang lên bên tai.

Diệp Sơn thấy thế, tranh thủ thời gian hướng lên trời không cúi đầu, kéo mọi người vội vàng rời đi.

Sở Văn đi tại cuối cùng, thỉnh thoảng lại hồi đang nhìn bầu trời, ngay tại tầm mắt của hắn mau mau cũng bị trong rừng lá cây ngăn trở thời điểm, trên bầu trời hai người rốt cục động.

Áo đen chi nhân trước hết nhất nhện không được, toàn thân khói đen bốc lên, một cái cự đại quỷ đầu theo khói đen trong chui ra. Quỷ đầu trán sinh một góc, diện mục dữ tợn, bên người còn có chút quỷ ảnh xấu quẩn, xem Sở Văn dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa mới ngã xuống đất. Quỷ đầu xuất hiện về sau, đón gió tăng trưởng, không cần thiết một lát, lại hiện đầy cả phiên thiên không, một trương miệng khổng lồ đột nhiên mở ra, phun ra tí ti hắc khí, hướng về áo bào trắng chi nhân đánh tới.

Áo bào trắng chi nhân cũng không động tác, hắn dưới háng bạch mã đánh cho một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, mắt lé liếc qua quỷ đầu, mã miệng há khai, một đạo vòng xoáy theo trong miệng phun ra, một bả xoáy lên quỷ đầu, đem hắn nuốt xuống. Vốn là màu trắng thân thể, tại nuốt vào quỷ đầu về sau, trở nên một nửa bạch một nửa hắc. Bạch mã hình như có không thích, trong mũi "Hỗn hển" một tiếng, phun ra một ngụm hắc khí, cả người lại lần nữa hồi phục xong.

"Tật!" Hét lớn một tiếng.

Chỉ thấy hắc khí rồi đột nhiên biến hóa, hóa thành một đạo hắc mang hướng về áo bào trắng chi nhân vọt tới. Như thế kinh biến phía dưới, mà ngay cả trên mặt đất Sở Văn, trong lòng cũng là xiết chặt. Nào có thể đoán được áo bào trắng chi nhân cười lạnh một tiếng, đối với cái này hào không thêm để ý, tùy ý hắc khí bắn về phía chính mình, cũng không tránh né.

Hắc khí lóe lên tức chưa, chui vào áo bào trắng chi nhân trong lồng ngực, thiếu chút nữa đem cả người hắn nhuộm thành màu đen. Áo bào trắng chi nhân không chút hoang mang, một tay mò tới sau đầu, không biết nhổ xuống vật gì, hóa thành một đạo bạch mang ném hướng về phía áo đen chi nhân.

...

Sở Văn xem như là say , đang định lại nhìn, nhưng không ngờ điệp Sơn kéo lại hắn, hướng về phía sau kéo đi.

Đãi đi đến đầy đủ xa xa, điệp Sơn lúc này mới buông lỏng tay ra, trên mặt lộ ra giận dữ chỉ sắc nhìn về phía đối phương.

"Sở Văn, ngươi đưa nhỏ này không muốn sống nữa!"

Gặp Sở Văn cúi đầu, trên mặt lộ ra âm trầm chỉ sắc, điệp Sơn thờ dãi một hơi, nói: "Thượng sư ở giữa tranh đấu không phải ta và ngươi có thể quan sát , nếu không chọc giận thượng sư, cái kia chính là. . ."

Diệp Sơn lời còn chưa nói hết, chỉ nghe ‘ bành’ một thanh âm vang lên lên. Bầu trời xa xa phía trên, bạch sắc quang mang vạn trọng bay lên.

"Chạy!" Một giọng nói vang lên, chỉ thấy phía trước cây cối mênh mông lớn ngã xuống, một đạo khí lăng từ xa mà đến gần, hướng về bên này mang tất cả tới. Khí lăng những nơi đi qua, liền trên mặt đất thảm cỏ đều bị nhổ .

Diệp Sơn không khỏi phân trần, một bả kéo Sở Văn, trong miệng hô to lấy "Chạy ", mang theo mọi người hướng về thôn phương hướng chạy đi.

Khí lăng bởi vì cây cối vật che chắn, cũng không có lan đến gần thôn nhỏ.

Mọi người lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua phía trước, vốn là rậm rạp khu rừng nhỏ, giờ phút này đã thành trụi lủi một mảnh, mà ngay cả trên mặt đất bãi cỏ đều giống bị nhổ một lớp da, lộ ra màu nâu bùn đất.

Diệp Sơn thấy mọi người hoàn hảo không tổn hao gì về sau, lúc này mới thờ dãi một hơi. Không có cây cối vật che chắn, trên bầu trời tình hình vừa xem hiểu ngay. Nhưng vốn là tranh đấu hai người sớm đã không thấy bóng dáng, nếu như không phải cái này trên đất biến hóa, mọi người chỉ cảm thấy vừa rồi giống như là làm một giấc mộng.

"Thượng sư, cái này là thượng sư lực lượng à." Sở Văn thì thầm nói nhỏ.

Đối với vừa rồi hết thảy, trong lòng của hắn thật lâu khó có thể bình tĩnh, ngoại trừ vừa bắt đầu hoảng sợ bên ngoài, lại thời gian dần qua sinh sôi ra từng cái loại đối với thượng sư hướng tới.

"Tốt rồi, hôm nay huấn luyện tự đến nơi đây a." Diệp Sơn khoát tay áo, ý bảo mọi người tán đi, đã xảy ra chuyện như vậy, bọn này thiếu niên cái đó còn có cái gì tâm tư huấn luyện.

...

Sở Văn về tới trong nhà.

Cửa nhà trong sân lúc này đứng đầy một cái lão già, lão già run run rẩy rẩy tựa vào trên khung cửa, giờ phút này vẻ mặt lo lắng nhìn xem thôn về sau, nhìn thấy Sở Văn về sau, trên mặt lo lắng lúc này mới tán đi. Lão già không phải người khác, đúng là nhật Sở Văn trở lại chính là cái kia Sở lão.

"Gia gia." Sở Văn gặp đến lão già về sau, một bả đỡ đối phương, đem hắn vịn hướng về phía trong phòng.

"Sở Văn nột, vừa mới chuyện gì xảy ra ah, ta như thế nào nghe được thôn sau có tiếng động?" Lão già mở miệng hỏi.

"Không có việc gì, tựa là hai cái thượng sư ở giữa tranh đấu."

"Ai. . . Thượng sư. . ." Lão giả trong lời nói lộ ra vô hạn phiền muộn.

Sở Văn trên mặt có chút ít cổ quái, nghe lão giả trong lời nói ý tứ, tựa hồ đối với thượng sư xuất hiện cũng không phải quá mức kinh ngạc. Cái này còn có điểm không phù hợp hẳn mong muốn, hẳn vốn cho rằng lão giả ít nhất hội hướng diệp Sơn như vậy thận trọng đấy.

Lão giả chứng kiến Sở Văn trên mặt nghi vấn, than nhẹ một tiếng, ngồi xuống đường trước trên ghế, trên mặt lộ ra một vòng hồi ức.

"Sở Văn nột, gia gia thời gian không nhiều lắm rồi. Thân thể của ngươi, ta nên nói cho ngươi biết một chút."

Sở Văn trong lòng căng thẳng, có quan hệ hẳn vấn đề về thân thể, mặc hẳn mọi cách hỏi thăm, lão giả một mực nói là hẳn nhất được đấy. Nhưng hẳn hiểu chuyện về sau hỏi qua người khác, có người nói là lão giả ra ngoài một chuyến ôm trở lại, cái này lại để cho hẳn rất là nghi hoặc, không nghĩ tới hôm nay lão giả lại có thể biết chủ động nhắc tới.

"Ngươi là ta nhất được đấy. . ." Nhìn thấy Sở Văn trên mặt thất vọng, lão giả cười khổ lắc đầu, nói: "Bất quá lại không phải tại cửa thôn, mà là đang Hoàng Cực tông, thì ra là Thiên Khải hoàng triều kinh đô nhất được đấy."

"Cái gì?" Sở Văn về mặt kinh ngạc nhìn về phía lão giả.

Toàn bộ Thiên Vũ Đại Lục chung chia làm năm khối, theo thứ tự là Đông Hải, Nam Linh, tây hoang, Bắc Cương, Trung Nguyên. Sở Văn chỗ địa phương, đúng là Bắc Cương. Bắc Cương tông môn phần đông, nhưng muốn nói đến Bắc Cương quy ai quản lời mà nói..., vậy thì không thể không nâng lên Hoàng Cực tông rồi.

Hoàng Cực tông đã có thể coi vì tông môn, lại có thể coi vì hoàng triều, chống lại đứng đầu bảy tông, đối với hạ chương quản vạn dân. Cho nên Sở Văn nghe được Hoàng Cực tông, trong đầu phản ứng đầu tiên tựa là khó mà tin được.

"Ngươi có phải hay không cảm thấy ta một phạm nhân, sao có thể đủ đi được rồi kinh đô? Ha ha."

Chỉ nghe "Két" một tiếng, lão giả theo như trên bàn một tay, đột nhiên dùng sức, tại trên mặt bàn chiếu ra một cái chường ấn.

"Lớn tuổi mọi người có cái bí mật, Sở Văn nột, lời này ngươi phải nhớ cho kỹ."

Sở Văn giờ phút này về mặt ngực nhưng đích nhìn xem lão giả, chỉ cảm thấy đối phương giống như thay đổi cá nhân giống như, một thân thần bí. Đầu óc của hẳn đã chuyển bất quá ngoạn (khom) đến, không nghĩ tới cùng mình sớm chiều ở chung 13 năm lão giả, vậy mà còn là một Võ Giả.

Lão giả trên mặt lộ ra tươi cười đắc ý, phảng phất đối với chính mình có thể hù đến đứa cháu này, rất là thỏa mãn.

Một búng máu to (tí tí) theo lão giả khoe miệng chảy xuống, Sở Văn đang muốn mờ miệng, lão giả khoát tay áo, lấy ra một khăn tay vuông, đem chỉ xóa đi.

"Lúc trước hoàng triều có chiến sự, cho nên thấp xuống yêu cầu, tuổi tròn 15 tuổi người cũng có thể tham gia. Ta tuổi trẻ khí thịnh, muốn đi bên ngoài lưu lạc, cho nên cũng đi rồi. Trong quân 5 năm, chết tổn thương rất nhiều, ta lại may mắn còn sống."

"Không chỉ có như thế, ta còn bị một vị thượng sư thu làm đệ tử. Bất quá tư chất có hạn, ta cái kia sư phó rồi đi lại sớm, đã đến 70 tuổi thời điểm, ta mới khó khăn lắm đạt đến thân thể cảnh 7 trọng."

"Thân thể cảnh 7 trọng?"

"Ân, thân thể cảnh 7 trọng." Lão giả bỏ đi y phục của mình, ngực 7 đạo huyết ngân tuy nhiên âm đạm, nhưng vẫn là có thể miễn cưỡng chứng kiến.

"Lúc ấy xuống núi đệ một chỗ là được đế đô, không nghĩ tới chuyến đi này, là được một cái tới hạn."

Sở Văn khán đáo lão giả trên mặt hiện đầy đắng chát, ở đằng kia đắng chát bên trong tựa hồ còn có một ít hối hận. Hẳn biết rõ lão giả tiếp được đi giảng sự tình, nhất định là không giống.

Mà lại để cho một cái thân thể cảnh 7 trọng đều cảm thấy không sự tình vậy là cái gì? Sở Văn đối với cái này rất là hiếu kỳ.

Chương 03: Đại nhân vật

Đêm hôm đó, bầu trời sao lốm đốm đầy trời, thần kỳ sáng.

Lão già đi vào kinh đô đã gần nửa tháng, gần 50 năm tông môn sinh hoạt, lại để cho hắn đối với thế tục hết thấy đều cảm thấy đặc biệt mới lạ.

Bởi vì thân thể cảnh 7 trọng, huyết mạch chỉ lực bằng bạc, tuy nhiên lão già tuổi gần 70, đã là đã đến người bình thường tuổi già, nhưng đối với có được 120 tuổi thọ hắn mà nói, còn không tính quá lão.

Người không già, dĩ nhiên là khởi đi một tí khác tâm tư, lão già giờ phút này chính hướng phía một nhà kỹ viện đi đến.

Xuân Phong các là kinh đô số một số hai xuân lâu, vô luận là cô nương số lượng hay vẫn là chất lượng, đều là tốt nhất chỉ thừa lúc. Mà ngay cả nhìn quen trong môn tiên nữ lão già, lần đầu tới thời điểm đều là sợ hãi thán phục không thôi.

Ngoài cửa đón khách các cô nương gặp đến lão già đã đến, nhao nhao hướng hắn ném ra ngoài hoa cành. Bên tai Oanh Oanh lời nói nhỏ nhẹ, nghe các cô nương trên người tán phát ra mùi thơm, trên mặt của hắn lộ ra say mê.

Lão già cũng không là lần đầu tiên đến Xuân Phong các, đối với cái này ở bên trong hết thấy từ lâu quen thuộc, lập tức kéo đi một cô nương hướng về bên trong đi đến.

Đi vào bên trong về sau, lão già phát hiện không còn chỗ ngồi, chưa phát giác ra có chút kỳ quái, nhìn về phía trong ngực cô nương, nói: "Tiểu xuân ah, nay Thiên Nhân như thế nào nhiều như vậy."

"Ai ôi!!!, của ta Sở ca ah, ngươi không biết, hôm nay là chúng ta tại đây tên đứng đầu bảng Mị nhi cô nương lấy chồng trời ạ."

"Thật sự?" Lão già trên mặt một mảnh cuồng hỉ, tiểu xuân thấy thế chọc nhẹ thoáng một phát trán của hắn, cười mắng một câu "Sắc quỷ".

Mị nhi cô nương từ trước đến nay liền có ngàn vàng khó mua vừa thấy, vạn kim khó thân dung mạo tên tuổi. Lão già cũng là tính tình người trong tại, tự nhiên không thể bỏ qua, xuất ra một thỏi bạc, lại để cho gã sai vặt hỗ trợ tìm một chỗ ngồi, liền ngồi xuống.

Đợi nửa ngày, còn chưa thấy đến Mị nhi cô nương đi ra, mọi người cảm xúc có chút bất mãn, nhao nhao kêu la .

Lão già cũng có chút ép không được nóng tính, một tay hung hăng trong ngực tiểu xuân trên người ngắt một bả, nhắm trúng tiểu xuân thống khổ liên tục.

Nhưng vào lúc này một giọng nói vang lên.

"Mị nhi cô nương, đi ra á!"

Mọi người rướn cổ lên, nhìn qua tới.

Tại mọi người ánh mắt hội tụ chỗ, một vị đang mặc màu tím quần áo thiếu nữ, chính chậm rãi đi tới, bình tĩnh non nớt khuôn mặt, cũng không vì mọi người chú mục mà thay đổi mấy mảy. Thiếu nữ trong treo nhưng lạnh lùng lạnh nhạt khí chất, giống như Thanh Liên sơ trần, niên kỷ tuy nhỏ, cũng đã Thoát Tục.

Lão già chứng kiến nàng này, trên mặt một mảnh ửng hồng, phảng phất liền huyết dịch đều sôi trào .

"Mị nhi, bá kiến các vị." Môi son khẽ mở, giống như xuân phong nhuận nhân tâm thần.

Mọi người ở đây say mê thời điểm, một đạo thân ảnh phá hư phong cảnh chặn mọi người ánh mắt, tú bà chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trên đài.

Dưới đài hư tiếng vang lên, tú bà lại đối với cái này không thôi để ý. Vừa rồi nàng tại trên đài hô cả buổi, mọi người phảng phất như không nghe thấy , nếu không lại dùng chiêu này, chỉ sợ hôm nay lấy chồng ngày muốn đổi thành ngàn người ngày rồi.

"Mị nhi cô nương, khuyên quốc Khuyên Thành, chắc hẳn tất cả mọi người đã thấy được. Hiện tại lấy chồng đầu giá bắt đầu, giá quy định, 1 vạn lượng bạc!"

(Thiên Vũ Đại Lục tỉ lệ: 1 nguyên thạch=100 hoàng kim=10000 bạch ngân=100 vạn tiền đồng, nguyên thạch: đẳng cấp cao tu võ chi nhân sở dụng tiền, bên trong đựng trong thiên địa nguyên khí.)

"2 vạn lượng." Tú bà âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, dưới đáy liền có người lật ra một phen.

Lão già khóe mắt mấy động, lần này hắn xuống núi chỉ dẫn theo 1 miếng nguyên thạch, cái này hay là hắn sợ trước khi chết lưu lại , đổi thành ngân lượng sau đã tiêu xài đi một tí, không nghĩ tới nhưng lại liền giá quy định đều là không đủ.

Nhìn xem đã mang lên 5 vạn lượng giá cả, lão già thăm thở dài một tiếng, thu hồi ánh mắt, tập trung tinh thần nhào vào trong ngực thiếu nữ trên người.

Đột nhiên, trong cả sân nhả tước im ắng.

Lão già có chút kỳ quái, ngẩng đầu lên nhìn về phía bốn phía.

Mọi người nguyên một đám trông mắt liú lười nhìn về phía cửa ra vào, mà ngay cả trên đài một mực lạnh nhạt Mị nhi, giờ phút này cũng là hô hấp dồn dập.

Lão già quay người nhìn lại, cả người như mọi người giạt mình tại tại chỗ.

Ngoài cửa kim sáng lóng lánh, như cái kia Liệt Nhật, đâm vào mọi người mở mắt không ra, trong lúc mơ hồ, lại vẫn có thể nghe được tiếng long ngâm.

Hai cái ôm áp cổ kiếm bồi bàn theo ngoài cửa đi tới, tại hân ngực trên quần áo, thỉnh linh về lấy một đầu đại Long.

"Hoàng Cực tông!" Lão già trong nội tâm một hồi thấp giọng hô.

Bồi bàn đi tới về sau, đứng thẳng đã đến hai bên, bộ dạng phục tùng thuận thủ, sắc mặt tràn đầy cung kính.

"Đáp, đáp, đáp..."

Tiếng bước chân vang lên, kéo lấy không hiểu âm luật. Lão già cảm thấy kinh hãi, này âm luật lại cùng tim đập của hân âm thanh tương liên, đối phương mỗi đập một bước, trái tim của hân là được nhảy lên thoáng một phát.

Người tới rốt cục đi tới chúng tầm mắt của người bên trong.

Theo trên khuôn mặt xem, người này là cái trung niên nam tử. Thứ nhất thân áo bào trắng, cạnh góc chỗ kim mang chớp động, chung quanh quang ảnh pha tạp, xem như là Kim Long vờn quanh. Như thế đi tới, mọi người nhao nhao cúi đầu xuống, lại không một người dám cùng chi đối mặt.

"Mị nhi, ta đã đến."

Một tiếng nhẹ ngữ, lại như sấm sét, vang vọng tại mọi người bên tai.

Tú bà té đi vào người này bên người, cả thân thể lạnh run, há miệng lắp bắp, nói: "Khẩu, khẩu kiến Hoàng Cực tông."

"Người chính là trong chỗ này tú bà? Đây là 100 nguyên thạch." Gặp tú bà gật đầu, trung niên nhân lấy ra một cái túi, tiện tay ném tới.

Tú bà cả người nằm rạp trên mặt đất, thẳng đến cái túi rơi trên mặt đất, hay vẫn là không dám đi tiếp.

Trung niên nam tử cũng không thêm để ý, cả người hướng về trên đài đi đến. Phía trước chỗ ngăn cản chi vật nhao nhao vỡ vụn, mọi người tứ tán ra, cho hân nhượng xuất một con đường.

Lão già lúc này lui qua một bên, tiểu xuân trốn ở phía sau của hân, cùng hân cùng một chỗ nhìn về phía trên đài.

Trên đài Mị nhi giờ phút này sớm đã một tác vuông đại loạn, một đôi bàn tay nhỏ bé chăm chú xoa xoa mép váy, không biết như thế nào cho phải.

Trung niên nam tử trên mặt lộ ra âm áp đáng tươi cười, duỗi ra một tay, nhìn về phía Mị nhi.

Mị nhi nhìn thoáng qua đối phương, thấy hân cũng không ác ý, cả gan, duỗi ra một đôi như ngọc tinh xảo bàn tay nhỏ bé, khoác lên tay của đối phương chường.

Lão già trên mặt lộ ra một mảnh tiếc hận, trung niên nam tử nhìn xem tuổi không lớn lắm, nhưng lão già lại trăm phần trăm hoàn toàn chính xác nhận thức đối phương nhất định là lão quái vật. Ngay tại hân cho rằng đây hết thấy sắp sửa lúc kết thúc, kinh biến phát sinh.

Cửa ra vào lại đi tới một người.

Người này vừa xuất hiện, lão già đáy lòng hàn ý ứa ra, chi cảm thấy kinh hãi tới cực điểm.

Đến đầu tóc rối tung, trên đỉnh đầu cắm một căn đại châm, xem như là bị người thật sâu đỉnh ở bên trong. Y phục trên người lờ mờ có thể thấy được ngày xưa đẹp đẽ quý giá, nhưng nhưng bây giờ như vải rách, khoác lên trên người. Trong tay nắm lấy một thanh cô kiếm, thân kiếm đỏ bùng, không biết uống bao nhiêu huyết dịch.

Bất quá dễ cho nhất lão già kinh ngạc chính là, tại hân cánh tay kia phía trên, lại vây quanh lấy một đóa con nít. Hân nhi không khóc không náo, nghiêng đầu nhìn xem chung quanh hết thấy, trong ánh mắt lộ vẻ hờ hững.

Trung niên nam tử nhìn thấy đối phương về sau, thần sắc đại biến, vẻ mặt vẻ kinh ngạc, thậm chí trong này còn mang theo hoảng sợ.

"Người, người..." Há mồm cả buổi, lại nói không nên lời một câu đến.

"Hoàng Cực tông, ta rốt cuộc tìm được rồi..."

Người tới hướng về trung niên nam tử đi đến, xem bị thương rất nặng, đi đường lúc lại muốn lấy tay Trung Cổ kiếm chèo chống.

Lại để cho lão giả ngoài ý muốn chính là, trung niên nam tử lại phảng phát gặp được cái gì khủng bố, cả người lay động thân thể hướng về phía sau thối lui, lại không dám để cho người tới tới gần.

Người tới ngừng lại, hai mắt như điện, nhìn về phía trung niên nam tử.

"Tới." Hai chữ tuy nhiên nhẹ nhàng nhỏ ra, lại phảng phát ngàn cân, ép tới mọi người tại đây thờ không nổi.

"Phương đông thẳng! Ngươi, ngươi..." Trung niên nam tử rốt cục học ra tên của đôi phương, một tay chỉ vào người tới, giữa lông mày lộ vẻ kinh hoàng.

"Xem ra, Hoàng Cực tông đã làm ra quyết định..."

Người tới vừa dứt lời, tay Trung Cổ kiếm hóa thành một đạo quang mang, về phía trước vọt tới, lại không chút nào bận tâm Mị nhi cô nương đã ở trên đài.

Trung niên nam tử một bả đẩy đã qua Mị nhi, cả người ra vẻ dục trốn.

Lão giả trong nội tâm đau xót, cho rằng Mị nhi hương tiêu ngọc tồn lúc, đã thấy cổ kiếm kiếm ba nhện nhạo, đẩy ra trên đài Mị nhi, lúc này mới hướng về trung niên nam tử đuổi theo.

Lão giả trong nội tâm ám áp, lần thứ nhất đối với cái này không hiểu nam tử, có đi một tí hảo cảm. Người này chỗ ở tâm nhân hậu, nếu không phải mình thực lực không quan trọng, ngược lại là muốn kết giao một phen.

Mặc kệ lão giả sao muốn, chỉ nghe bên trên bầu trời "Ah" một tiếng truyền đến, lại nhìn lúc cổ kiếm đã một lần nữa về tới đến trong tay người.

"Ai dám ở Hoàng Cực tông giương oai!"

Đất bằng một tiếng sấm sét.

Toàn bộ Xuân Phong các biến thành mảnh vỡ, nhưng bên trong chỉ nhân lại không tổn thương, chỉ cần chiêu thức ấy, tựu lại để cho lão giả mở rộng tầm mắt.

Chỉ thấy trên bầu trời, bỏ ra một mảnh kim quang. Một đầu chừng trăm mét màu vàng Cự Long xoay quanh tại trong giữa không trung, Cự Long không phải thật thể, mà là do vô số kim quang hội tụ mà thành, cái kia thân thể cao lớn lên, từng mảnh màu vàng Long Lân phảng phát thật sự, lóe ra làm cho lòng người hàn hào quang.

Long trên đầu, hai sừng tằm đỏ, đứng đầy một vị áo bào màu vàng nam tử. Nam Tử Uy vũ bất phàm, Chư Thiên ngôi sao ở trước mặt của hắn đều phảng phát đã mất đi sáng bóng, một đôi mắt lạnh lùng chăm chăm vào người tới.

Người tới hay vẫn là cái kia phó bộ dáng, một tay ôm ấp lấy hài nhi, tay kia nắm lấy một thanh cổ kiếm chèo chống trên mặt đất.

Áo bào màu vàng nam tử gặp đôi phương không để ý tới mình, giận tím mặt, Kim Long đáp xuống, thế muốn tiêu diệt giết người này.

"Khai!"

Người tới rốt cục động dung, cả người đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, trong đôi mắt một đạo bạch quang phun ra.

Đây là lão giả lần thứ nhất nhìn thấy đôi phương ra tay, nhưng cái loại cảm giác này, cái loại này không gì sánh kịp khí thế lại phảng phát xuyên thủng Thiên Địa, lại để cho lão giả nhìn không được quỳ xuống.

"Phương đông thẳng!"

Một tiếng hét to qua đi, trong thiên địa lâm vào bất động.

...

Chương 04: Người đã đến rồi

Lão già mở mắt ra thời điểm, phát hiện đã là ban ngày.

Trên mặt đất hết thấy bị thanh lý sạch sẽ, chỉ là Xuân Phong các lại cũng không thấy nữa.

Lão già loạng choạng thân thể theo trên mặt đất đứng , nhìn thoáng qua bốn phía. Trên mặt đất nằm rất nhiều người, cơ bản đều là hôm qua tiến đến Xuân Phong các những người kia, lão già chứng kiến mọi người chỉ là mê man, cũng không hề nhiều quản, cường chống thân thể, hướng về đặt chân khách sạn đi đến.

...

Lúc chiều, lão già khôi phục một ít. Chỉ nói nơi đây sự tình rồi, liền chuẩn bị ra đi xem.

Tìm một chỗ từ quán sau khi ngồi xuống, hắn liền đã nghe được một ít đàm luận.

"Các ngươi không biết ah, ngày hôm qua Xuân Phong các thế nhưng mà đã xảy ra một đại sự." Một người thần thần bí bí mở miệng nói.

"Việc này toàn thành đều truyền ra, người nào không biết ah." Bên cạnh có người sắc nói.

"Cái kia ngươi biết về sau chuyện gì xảy ra à?"

"Về sau? Về sau xảy ra chuyện gì?"

"Ta nói cho các ngươi, về sau cái người điên kia chém giết Hoàng Cực tông trưởng lão về sau, phát điên , chạy tới Hoàng Cực tông tông môn..."

"Tê ~" một tiếng thét kinh hãi tiếng vang lên.

"Làm sao ngươi biết?" Lão già cũng đưa tới mở miệng hỏi.

"Hắc! Ta có một biểu cữu đại ca con gái đại gia cha ở đằng kia Hoàng Cực tông. Hôm nay sáng sớm liền truyền đến tin tức, nói là Hoàng Cực tông đại loạn, để cho ta gần đây cẩn thận một chút."

"Cẩn thận một chút? Cái này là vì sao. Chẳng lẽ là cái người điên kia..."

"Hừ! Không muốn chết đừng nói là lời ra, việc này Hoàng Cực tông rơi xuống liều mạng lệnh, ai nói ai chết..."

Lão già gặp không có gì thực dụng tin tức về sau, liền rời đi từ quán. Cũng không phải nói lão già bản thân muốn đi truy tra cái gì, ngươi lại để cho hắn đi, hắn cũng không dám, chủ yếu là bởi vì đêm qua đột nhiên hôn mê, trong lòng có chút hiếu kỳ, muốn biết về sau chuyện đã xảy ra.

Cách mở từ quán về sau, lão già liền đi thứ hai hắn thường đi địa phương, đó chính là đồ phường : sông bài.

Tục ngữ nói, tiểu đánh bạc di tình, đại đánh bạc thương thân, lão già ưa thích là được tiểu đánh bạc.

Vừa mới tiến đồ phường : sông bài thì có một ít tư nghênh đón, nói là có người muốn gặp hắn, lão già cảm thấy nghi hoặc, theo gã sai vặt hướng về bên trong đi đến.

Chỉ thấy một người mặc rộng thùng thình áo choàng người ngồi ở trên mặt ghế, gặp lão già tới, người này đứng lên, vừa quay đầu.

"Khục!"

Lão già không khỏi kinh hãi trong lòng, người này không phải người khác, đúng là hôm qua cái kia người.

Không thể không nói lão già vẫn có lấy vài phần gan dạ sáng suốt, giờ phút này nhìn thấy đối phương, trong nội tâm tuy nhiên bối rối, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc.

Gã sai vặt rời đi về sau, lão già cúi đầu hướng về đối phương cúi đầu, mở miệng nói: "Không biết tiền sinh triệu tập tại hạ, có gì phân phó."

Người tới tháo xuống áo choàng, lão già chứng kiến đối phương trên đầu cái đỉnh tựa hồ lại hăm roi xuống một phần, khí thế cũng xa không bằng hôm qua. Nhưng hắn tin tưởng, đối phương nếu muốn giết hắn, vẫn là dễ như trở bàn tay.

"Người đã đến rồi, cuối cùng không để cho ta thất vọng." Người tới chậm rãi mở miệng.

Lão già đầu lại đi hạ thấp một phần, trên mặt lộ ra cung kính biểu lộ.

Người tới vườn giầu ở áo choàng đã hạ thủ, trên tay hắn, thỉnh thoảng kéo lấy một đứa con nít.

"Cái này là con của ta, người có thể nguyện giúp ta chiếu khán."

Lão già nghe được lời nói về sau, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn đối phương trong tay hài nhi. Chỉ thấy hài nhi như là hôm qua, chỉ là sắc mặt tái nhợt, xem trạng thái cũng không khá lắm.

"Tại hạ định không phụ tiền sinh nhờ vả." Lão già "Bích" một tiếng quỳ trên mặt đất, hai tay hướng lên nâng lên, như muốn tiếp được hài nhi.

"Tốt, rất tốt."

Người tới đem hài nhi đặt ở lão già trong tay, trên mặt lộ ra một vòng dáng tươi cười.

Lão già ngẩng đầu nhìn lại, lần thứ nhất thấy rõ ràng đối phương khuôn mặt. Người tới rất là tiều tụy, mặt mày tằm đỏ tở khắp lấy bị thương, chỉ có một đôi mắt tinh, kim quang lấp loè. Lão già nhìn mấy lần, lại phát giác muốn rơi vào đi.

Tiếp nhận hài nhi về sau, người tới liền lại để cho lão già đứng.

Lão già đứng dậy về sau, đang muốn mở miệng, đột nhiên một đạo khí cơ tập trung tại trên người hắn.

Phòng ốc ở trong, chẳng biết lúc nào, lại xuất hiện một người.

"Người đã đến rồi."

"Ân, ta không đến, không người dám lại đến, cho nên ta đã đến."

"Vậy hắn đâu này?"

"Hắn tại xử lý người cục diện rồi rắm."

Lão già đứng ở một bên, nghe được không hiểu thấu, nhưng cũng không dám xen vào hỏi thăm, ôm ấp lấy hài nhi lắng nghe.

"Đi nơi khác a."

"Theo ý người."

Lão già chỉ cảm thấy trước mắt quang ảnh lóe lên, lại nhìn lúc hai người đã không thấy bóng dáng, từ đầu đến cuối đều không có người nâng lên hài nhi. Trong lòng của hắn cũng không có lưu ở chỗ này ý niệm trong đầu, vừa mới chuẩn bị ly khai nơi đây, lại là một giọng nói vang lên.

"Buông kẻ này, lưu người toàn thân."

Lão già chỉ nghe thanh âm, không thấy một thân, trong nội tâm hoảng hốt. Chờ thật lâu, cũng không thấy đối phương xuất hiện, trong lòng của hắn đã có chút ít hiểu ra.

Đối phương không dám ra hiện tuyệt không là bởi vì chính mình điểm ấy không quan trọng thực lực, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, trong phòng có đối phương e ngại đồ vật.

Lão già giờ phút này cũng là chân trần không sợ đi giày, một đôi mắt trong phòng tìm kiếm, chứng kiến trung niên nam tử ngồi giờ địa phương, lộ ra bừng tỉnh đại ngộ thần sắc.

Một bả cổ kiếm lẳng lẳng té trên mặt đất, thân kiếm hào quang phun ra nuốt vào, xem xét cũng không phải là cái phạm phẩm.

"Hừ!" Lão già hừ lạnh một tiếng, trong nội tâm yên ổn xuống dưới. Đối phương há miệng ra tự là muốn giết mình, nếu không là thực lực vấn đề, lão già tất nhiên muốn cùng hắn lãnh giáo một phen.

Các loại đến tới còn không thấy người trở lại, lão già trong nội tâm lại có chút ít bối rối, cố tình muốn muốn đi ra ngoài nhìn xem, nhưng vừa rồi không có đảm lượng. Trong nội tâm chính không biết như thế nào cho phải thời điểm, nhớ tới cái thanh kia cổ kiếm.

Cổ kiếm có linh.

Lời này lão già tại tông môn lúc, thường nghe người khác nhắc tới, giờ phút này cảm thấy cũng là có một ít tâm thần bất định, rất sợ Kiếm Linh không thích, một kiếm chém giết hắn.

Run rẩy tay, sờ hướng về phía cái thanh kia cổ kiếm, ngay tại tiếp xúc đến kiếm trong tích tắc, lão già trong nội tâm cảm nhận được không ổn, một đạo kiếm khí theo tay của hắn tháo chạy hướng về phía kinh mạch.

Trên người kịch liệt đau nhức lại để cho lão già liều chết dùng huyết mạch chi lực ngăn cản, ngay tại kiếm khí sắp đến tâm mạch thời điểm, "Oa" một thanh âm vang lên, kiếm khí dừng lại một chút, tức thì tiêu tán ra.

Lão già tay chộp vào trên thân kiếm, chưa phát giác ra có chút đáng chất.

Nhiều năm tu luyện mà đến huyết mạch chi khí trong nháy mắt đã bị bị phá hủy hơn phân nửa, nếu không là trong ngực hài nhi tiếng khóc, chỉ sợ chính mình hôm nay tự bàn giao nhân thủ tại đây.

Người này rốt cuộc là ai? Bằng vào lưu lại một thanh kiếm có thể chấn nhiếp chư hùng, mà chính mình vừa mới đụng vào, tu vi tự tổn hại hơn phân nửa. Người bậc này vật lão già không nói là cuộc đời không thấy, mà ngay cả nghe thấy, cũng là không nghe thấy.

Ai! Thờ dài một hơi, lắc đầu.

Lão già một tay cầm lấy kiếm, một tay ôm hài nhi, hướng về bên ngoài đi đến.

Bên ngoài đồ khách thấy thế có chút kỳ quái, giống như không nghĩ tới còn có người mang theo hài nhi đến đây đánh bạc.

Lão già không để ý tới mọi người, đi ra đến bên ngoài.

Sắc trời bên ngoài đã có chút ít lờ mờ, xa không có hôm qua cái kia giống như sao lốm đốm đầy trời, đông nghịt phẳng phát lại để cho người thờ không nổi.

"Người đi ra."

Lão già theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy tại hán bên tay phải cách đó không xa, đông nghịt đứng đầy một nhóm người, mà ở hán bên tay trái, đồng dạng cũng có được một nhóm người. Những người này cùng hôm qua cái kia ôm kiếm bởi bản đồng dạng, tại chỗ ngực, đều là thêu lên một đầu đại Long.

"Hoàng Cực tông." Lão già khẽ cười một tiếng, nhìn thấy trước mắt chúng mọi người hơn xa chính mình, giờ phút này lại như lâm đại địch, cảm thấy khoái ý, chỉ cảm thấy không uổng cuộc đời này.

"Biết rõ là tốt rồi, còn không buông hài nhi, tự sát chịu tội!" Trong đám người một người quát lạnh nói.

"Ha ha! Tự sát chịu tội, có bản lĩnh sẽ tới lấy lão phu tánh mạng, lẽ mề, tính toán cái gì?" Lão già ngửa đầu cười to, một kiếm nơi tay, chỉ cảm thấy một cỗ bề ngể thiên hạ khí thế phát ra.

"Làm càn!" Trong đám người một người quát to.

"Người nói làm càn, cái kia liền làm càn." Trên thân kiếm một cỗ khí thế phát ra, lão già chỉ cảm thấy lại có chút ít không chế không nổi, một chỉ chăm chú bắt được kiếm.

Kiếm quang bùng lên, lão già trên tay buông lỏng, kiếm nhập đám người.

"Chạy mau, ma kiếm tàn sát bừa bãi á!" Một tiếng kêu sợ hãi truyền đến.

Có người mưu toan đột phá kiếm quang, tập sát lão già, nhưng cỗ kiếm có linh, phẳng phát sớm đã đoán trước, nhao nhao chém giết.

Lão già trong nội tâm tuy nhiên bởi vì cỗ kiếm rời tay, có chút thất ý, nhưng chứng kiến kiếm quang phun ra nuốt vào gian : ở giữa, mọi người nhao nhao chạy trốn chết, nhẹn không được cười ha ha.

Đang muốn muốn chế ngạo vài câu lúc, đã thấy cỗ kiếm chạy về phía chính mình, hóa thành một thanh đại kiếm, nâng lên lão già, bay về phía phương xa.

"Chậm một chút!"

Lão già đứng tại trên thân kiếm chân tay luống cuống, rất sợ một cái không cẩn thận té xuống.

"Chậm một chút, bằng không thì nhà của ngươi tiểu chủ nhân té xuống, cũng đừng trách ta."

Lời này vừa nói ra, cỗ trên thân kiếm toát ra màn hào quang đem lão già định trụ thân hình, tốc độ không giảm trái lại còn tăng, hóa thành lưu tinh bắn về phía phương xa.

Lão già thử câu thông cỗ kiếm, lại có đi một tí hiệu quả, chỉ huy cỗ kiếm hướng về lão già quê quán bay đi.

Liên tiếp đã bay ba ngày, cái này mới nhìn đến người ta, lão già lúc này sớm đã đói bụng đến phải cháng váng đầu hoa mắt. Cỗ kiếm buông lão già về sau, hóa thành một đạo quang mang bay về phía phương xa.

Lão già biết rõ, nó đây là đi tìm kiếm chủ nhân của mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 05: Khách đến thăm

Chuyện kể tiếp Sở Văn cũng đã biết rõ, lão già cũng tự không nói thêm lời.

"Người nói là phụ thân của ta là một cao thủ?" Sở Văn trên mặt lộ ra ước mơ biểu lộ.

"Hắn là a, xem hắn để ý bộ dáng của ngươi, khẳng định tự là phụ thân ngươi rồi." Lão già vuốt vuốt chòm râu, tiếp tục mở miệng nói: "Thiên Vũ Đại Lục Vô Giả cảnh giới, đại khái chia làm thân thể cảnh, tu cốt cảnh, Ngộ Tâm cảnh, khai tiên cảnh, ra hồn cảnh. Cái gọi là thượng sư, phần lớn cũng chỉ là tu cốt cảnh. Gia gia lúc trước thế nhưng mà giết không ít, tuy nhiên là ý vào phụ thân ngươi thanh kiếm kia, nhưng dù sao cũng là giết qua, không coi là cái gì."

Nghe xong được lão già câu chuyện, Sở Văn đối với cái gọi là thượng sư sớm đã không có kính sợ chi tâm, trong nội tâm một cỗ hào khí vọt lên, hận không thể trở lại lúc trước, cùng người nọ cùng một chỗ kề vai chiến đấu.

"Hài tử, thân thể của ngươi, gia gia biết đến cũng cứ như vậy nhiều hơn, ta qua nhiều năm như vậy ẩn dấu thực lực, chính là sợ có cừu oán gia đến thăm. Hiện tại đại nạn gần, ta cũng không sợ cái gì."

Lão già nói đến đây ngừng lại, theo ngực lấy ra một quyển sách dạng đồ vật, nói tiếp: "Đây là ta năm đó học võ lúc bí tịch" bên lời chương ", tuy nhiên tại Thiên Địa Huyền Hoàng Tứ phẩm ở bên trong, chỉ là Huyền cấp Trung phẩm, nhưng đối với tại ngươi bây giờ, lại rất có ích lợi. Về phần thực lực của ngươi dấu điếm được rồi người khác, có thể lừa không được ta, thân thể nhất trọng cảnh cũng có thể đi ra ngoài đi đi nha."

Lão già nói xong, lại không cho Sở Văn nâng, chính mình đứng, hếch lưng (vác), đem cái kia còng xuống thân hình kéo thẳng đi một tí, lúc này mới hướng về trong phòng đi đến.

...

Quả nhiên, lão già ngày thứ năm thời điểm liền giả hạc tây đi. Trước khi chết rất là an tường, phảng phất là hoàn thành nhiều năm tâm nguyện. Một vạn lượng bạc kết quả là chỉ để lại cho Sở Văn 10 lượng, vừa vặn đủ hắn an táng phí.

Xong xuôi lão già thân hậu sự, đã là một tuần sau, Sở Văn mỗi ngày ngoại trừ hằng ngày huấn luyện bên ngoài, buổi tối là được khổ luyện lão già lưu lại "bên lời chương".

Bên lời chương, chỉ từ danh tự có thể nhìn ra đây là một loại chương pháp, chú ý chính là hai chữ "Nhanh chóng" cùng "Mãnh liệt".

Sở Văn ** lấy trên thân đứng tại trong nội viện, chỗ ngực ầm ầm có thể chứng kiến có hai đạo vết máu, chỉ là trong đó một đầu còn có chút mơ hồ.

Một chương duỗi ra, trong cơ thể huyết mạch chỉ lực quán chú hắn lên, lòng bàn tay đỏ bừng, hình như có sấm rền thanh âm truyền ra. Ở trước mặt hắn trên một tảng đá lớn, chương ầm loang lổ, trong đó sâu nhất một cái, như muốn xò xuyên qua.

"Khai!"

Sở Văn hít sâu một hơi, hét lớn một tiếng, một chương vỡ xuống đi.

"Bành!" một tiếng kinh tiếng nổ, cự thạch chia năm xẻ bảy, nổ ra.

Nhìn trước mắt tình hình, trên mặt của hắn lộ ra dáng tươi cười.

"Bên lời chương chung phân tầng ba, một tầng đá vụn, hai tầng chấn cốt, tầng ba làm rạn núi. Ta bỏ ra một chu thời gian tự đã luyện thành một tầng đá vụn, mà ngay cả cảnh giới cũng đạt tới thân thể cảnh nhị trọng, gia gia dưới cửu tuyền, có lẽ có thể vui mừng rồi."

Ngày hôm nay, Sở Văn theo thường lệ đi vào thôn sau. Khu rừng nhỏ đã biến thành đất trống, vừa vặn thuận tiện mọi người huấn luyện.

Diệp Sơn đứng ở một bên, trên mặt lộ ra vẻ vui thích, nhìn thấy mọi người tới đủ về sau, mở miệng nói: "Nói cho mọi người một cái tin tức tốt!"

Tin tức tốt? Sở Văn trong lòng có chút nghi vấn, không rõ nhỏ Đại Diệp thôn còn có thể có cái gì tin tức tốt.

Chỉ thấy diệp Sơn hăng giọng một cái, gấp xâu đủ mọi người khẩu vị về sau, lúc này mới tiếp tục nói: "Thôn chúng ta trước khi đi ra ngoài một gia đình,

cái kia gia đình hôm nay hồi đến rồi!"

"Xuyyyyyy ~" mọi người ngẩng cao : đất đỏ đầu lập tức thấp xuống dưới, phát ra một hồi hư âm thanh.

"Các ngươi bọn này ranh con, lão tử còn chưa nói xong, khỏi cái gì hồng." Diệp Sơn mặt già đỏ lên, hét lớn.

Các thiếu niên gặp hẳn tức giận, thu liễm nổi lên chơi đùa tâm tư, ngồi nghiêm chỉnh, nguyên một đám bày chỉnh ngay ngắn tư thế, xếp thành một loạt.

Diệp Sơn sắc mặt lúc này mới dễ nhìn một ít, cũng không hề xấu người khẩu vị, trực tiếp mở miệng nói: "Cái kia gia đình ra cái thượng sư, lần này hồi thôn là tuyên đệ tử đã đến."

"Quá tuyệt vời!" Diệp Sơn vừa dứt lời, liền truyền đến một hồi hoan hô.

Các thiếu niên nghe được thượng sư tới chọn đệ tử, nguyên một đám kinh hi không hiểu, trên mặt lộ ra nét mặt hưng phấn.

"Có cái gì thật vui vẻ , thượng sư thế nhưng mà có yêu cầu đấy." Diệp Sơn lời nói tuy là nói như vậy, nhưng trong mắt cũng là tràn đầy vui vẻ.

"Diệp đại thúc, yêu cầu gì à?"

"Làm đệ tử ta, một cái là muốn xem tư chất, cái khác thì là muốn xem thành ý." Diệp Sơn học thượng sư lời mà nói..., hữu mô hữu dạng (*ra dáng) nói.

Nhìn thấy các thiếu niên vẻ mặt sưng mù đứng ở nơi đó, diệp Sơn suy tư một chút, giải thích .

"Đối với tư chất, thượng sư yêu cầu nói như thế , Võ Giả không muốn, thân thể vô cùng cường thịnh cũng không muốn. Thượng sư nói đây là bởi vì những người này thân thể đã định hình, mà thôn chúng ta từ vừa rồi không có tốt phương pháp bồi dưỡng, cho nên cái tạo một cái giá lớn quá lớn."

Sở Văn nghe đến đó, trong lòng có chút ít thất vọng, mình đã là thân thể cảnh nhị trọng, lần này nhất định là không thể bị tuyển lên.

Diệp Sơn cũng không có chứng kiến Sở Văn thần sắc biến hóa, mà là tiếp tục mở miệng nói: "Về phần thành ý, cái này muốn xem từng nhà gây nên, thượng sư nói, chỉ cần tâm thành, hẳn sẽ xét cân nhắc, có lẽ sẽ phá lệ cũng nói không chừng."

Sở Văn trong nội tâm một lần nữa dấy lên hi vọng, hẳn mặc dù đối với thượng sư cũng không kính sợ chi tâm, nhưng hẳn muốn trở thành một cường giả, làm thượng sư đồ đệ không thể nghi ngờ là một cái đường tắt.

Diệp Sơn nói xong, liền sớm đã xong hôm nay huấn luyện, về mặt hưng phấn hướng về một chỗ người ta đi đến, hiển nhiên cũng là muốn đi gặp thượng sư.

Diệp Sơn đi rồi, còn lại một đám thiếu niên phảng phất nổ nôi , nghị luận nhao nhao.

"Ha ha, không nghĩ tới thượng sư lại có thể biết là yêu cầu này, cái kia không phải là là cho ta lượng thân chế tạo đấy sao?"

Sở Văn nhìn về phía người nói chuyện, chỉ thấy hẳn chính là trước kia bị diệp Sơn quát lớn vì đứng cũng không vững cái kia người. Người này tên là chu ổn, danh tự ở bên trong có một ổn chữ, nhưng người có thể một chút cũng bất ổn, lười nhác vô cùng.

Không nghĩ tới người lười còn có ngày nổi danh, Sở Văn trong lòng có chút bất bình, nhưng càng nhiều nữa hay vẫn là hâm mộ.

Chu ổn giờ phút này hành diện, vẻ mặt đáng vẻ đắc ý nhìn xem mọi người, phảng phất muốn đem nhiều năm qua hậm hực thoáng cái trừ phát ra tới .

"Sở Văn, ngươi không sao chứ."

Trương Phong đã đi tới, nếu nói là phần đông thiếu niên ở bên trong, cùng Sở Văn quan hệ phải tốt không ai qua được hẳn. Hai người này là hàng xóm, từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Bất quá Trương Phong lại không có Sở Văn cái kia phần thiên phú, đến bây giờ còn không có đột phá đến Võ Giả, lúc này thấy đến Sở Văn thần sắc ảm đạm, nhin không được mở miệng hỏi.

"Không có việc gì, ta có thể có chuyện gì." Sở Văn thu thập thoáng một phát tâm tình, trên mặt cổ ra nở nụ cười.

"Àn, không có việc gì là tốt rồi." Trương Phong nhìn thoáng qua chu ổn, hướng trên mặt đất nhổ một bãi nước miếng nước bọt, nói: "Phi, không nghĩ tới vận may lại để cho thằng này sắc đánh lên rồi, xem ra chỉ có thể cầm thành ý."

"Đúng rồi, Trương Phong, như thế nào cầm thành ý ah." Sở Văn đã nghe được chỗ mấu chốt, mở miệng hỏi.

"Cái này còn không đơn giản, thành ý tự là ngân lượng." Trương Phong so Sở Văn đánh cho một tuổi, cho nên đối với đạo lý đối nhân xử thế phương diện phải hiểu được nhiều đi một tí.

Sở Văn tâm thoáng cái té ngã thung lũng, Chân Đạo là phòng bị đột trời mưa cả đêm, thiếu cái gì muốn cái gì.

Cáo biệt Trương Phong, Sở Văn ủ rũ về tới trong nhà.

Lão già mất đi về sau, trong nhà thoáng cái quạnh quẽ không ít, Sở Văn một người ngồi ở trong sân phát khởi ngốc.

"Thượng sư, chậm một chút."

Một giọng nói truyền đến, Sở Văn đột nhiên bừng tỉnh, trên mặt lộ ra vẻ vui thích, ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy điệp Sơn cùng đi tại một người mặc trường bào màu trắng trung niên nhân bên người, hướng về bên này đi tới.

"Khục khục khục." Diệp Sơn liền tiếp ho khan vài tiếng.

Sở Văn mặc dù có chút không rõ lời đời, nhưng hắn không ngu ngốc, nhìn thấy điệp Sơn như vậy, cái đó còn có không rõ đạo lý, hướng về trung niên nhân cúi đầu cúi đầu, nói: "Tiểu tử Sở Văn, bái kiến thượng sư."

"Àn, tốt. Ta nghe điệp Sơn nói gia gia của ngươi vừa mới qua đời, trong nhà tựa thừa một mình ngươi, cho nên sang đây xem xem." Thượng sư về mặt ôn hoà, vỗ vỗ Sở Văn bả vai mở miệng nói.

Sở Văn trong nội tâm, lúc này có chút cổ quái. Hắn tại trên người của đối phương cũng không có cảm nhận được cái loại này lăng lệ ác liệt khí thế, phản giống như là một người bình thường.

Thượng sư làm như nhìn ra Sở Văn trong nội tâm suy nghĩ, trên người trong giây lát một cỗ khí thế tán phát ra, làm cho Sở Văn liền hô hấp đều đã có chút ít đình trệ.

"Thượng sư bớt giận, đây tớ nhỏ vô tri, mong rằng thượng sư đừng nên trách." Diệp Sơn thấy thế, cuống quýt xin lỗi. Lúc trước đối phương đột nhiên đi vào Đại Diệp thôn lúc, điệp Sơn trong nội tâm cũng có chút kỳ quái, trong lời nói rất nhiều đề ra nghi vấn, không ngờ thượng sư tại chỗ giận dữ, khí thế tràn ra, ép tới điệp Sơn đề bảo, cũng không dám nữa hoài nghi.

"Ta là hòa thiện đích người, gần đây không thích lấy thế đề người. Cái này chỉ là vì bỏ đi tiểu huynh đệ bản khoản, Diệp huynh không cần như thế." Trung niên nam tử nâng dậy điệp Sơn, về mặt bi thiên thương người bộ dáng, xem điệp Sơn một mảnh cảm động.

Diệp Sơn chỉ là thân thể cảnh nhất trọng Vô Giả, không nghĩ tới thượng sư có thể cùng hắn ngang hàng tương giao, xem Sở Văn cũng là cảm thấy khâm phục.

"Tiểu tử vô tri, mạo phạm thượng sư, kính xin thượng sư chuộc tội." Sở Văn lần nữa cúi đầu.

"Àn, kẻ này lạnh lợi, ta ngược lại là có chút vui mừng." Thượng sư chỉ vào Sở Văn, mở miệng nói.

"Tạ thượng sư lộc mắt xanh."

Nghe được thượng sư khích lệ, Sở Văn trên mặt tràn đầy vui sướng, chỉ cảm thấy trong nội tâm phảng phất là ăn hết mật. Thượng sư nói như thế, có phải hay không ý nghĩa mình có thể trở thành đồ đệ của hắn. Trong đầu của hắn đã có chút ít nghĩ cách.

"Bất quá." Nghe đến đó Sở Văn trong nội tâm lại là xiết chặt, khóe mắt bên trên giờ lên, nhìn về phía thượng sư, bên tai lại truyền tới đối phương thanh âm, "Vô đạo một đường, luyện đến chỗ cao, chú ý chính là tâm, ngươi có thể ném lại phạm trần hay không?"

Ném lại phạm trần? Sở Văn sững sờ, hắn ngày trước còn nghe được lão giả xuống núi lúc tầm hoa vẫn liễu, cũng không gặp nâng lên cái gì ném lại phạm trần ah.

"Ài!" Thờ dài một tiếng truyền đến, làm như thượng sư thấy hắn do dự, đã có chút ít bất mãn.

Sở Văn tranh thủ thời gian ném lại ý nghĩ trong lòng, đầu như gà con mổ thóc cuồng điểm, trong miệng liền hô "Có thể".

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 06: Nội chiến

Thượng sư nhìn thấy Sở Văn gật đầu xưng "Có thể", khóe miệng lộ ra một vòng vui vẻ, đưa hắn vịn.

"Hào hài tử, quả nhiên không có cô phụ kỳ vọng của ta. Đã có thể ném lại phạm trần, ta xem sẽ đem cái này phòng bán đi a. Diệp Sơn, đem ngươi cái

này phòng nhận lấy, như thế nào?"

Sở Văn cùng điệp Sơn hai người trông mắt lú lờ, hiển nhiên thật không ngờ đối phương hội yêu cầu như thế.

Thượng sư trên mặt có chút ít không vui, gặp hai người chậm chạp bất động, thờ dài một hơi, nói: "Hồng Trần không treo, một lòng tại đại đạo. Xem ra, các ngươi còn chưa giác ngộ ah!"

"Có thể..." Sở Văn vừa há miệng, đã bị điệp Sơn kéo thoáng một phát góc áo, đem còn lại đích thoát ngữ sinh sinh nuốt xuống.

"Thượng sư nói cực kỳ. Sở Văn, ngươi cái này phòng ta tạm thời giúp ngươi trông giữ rồi. Ta cho ngươi 10 lượng bạc, các loạiđội ngươi chừng nào thi học thành trở về, ta tại trà cùng ngươi."

Sở Văn về mặt chán nản nhìn xem điệp Sơn cùng thượng sư, nếu như không phải biết rõ điệp Sơn làm người, hẳn đều cho rằng hai người này là kẻ xướng người họa, đến đây chiếm lấy gia sản của hắn .

"Ân." Thượng sư vỗ vỗ điệp Sơn bả vai, trên mặt lộ ra tán dương biểu lộ.

"Diệp huynh quả nhiên nhanh nhạy, nếu không là ngươi niên kỷ quá lớn, ta đều nổi lên thu đồ đệ trong tâm."

Diệp Sơn nghe nói, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, để sát vào một bước, mở miệng nói: "Ta mặc dù không được, nhưng con ta Diệp Tinh không lâu tạm muốn trở lại, mong rằng thượng sư dẫn."

"Ah ~, không biết lệnh công tử tư chất như thế nào, khi nào trở về?" Thượng sư đã có chút ít hứng thú, vốn là thuận miệng nhắc tới, chưa từng nghĩ còn có con trai.

"Con ta tuổi chừng 16, thân thể cảnh nhất trọng, từ nay trở đi liền quy." Diệp Sơn trong lòng có chút bồn chồn, mấy ngày nay làm bạn đối phương mất hết không ít tâm tư tư, chính là vì con của mình có thể được hắn thu làm đồ đệ, bằng không thì tại đây tiểu sơn thôn ở bên trong, tạm cùng mình , khó có thể có ngày nổi danh.

"Không được, không được." Thượng sư lắc đầu liên tục, nói tiếp: "Cũng không ta không muốn, thật sự là ta ngày mai giữa trưa phải phản hồi Hắc Thủy Thành, nếu không muốn làm đại sự, lệnh công tử sự tình đối đãi ta lần sau lại đến a."

Diệp Sơn trên mặt một lần nữa nổi lên hi vọng, cảm thấy ám đạo:thâm nghĩ: thượng sư nói, hẳn là không giả, xem ra chính mình được tại thêm một bả kính, tranh thủ đem lần sau đến thời gian xác định xuống.

Thượng sư dừng lại trong chốc lát, liền cùng điệp Sơn cùng một chỗ rời đi. Chỉ là trước khi đi, lại khen ngợi Sở Văn một phen.

Buổi tối thời điểm, điệp Sơn đưa tới 10 lượng bạc, đối với Sở Văn xuất ra khế đất lại không có nhận lấy, nói chút ít trở thành thượng sư đệ tử hảo hảo tu luyện các loại về sau, liền vội vàng rời đi.

Sáng sớm hôm sau, tại thôn phía sau trên đất trống, điệp Sơn về mặt kích động tuyên bố trúng cử danh ngạch.

"Lần này thượng sư lựa chọn sử dụng ba vị đệ tử là chu ổn, Trương Phong, còn có Sở Văn!"

Sở Văn nghe được tên của mình lúc, sững sốt một chút, chỉ cảm thấy như là nằm mơ . Trương Phong về mặt kích động ôm lấy Sở Văn, hiển nhiên là vì bạn tốt của mình có thể bị trúng cử mà cao hứng.

Tại mọi người hâm mộ trong thần sắc, điệp Sơn dẫn Sở Văn bọn người hướng về một chỗ sân nhỏ đi đến.

Trong sân, chu ổn cùng Trương Phong cha mẹ sớm đã ngồi ở chỗ đó, người cầm đầu, đúng là Sở Văn hôm qua nhìn thấy chính là cái kia thượng sư.

Thượng sư gặp điệp Sơn dẫn mọi người đi tới, có chút ngạc nhiên, mở miệng nói: "Làm phiền Diệp huynh rồi, lệnh công tử sự tình ta hội để ở trong lòng, đợi đến sự tình bề bộn một giai đoạn, một đoạn, tất nhiên tới đón lệnh công tử."

Diệp Sơn đạt được câu này hứa hẹn, chỉ cảm thấy mấy ngày liên tiếp trả giá cuối cùng đáng giá, một lòng để xuống, trong miệng liền nói "Không dám không dám" .

Mọi người trong sân ngốc trong chốc lát, thượng sư liền muốn ly khai. Chu ổn cùng Trương Phong hai cái thiếu niên, chảy nước mắt cáo biệt cha mẹ, đạp lên xe ngựa bên trong.

Sở Văn trong lòng cũng là có chút thương cảm, nghĩ đến chỉ này vừa đi, chẳng biết lúc nào lại có thể nhìn thấy ngày xưa thân cận, con mắt chưa phát giác ra ngấm lấy một ít nước mắt.

"Hài tử, con đường tu luyện, có thể nói lâu dài, ngươi cần phải chính mình bảo trọng ah!" Diệp Sơn thanh âm đã có chút ít nghẹn ngào, những thiếu niên này bên trong, hẳn nhất ký thác hi vọng đúng là người trước mắt, hiện tại nhìn thấy hắn rời đi, trong nội tâm rất là khó chịu.

"Diệp đại thúc, ta sẽ , ngươi cũng bảo trọng." Sở Văn hướng về điệp Sơn cúi đầu, đạp lên xe ngựa.

"Tốt rồi, thời cơ không còn sớm, mọi người nhường phần mình trở về đi." Thượng sư cuối cùng một cái đạp lên xe ngựa, phất tay trước hết, mã như mũi tên, hướng về xa xa chạy đi.

Trong xe ngựa bốn phía phong bế, Sở Văn cùng Trương Phong ngồi ở một bên, cùng chu ỗn tương đối, trên xuống sư nhưng lại với tư cách xa phu, ngồi ở bên ngoài.

Ba cái thiếu niên trong xe ngựa quả thực nhàm chán, liền rồi rãnh trò chuyện.

"Sở Văn, người như thế nào cũng bị tuyển đã đến ah!" Chu ỗn nhất sinh động, đem làm mở miệng trước nói.

"Người làm sao nói đầu rồi, người đều có thể đến, Sở Văn như thế nào không thể tới." Trương Phong vốn là xem chu ỗn khó chịu, lúc này chọn lấy trong lời nói của đối phương đâm, quát lớn.

Chu ỗn cũng là tuổi trẻ khí thịnh, biết rõ đối phương hiểu lầm ý của mình, cũng không giải thích, một đôi mắt trừng mắt đối phương, trong tay nắm đầm cầm "Khanh khách" rung động.

"Như thế nào, còn muốn động thủ không thành." Trương Phong cười lạnh một tiếng.

"Người..." Chu ỗn tuy nhiên tuổi trẻ khí thịnh, nhưng người cũng không ngốc, cùng một chỗ huấn luyện nhiều năm như vậy, nào có không biết đối phương lợi hại đạo lý, khí thế không khỏi thấp thêm vài phần, chỉ là trên mặt y nguyên một bộ nổi giận dưng dưng bộ dạng.

"Tốt rồi, đi ra ngoài tại bên ngoài, đều là một cái thôn, có cái gì không bỏ xuống được đây." Sở Văn gặp song phương như thế, biết rõ nếu không khuyên giải, sợ là hai người muốn kết Lương Tử, đem làm nổi lên người hoà giải.

"Chu ỗn, nghe người vừa rồi hỏi như vậy, hẳn là lựa chọn sử dụng còn có ẩn tình hay sao?" Sở Văn nhìn thoáng qua bên ngoài, rèm vải run run gian : ở giữa, có thể vừa ý sư đang tại xua đuổi lấy xe ngựa, hoàn toàn không có để ý trong xe ngựa động tĩnh.

"Ta nhìn thấy cha ta mẹ cầm trong nhà tồn ngân đi thượng sư chỗ đó, sau khi trở về tự nói cho ta biết bị tuyển lên, cho nên ta suy đoán thượng sư lựa chọn sử dụng có thể cùng ngân lượng có chút quan hệ, lúc này mới hỏi người." Chu ỗn liếc qua bên ngoài, giảm thấp thanh âm nói.

Sở Văn nhìn thấy chu ỗn đang nói những lời này thời điểm, Trương Phong sắc mặt có chút kỳ quái, cảm thấy có chút nghi hoặc, mở miệng hỏi: "Trương Phong, người làm sao vậy?"

"Hắc! Tiểu tử này vừa nói, ta cũng cảm thấy kỳ quái, nhà của ta cha mẹ cũng là đưa bạc đi qua, cái này mới có lựa chọn sử dụng danh ngạch. Người nói cái này thượng sư thu đồ đệ đệ, muốn nhiều như vậy ngân lượng làm gì vậy."

Sở Văn lông mày nhăn, theo như lão giả theo như lời, tu vô chi nhân vô cùng nhất không thiếu ngân lượng. Huống chi, thôn nhỏ nghèo khó, một gia đình xuất ra nhiều hơn nữa, cũng không quá đáng hai ba mươi lạng, thượng sư hội ham chút tiền ấy?

Ba cái thiếu niên thần sắc quái dị, càng nghĩ càng là không đúng, có tình muốn còn muốn hỏi thượng sư. Nhưng nghĩ đến đối với Phương Đường quan tòa sư, khí thế lại không giống giả, những lời này hỏi lên, khó tránh khỏi đắc tội, vạn nhất thượng sư tức giận, cái kia sau này thời gian đã có thể khổ sở rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn ba người này do dự, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Ta xem không như vậy đi, ba người chúng ta cùng một chỗ mở miệng muốn hỏi, nếu như thượng sư trách tội, mọi người cùng nhau chia sẻ, thượng sư tổng không đến mức đem chúng ta đều đuổi đi a." Sở Văn tự định giả thoáng một phát, nghĩ ra một cái chủ ý.

"Ta cảm thấy được đi." Trương Phong trước hết nhất tỏ thái độ, nói xong một đôi mắt lạnh lùng nhìn xem chu ỗn, rất có một bộ người không đồng ý ta liền muốn người đẹp mắt tư thế.

"Cái này, ta cũng không có ý kiến. Bất quá..."

Nghe được "Bất quá" hai chữ thời điểm, Trương Phong thân thể có chút nghiêng về phía trước, xe ngựa rất chật vật, Trương Phong lần này cơ hồ là tiến tới chu ỗn trước mắt.

Chu ỗn dưới thân thể ý thức hướng bên cạnh dời đi, nhưng lập tức đỏ mặt lên, giống như thẹn quá hoá giận, lại lần nữa ngồi trở lại chỗ cũ.

"Trương Phong, người không muốn khinh người quá đáng." Chu ỗn mặt đỏ lên, theo trong kẽ răng học ra mấy chữ này.

Sở Văn lắc đầu, đem Trương Phong kéo trở lại, trên mặt đã hiện lên một ít bất đắc dĩ. Dưới mắt tình như vậy huống, Trương Phong cùng chu ỗn hai người căn bản khó có thể chung sống, tại như vậy xuống dưới, chỉ sợ muốn xảy ra sự cố.

Trong xe ngựa không khí có chút xấu hổ, mọi người trong khoảng thời gian ngắn im miệng không nói, riêng phần mình nghĩ đến sự tình.

Ngồi ở bên ngoài thượng sư, trên mặt lộ ra một vòng cười lạnh, chỉ thấy một cái tiểu giấy người bị hấn niết trong tay. Giấy người rất là quái dị, bộ mặt biểu lộ trông rất sống động, như là chân nhân. Tại giấy người thân thể mặt ngoài họa đầy đủ loại phù văn, phù văn rậm rạp chằng chịt, thấy lại dễ cho người hoa mắt.

Thượng sư nắm giấy người, trong miệng thì thảo nói nhỏ.

Đột nhiên, tiểu giấy người bỗng nhúc nhích, cái kia giấy khóe miệng cũng kéo động, như là tại nói nhỏ.

Thượng sư đem cái kia tiểu giấy người thả tại bên tai, trên mặt lộ ra thoả mãn thần sắc.

Đúng lúc này, trong xe vang lên một thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 07: Thuật

Sở Văn thấy mọi người trầm mặc, hắng giọng một cái, hóa giải thoảng một phát hào khí, mở miệng nói: "Lúc này đây đường xá xa xôi, không biết lúc nào mới có thể đến tới Hắc Thủy Thành, các người không ai biết?"

"Ta xem chừng cũng muốn nửa tháng a, thật không rõ vì cái gì thượng sư để cho chúng ta ngồi xe ngựa, không phải nói thượng sư đều là có thêm đại năng lực đấy sao?" Chu Ôn trong giọng nói mang theo một ít bất mãn, tại hắn xem ra, trước mắt thượng sư hiển nhiên không bằng trước khi tại hậu sơn đánh nhau hai người kia, cũng có chút ít hữu danh vô thực.

"Ta cảm thấy được cũng thế." Lúc này đây Trương Phong thần kỳ không có phản đối, ngược lại có chút khen cùng đối phương quan điểm.

"Nếu không chúng ta hỏi một chút thượng sư?" Sở Văn lần nữa nhắc lên vừa rồi cái chủ ý kia, trong lòng của hắn rất nhiều nghi vấn, không hỏi lên lời mà nói..., cảm giác, cảm thấy không đứng chỗ nào.

"Ân, người hỏi đi." Chu Ôn mở miệng nói.

Sở Văn kéo ra rèm vải, về mặt cung kính nói: "Thượng sư, tiểu tử bọn người có mấy vấn đề, không biết có nên hỏi hay không."

Thượng sư vòng vo đầu, về mặt ấm áp, cười nói: "Hỏi đi. Các người tuy nhiên còn không có có bái sư, nhưng ta sớm đã đem các người trở thành đệ tử, sư phó tự là làm đệ tử giải thích nghi hoặc đấy."

Gặp được sư như thế, Sở Văn trong lòng nghi kị lập tức tiêu tan hơn phân nửa, cũng có chút ít không có ý tứ, ấp úng nói: "Thượng sư, cái kia ngân lượng sự tình..."

Thượng sư khóe miệng cười cười, gặp Sở Văn hỏi không đi xuống, chủ động mở miệng nói: "Người có phải hay không muốn hỏi ta tại sao phải thu ngân lượng?" Gặp Sở Văn sắc mặt hiện hồng, thượng sư vỗ vỗ bên cạnh của mình, ý bảo đối phương ngồi xuống.

"Tu luyện tại bên ngoài, với ta mà nói, ngân lượng chỉ là tiếp theo. Nhưng đối với các người, rồi lại bất đồng. Ta lúc này đây phải đi Hắc Thủy Thành cùng người đầu pháp, sinh tử khó liệu, vốn là không nên thu các người bọn người đấy. Nhưng tiền bối đi mệnh, liên tục dặn dò ta không nên quên bản, cho nên ta cuối cùng nhất hay vẫn là đi một chuyến Đại Diệt thôn. Hải tử, những này ngân lượng đều là ta cho các người lưu đường lui, vạn nhất ta bất hạnh đã chết, các người cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Thượng sư nói xong lời cuối cùng, ngữ khí đã có chút ít trầm trọng, trước mắt chăm chăm vào phía trước, phảng phất muốn nhìn xuyên tương lai.

Sở Văn trên mặt có chút ít áy náy, cảm giác mình trách lầm thượng sư, thượng sư tại chính mình đã chết không biết xuống, còn chưa bọn hắn cân nhắc, cái này lại để cho trong lòng của hắn rất là cảm động.

Thượng sư trên mặt khôi phục lạnh nhạt, gặp Sở Văn như thế, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Hải tử, tu vô chi nhân, ở chỗ tu tâm. Tốt rồi, vào đi thôi. Bên ngoài gió lớn, đừng để bị lạnh."

Sở Văn trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, một lần nữa bò tới thùng xe, tại vừa muốn đi vào thời điểm, trong nội tâm lo lắng thượng sư, quay đầu lại lại nhìn thoảng qua.

Cái nhìn này, Sở Văn trong nội tâm cả kinh, chỉ thấy thượng sư khóe miệng đáng tươi cười, chẳng biết tại sao lại mang theo một tia lãnh ý. Trên mặt của hắn bất động thanh sắc, tựa đầu chuyển đi qua, cả người chui vào trong xe.

Ngồi xuống về sau, Sở Văn cả người có chút lo sợ không yên. Thượng sư trước khi theo như lời hợp tình hợp lý, chỉ là cuối cùng cái nhìn kia, tại sao lại

như thế làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Chứng kiến trong xe hai người khác về mặt lo lắng nhìn mình, Sở Văn đem vừa mới nghe được lại nói một lần, nhưng đối với cuối cùng cái nhìn kia lại không nói tới một chữ.

"Thượng sư đối đãi chúng ta tốt như vậy, xem ra thật là chúng ta đa tạ rồi." Mọi người sau khi nghe, mỗi người cúi đầu, chỉ cảm giác mình thực xin lỗi thượng sư đích hậu ái.

Sắc trời có chút âm đạm rồi xuống, thượng sư lái xe ngựa đi tới trạm dịch, mọi người chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm.

Thượng sư chính mình một cái phòng, ba cái thiếu niên lách vào tại một cái phòng.

...

Đêm tối như mực.

Sở Văn nằm ở gian phòng có chút ngủ không yên. Ba cái thay phiên gác đêm, hiện tại chu ốn nằm ở bên cạnh hắn, lại không biết Trương Phong ở bên ngoài thế nào.

Sở Văn bò xuống giường, nhẹ chân nhẹ tay hướng về bên ngoài đi đến.

Mở ra đại môn, ngoài cửa không có một bóng người, nhưng lại không biết Trương Phong đi nơi nào.

Nhìn chung quanh, một mảnh đen kịt, Sở Văn trong lòng có chút lo lắng Trương Phong, mèo lấy thân thể, vịn trên hành lang lan can, chuẩn bị đi ra ngoài tìm xem.

"Rầm Ào Ào!" Gian phòng một thanh âm vang lên động.

Sở Văn lại càng hoảng sợ, vội vàng về tới trong phòng, muốn xem xem tình huống, đi tới cửa thời điểm, lại đánh lên một người.

"Ai?" Người tới trong thanh âm lộ ra khẩn trương.

"Trương Phong, là ta." Sở Văn nghe ra đối phương thanh âm, mở miệng nói.

"Nha. Đem ta lại càng hoảng sợ, Sở Văn, người nửa đêm chạy đến làm gì vậy." Trương Phong vỗ vỗ bộ ngực của mình, giảm bớt lấy vừa mới kinh hãi.

"Người đi đâu á..., như thế nào từ trong nhà đi ra." Sở Văn trên mặt có một ít nghi kỵ, chung quanh quá mức Hắc Ám, hắn thấy không rõ mặt của đối phương, trong nội tâm vẫn có lấy một ít đề phòng.

"Còn có thể đi cái đó, lên vệ sinh chỗ, kết quả trở lại đập đầu đã đến cái bàn, đúng rồi, chu ốn đi đâu á." Trương Phong vừa lúc trở về, phát hiện trên giường không có một bóng người, trong nội tâm bàng hoàng, vội vàng muốn đi ra tìm người, nhìn thấy Sở Văn, trong nội tâm lúc này mới yên ổn đi một tí.

"Chu ốn không thấy rồi hả?" Sở Văn sắc mặt đã có chút ít cổ quái, cả người nhẹ chân nhẹ tay, mèo lấy thân thể hướng lui về phía sau mấy bước. Trong lòng của hắn có chút sợ hãi, chung quanh màu đen lại để cho hắn rất là không có cảm giác an toàn, nghe được "Chu ốn không thấy sau ", đối với Trương Phong không hiểu nhiều hơn rất nhiều cảnh giác.

"Trương Phong, người đi trong phòng tìm xem có hay không ngọn nến a, cảnh tối lửa tắt đèn cái gì đều thấy không rõ." Sở Văn hỏi dò.

"Ta chân vừa cho cái bàn đập đầu thoáng một phát, bây giờ còn có chút ít đau, nếu không người đi đi." Trương Phong uyển chuyển cự tuyệt Sở Văn yêu cầu, đêm đen lại để cho trong lòng của hắn cũng có chút sợ hãi.

"Chúng ta đi tìm thượng sư a." Trong đêm tối Sở Văn đề nghị nói.

"Àn, tìm tới sư đi."

Hai người một trước một sau, giúp nhau đề phòng, hướng phía thượng sư gian phòng đi đến.

Trạm dịch đến khách nhân rất ít, ra bọn hắn cái này một lớp bên ngoài, sẽ không có khác người rồi. Quản lý trạm dịch chính là một cái lão giả, thường thường không có gì lạ, là cái người bình thường.

Sở Văn dựa theo trong trí nhớ phương hướng đi về phía trước, phía trước Trương Phong cùng hắn , đi đường im ắng, chung quanh yên tĩnh lại để cho hắn có chút thiếu bất quá .

Đi đến thượng sư cửa ra vào thời điểm, bên trong điểm một chút ánh nến thắp đi ra, Sở Văn đang chuẩn bị thấy rõ Trương Phong lúc, lại phát hiện phía trước một người ghé vào cửa ra vào, tựa hồ tại nhìn trộm lấy cái gì.

Sở Văn trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười.

"Tiểu tử này, đến chỗ nào đều không đòi được cái này tặc xấu." Trương Phong nhân tiểu quý đại, trước khi trong thôn thời điểm, thường xuyên lên lút ghé vào người ta cửa sổ nghe lén.

Sở Văn đi qua vỗ một cái bả vai của đối phương, người tới quay đầu lại vừa muốn kinh hô, Sở Văn một bả bưng kín miệng của hắn. Tiểu tử này như thế nào như thế không khỏi dọa, vạn nhất quấy nhiễu đã đến thượng sư, đây không phải tìm tội thụ ả.

Nhìn thấy đối phương cảm xúc ổn định lại về sau, Sở Văn lúc này mới buông lỏng tay ra. Một mắt nhìn đi, trong nội tâm đột nhiên chấn động, người trước mắt không phải cái gì Trương Phong, lại là chu ôn.

"Người như thế nào tại đây, Trương Phong đâu này?" Sở Văn nhỏ giọng hỏi.

"Người làm ta sợ muốn chết." Chu ôn trường thờ phào nhẹ nhõm, "Trương Phong vừa còn ở nơi này, hắn nói đi trước WC toa-lét, lát nữa tựu trở lại."

Sở Văn cảm thấy xiết chặt, thốt ra, nói: "Nói vậy, Trương Phong vừa còn tìm người tới lấy."

"Người mới nói vậy, Trương Phong vừa rõ ràng ở chỗ này, như thế nào sẽ đi tìm ta." Chu ôn thanh âm đã có chút ít cấp bách, hiển nhiên bởi vì Sở Văn có chút tức giận.

Sở Văn trong nội tâm cũng có chút ít nộ khí, chu ôn một mực chắc chắn Trương Phong cùng hắn cùng một chỗ, chẳng lẽ lại vừa rồi chính mình vừa rồi gặp được chính là quý không thành. Lập tức một bả triệt bên trên cánh tay bên trên tay áo, muốn cho đối phương điểm nhan sắc nhìn xem.

"Người nói có thể hay không có hai cái Trương Phong?" Chu ôn thành linh toát ra một câu như vậy.

"Tê ~" một đạo lạnh hấp tiếng vang lên, Sở Văn lại càng hoảng sợ.

Chu ôn thoáng cái mở ra ý nghĩ của hắn, trong đầu rất nhiều nghĩ cách loạn bốc lên, lại cảm thấy toàn bộ trạm dịch đều lộ ra một loại nói không nên lời cổ quái. Mà ngay cả trạm dịch trong lão đầu kia, đều phảng phất là cái tuyệt thế hung ma đặt ở trong lòng của hắn.

Chu ôn giờ phút này cũng là ngốc đứng ở chỗ đó, hắn vừa rồi chỉ là thuận miệng vừa nói, nhưng bây giờ nghĩ lại, lại phảng phất là một cái chìa khóa, mở ra trong lòng của hắn sợ hãi, chỉ cảm thấy lòng bàn chân hàn khí ứa ra, ngay cả đều có chút đứng không vững.

Ngay tại hai người đều có tâm tư thời điểm, một đôi tay vỗ vào Sở Văn trên bờ vai, chu ôn trên mặt đã hiện lên một tia dị sắc.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 08: Là ai

"Hai người các người đứng ở chỗ này làm gì vậy." Sau lưng một giọng nói vang lên.

Sở Văn trong nội tâm cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Phong đứng ở phía sau, vẻ mặt kỳ quái bộ dạng.

Chu ôn giờ phút này cũng là nghi kỵ, nhìn thấy Trương Phong xuất hiện, mở miệng nói: "Người không phải nói trước WC toa-lét? Như thế nào đi thời gian lâu như vậy."

"Tiểu tử người nói láo, lão tử cái gì nói đi nhà nhỏ WC rồi." Trương Phong thấp hét lên một tiếng, trừng mắt chu ôn nói.

Sở Văn giờ phút này ánh mắt nhìn hướng về phía chu ôn, càng xem người này càng cảm thấy kỳ quái, Trương Phong từ trước đến nay hắn bất hòa : không cùng, làm sao có thể cùng hắn cùng một chỗ, tiểu tử này tám phần là nói dối.

Chu ôn trong khoảng thời gian ngắn sững sờ ở này ở bên trong, vừa rõ ràng đối phương là nói đi đi nhà nhỏ WC, hiện tại lại thề thốt phủ nhận, chẳng lẽ lại thực gặp quý rồi?

"Vậy người vừa rồi đi nơi nào?" Chu ôn cường tráng khỏi là gan, hỏi một câu.

"Đúng vậy a, Trương Phong, người vừa đi đâu, như thế nào nháy mắt, ta tựu nhìn không tới người rồi." Sở Văn cũng hiểu được có chút kỳ quái.

"Còn có thể đi cái đó, đương nhiên là ở gác đêm rồi. Vừa tựu ở góc tường ngủ một hồi, sau khi tỉnh lại đánh giá một ít thời gian, đến phiên tiểu tử này. Ai

biết ta trở về xem xét, hai người các người cũng không trông thấy rồi, cho nên mới tìm đi qua." Trương Phong về mặt về tức giận, chăm chăm vào chu ổn, đối với tiểu tử rõ ràng chuồn đi, rất là căm tức.

"Cái gì!" Sở Văn một tiếng hét kinh hãi, tranh thủ thời gian bưng chặt miệng, cả người tiếp liền lui về phía sau mấy bước, rồi xa hai người này.

Ba người thành thế chân vạc đứng thẳng, Trương Phong có chút sờ không được ý nghĩ, như thế nào chỉ chớp mắt, tất cả mọi người giúp nhau phòng bị.

"Người, người là ai?" Chu ổn gắt gao chăm chăm vào Trương Phong, thanh âm bởi vì sợ hãi, có đi một tí run rẩy.

"Ta đánh chết người cái vương bát đản, người nói ta là ai." Trương Phong tiến lên vài bước, muốn một cước đá ra.

"Chậm!" Sở Văn đứng dậy, ẩn ẩn chắn trong hai người này gian : ở giữa, ngăn trở Trương Phong cử động."Chuyện này không có tra ra trước khi tất cả mọi người không muốn loạn, chúng ta đem chuyện này phân tích xuống."

Trương Phong thấy thế, hướng về chu ổn nhỏ một bãi nước miếng nước bọt. Chu ổn tránh khỏi, đang muốn trở mặt, nhìn thấy Sở Văn sắc mặt, cái này mới ngừng lại được.

"Ta trước tiên là nói về a..." Sở Văn đem chuyện vừa rồi nói một lần, thẳng nghe được Trương Phong há to miệng ba.

"Người nói là có người giả trang ta?" Trương Phong nhìn thấy mặt khác ánh mắt hai người, đã biết chuyện nghiêm trọng tính, lập tức tỉ mỉ đem chuyện của hắn nói một lần.

Trương Phong cái thứ nhất gác đêm, hẳn lúc ấy trong lòng có chút sợ hãi, không dám rời đi quá xa, liền dựa vào môn ngủ, chỉ hi vọng tỉnh đã đến thời gian. Sự thật chứng minh, ý nghĩ của hắn là đối với, sau khi tỉnh lại, hắn phát hiện mình tựa vào góc tường, trong nội tâm tuy nhiên kỳ quái, nhưng là cũng không thêm để ý, liền đi tìm chu ổn thay phiên, ai biết lưỡng người đều không tại. Trong lòng của hắn sợ hãi cùng lo lắng phía dưới, liền tìm đến nơi này.

Sở Văn gặp Trương Phong nói chuyện rất là tự nhiên, cũng không chỗ mâu thuẫn, cảm thấy chưa phát giác ra tín thêm vài phần, ánh mắt nhìn hướng về phía chu ổn.

Chu ổn thấy thế, cũng nói.

Hắn lúc ấy chứng kiến Sở Văn không tại, có chút sợ hãi, đi ra ngoài thời điểm thấy được Trương Phong. Trương Phong nói đi thượng sư bên kia nhìn xem, trong lòng của hắn tuy nhiên không muốn, nhưng cũng không dám đắc tội, liền đi theo hắn đi. Lại tới đây về sau, Trương Phong đã nói muốn đi nhà nhỏ WC, hắn liền một người lưu tại tại đây.

Ba người theo như lời đều là hợp tình hợp lý, cái này lại để cho bọn hắn đã có chút ít khó khăn, đương nhiên nghi điểm lớn nhất hay vẫn là Trương Phong bên này.

"Ta xem không như đi vào tìm tới sư." Trương Phong bị hai người bọn họ xem mắt tự nhiên, chủ động mở miệng nói.

Gặp Sở Văn bọn hắn nhẹ gật đầu, Trương Phong gõ môn.

"Thượng sư đã ngủ chưa? Chúng ta ba cái có chút nghi vấn muốn thỉnh giáo người."

"Ah, chờ một lát ah, ta xuyên đeo bộ y phục." Trong phòng truyền đến thượng sư thanh âm, thanh âm nghe có chút mông lung, giống như chưa tỉnh ngủ.

Nghe được thượng sư thanh âm về sau, ba người trong nội tâm định xuống dưới, đều là một bộ thờ dài một hơi bộ dáng.

Môn bị mở ra, thượng sư từ bên trong đi ra, nhìn thấy trước mắt ba người, trên mặt có chút kỳ quái.

"Các người có chuyện gì không?" Tuy nhiên kỳ quái, nhưng thượng sư trên mặt hay vẫn là lộ ra ngày xưa đáng tươi cười.

"Là như thế này đây..." Trương Phong tiến lên một bước, đem sự tình một lần nữa nói một lần.

Thượng sư sau khi nghe xong, sắc mặt có chút ngưng trọng, tại trên mặt của mỗi người đều cẩn thận nhìn lướt qua, đột nhiên ánh mắt ngưng hướng về phía một chỗ.

Mọi người thấy đi, chỉ thấy thượng sư chăm chăm vào Sở Văn, trên người khí thế đột nhiên tản ra, thẳng ép tới mọi người quỳ trên mặt đất.

"Lớn mật yêu vật, dùng thuật hoặc người, còn chưa chịu chết!"

Hét lớn một tiếng, như là Thiên Lôi cuốn cuộn.

"Cái gì!" Trương Phong trước mắt một bước vọt đến một bên, mở to hai mắt nhìn nhìn về phía Sở Văn, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ kinh nghi.

Chu ổn lúc này lại càng không cần phải nói, đã sớm núp ở thượng sư sau lưng, rất sợ chính mình cho yêu vật hại.

Sở Văn có chút không hiểu thấu, sững sờ ở sáng khoải trắng, hoàn toàn không rõ thượng sư vì sao nói như vậy.

Thượng sư mang theo thể đề xương, một chưởng đánh vào Sở Văn trên người.

Sở Văn chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, cả người co quắp ngã trên mặt đất, trong lúc mơ hồ chứng kiến có một đạo hồng quang theo trên người mình toát ra, mà chung quanh ánh mắt của người bên trong tràn đầy sợ hãi.

"Thượng sư, yêu vật đã cho đuổi đi, Sở Văn không có việc gì đi à nha?" Chu Ôn nhìn thấy ánh sáng màu đỏ biến mất, tiến lên một bước mở miệng nói.

"Yêu vật mặc dù đi, nhưng tâm chí đã bị xâm nhập, cần Nghiêm gia trông giữ, để ngừa lại xảy ra vấn đề gì." Thượng sư sắc mặt có chút tái nhợt, vừa rồi khu yêu tị hổ hao phí hẳn rất lớn tâm thần.

Trì hoãn thở ra một hơi, thượng sư nhìn về phía một bên, mở miệng nói: "Trương Phong, người cùng Sở Văn là hảo hữu, ta đem cái này trương định thân phù giao cho ngươi, ngươi dán tại trên người của hắn. Từ nay về sau dọc theo con đường này, ngươi tự nhìn xem hắn a, đợi cho Hắc Thủy Thành, ta lại đến vì hắn ổn Định Tâm thần."

Nói xong, thượng sư móc ra nhất trương phù giấy cho Trương Phong, nhìn xem Sở Văn thở dài một tiếng, một lần nữa về tới trong phòng.

Sở Văn giờ phút này vẫn còn mộng nhưng bên trong, dần dần, xem lại thật giống là trùng tà. Trương Phong đem lá bùa dán tại trên người hắn, lại như lo lắng, mặt khác lại tìm căn dây thừng đưa hắn trói. Trói tốt về sau, Trương Phong một bả cầm lên đối phương, nhìn thoáng qua chu Ôn, hướng phía trong phòng đi đến.

Chu Ôn chỉ cảm thấy phảng phất nằm mơ, về mặt mờ mịt, gặp Trương Phong ly khai, nhìn chung quanh, vội vàng đi theo.

Trở lại gian phòng về sau, hai người cũng bị mất buồn ngủ.

Nhìn thoáng qua bị phóng trên mặt đất Sở Văn, chu Ôn lắc đầu, nói: "Không nghĩ tới Sở Văn rõ ràng bị yêu vật xâm nhập, ai, hảo hảo một người làm sao lại như vậy đây này."

Trương Phong nhìn lướt qua đối phương, thần sắc tầm đó tràn đầy lệ khí.

Chu Ôn cảm thấy khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian ngậm miệng lại, đi tới ngoài cửa thủ đi tiểu đêm đến.

Sở Văn nằm trên mặt đất, thần trí đã khôi phục thanh minh.

Không nghĩ tới thượng sư thật không ngờ lợi hại, bằng vào khí thể tự có thể làm cho mình không sinh ra lòng phản kháng, tùy ý đối phương một chưởng đánh vào trên người, bất quá có chút kỳ quái chính là, chính mình bị thụ đối phương một chưởng, lại hoàn toàn không có bị thương, mà ngay cả đau đớn cũng đều chưa từng từng có.

Sở Văn nghĩ tới đây, có chút khó hiểu, chính muốn lúc, lúc này mới nhớ tới chính mình nằm trên mặt đất, trên người còn quấn một sợi dây thừng.

Hừ! Trong nội tâm cười lạnh một tiếng. Chính mình gần thân thể cảnh hai trọng thực lực, nếu như bị một dây thừng có thể chế trụ, đây không phải là cười mất răng hàm.

Lập tức toàn thân cơ bắp kéo căng, chuẩn bị thoát khốn.

Nhưng vào lúc này, sau lưng một đạo áp lực đột nhiên truyền đến, lại để cho lòng hắn tiếp theo từng, vừa tự khởi khí lực lại tiêu tán ra.

"Àn?" Gặp giây giũa không được, lông mày của hắn có chút nhăn lại, nhưng lại không phải quá mức để ý. Vừa rồi hắn chỉ là dùng không đến một thành khí lực, đoán chừng là sau lưng buộc được thật chặt, mới sẽ như thế.

Sở Văn ngừng lại tâm thần, ngực vết máu chỗ ánh sáng màu đỏ chớp động, trong cơ thể ần ần truyền ra khí huyết nổ vang thanh âm, nhị trọng huyết mạch chỉ lực đột nhiên bộc phát.

"Tê ~." Hít một hơi khí lạnh.

Lưng (vác) sức ép lên lần nữa truyền đến, phảng phất chờ đi một ngọn núi, nhị trọng huyết mạch chỉ lực lại có chút ít lực bất tòng tâm, một chút cũng không có đạt tới mong muốn hiệu quả, dây thừng hay vẫn là một mực vây ở trên người hắn.

"Có cô quái." Sở Văn cảm thấy thâm nghĩ, muốn thi triển bốn lôi chưởng, lại phát hiện cũng là như thế. Rơi vào đường cùng tán đi thân thể khí lực, nhìn thoáng qua gian phòng. Trong phòng truyền đến Trương Phong ngáy to âm thanh.

Sở Văn cố tình muốn hô khởi đối phương, trong nội tâm đột nhiên một bấm, một ít đoạn ngắn nhớ để bụng đến, hắn cảm thấy chuyện đêm nay có chút cô quái.

Thượng sư nói hắn bị yêu vật phụ thể, dùng thuật hoặc người, nhưng kỳ quái chính là hắn lúc ấy cũng không có cảm thấy không khỏe, cả người trong óc thanh minh, hoàn toàn không có thụ người chế trụ cảm giác.

Và lại cho dù hắn bị yêu vật phụ thể, nhưng Trương Phong cùng chu Ôn đích thoại ngữ nhưng có chỗ mâu thuẫn, cái này thật sự giải thích không thông,

trừ phi có vấn đề không phải mình.

"Chẳng lẽ là hần?" Sở Văn trong đầu đã hiện lên một bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 09: Thoát khốn

Sáng sớm hôm sau, mọi người liền rời khỏi giường.

Thoáng ăn một ít gì đó về sau, Trương Phong một bả nhắc tới Sở Văn, đưa hần ném vào trên xe, mọi người lại một lần nữa ngồi xe ngựa đi xa.

Ba người ngồi trong xe ngựa mắt to trừng đôi mắt nhỏ, ai cũng không mở miệng trước nói một câu, trong xe hào khí có chút nặng nề.

Sở Văn nhìn thoáng qua Trương Phong, gập thân sắc hần như thường, trong lòng có chút đắn đo bất ổn, thử thăm dò mở miệng nói: "Trương Phong, ngươi xem bộ dáng của ta bây giờ cũng không giống có vấn đề, nếu không cho ngươi cho ta đem dây thừng cởi bỏ?"

"Không được, thượng sư có lời nhắn nhủ." Trương Phong đầu lắc giống như trống lúc lắc đồng dạng, một ngụm cự tuyệt đối phương, đón lấy cả người híp mắt, lại không hề phản ứng đến hần.

Hừ! Sở Văn hừ lạnh một tiếng, xoay đầu lại nhìn về phía chu ô, chỉ thấy tiểu tử này cả người ghé vào trên mặt ghế, tiếng ngáy nổi lên bốn phía, hiển nhiên là tại bỏ ngày hôm qua cảm giác.

"Ai!" Sở Văn thàn than một tiếng, tạm thời bỏ đi tâm tư.

Thời gian một ngày vội vàng mà qua, buổi tối mọi người cũng không có tìm được cái gì trạm dịch, đành phải chấp nhận lấy tại xe ngựa ngủ một đêm. Trong lúc tại Sở Văn liên tục yêu cầu xuống, thượng sư lại để cho Trương Phong giải khai dây thừng, tại hai người cùng đi hạ dần hần đi một chuyến WC toa-lét.

Sở Văn gập dây thừng đỡ xuống sau đang muốn phát lực, nhưng trên lưng lại phảng phất giống như núi đá đè nặng, như cũ sử không xuất lực, bên trên hết WC toa-lét về sau, lại bị Trương Phong trói lại trở về.

Liên tiếp mười ngày, tất cả mọi người tại dã ngoại vượt qua.

...

Ngày hôm nay ban đêm, xe ngựa đi tới một cái trấn nhỏ.

Thị trấn nhỏ rất là náo nhiệt, một chút cũng nhìn không ra đây là đang buổi tối.

Trên đường phố đèn đuốc sáng trưng, chiếu lên mặt đường như là ban ngày. Người đi đường tấp nập, ma vai sát chúng, ngẫu nhiên gặp được vui mừng chi vật, ngừng chân một bên, tình tứ vuốt vuốt, bên cạnh người bán hàng rong thét to thanh âm, liên tiếp, coi như khúc nhi, có người vào xem lúc, mặt như sắc mặt vui mừng, nhiệt tình đón chào. Đây hết thấy thấy mọi người mới lạ không thôi, lại chưa từng nghĩ bên ngoài còn có như vậy thế giới.

Trải qua những ngày chung đụng này, thượng sư tựa hồ yên tâm, vãn vãn lại để cho Trương Phong trói lại Sở Văn hai tay. Hạ được xe ngựa về sau, lại đang Sở Văn trên người đây một kiện rộng thùng thình trường bào, đưa hần toàn thân vật che chắn, chỉ cần từ bên ngoài đến xem, một chút cũng nhìn không ra sơ hở.

Giờ phút này, thượng sư đem xe ngựa ngừng đã đến một nơi, dẫn mọi người đi tại trên đường.

"Thượng sư, trên người của ta yêu vật đã sớm chạy, ngươi sẽ đem ta thả a." Sở Văn làm ra vẻ mặt cầu khẩn bộ dáng, mở miệng nói.

"Không được, yêu vật chi uy, há lại ngươi có khả năng cách nhìn, ta phải đi Hắc Thủy Thành cách làm mới có thể cho ngươi bài trừ." Thượng sư lắc đầu liên tục, cự tuyệt Sở Văn yêu cầu. Thấy hần mặt không hề phản, thượng sư lại đón lấy khuyên nói: "Hài tử, nhịn nữa mấy ngày là tốt rồi, tục ngữ trong nếm trái trong khổ đau, mới là người trên người, lần này đối với ngươi mà nói khó không phải một phen lịch lãm rèn luyện."

Sở Văn trong nội tâm "Phi" một tiếng, trên mặt nhưng lại một phen vẻ cung kính, liên tục gật đầu.

Những ngày này hán tại nói bóng nói gió phía dưới, sớm đã theo chu ồn trong miệng biết được trên lưng mình dán cái phù. Chỉ có điều chu ồn nhất gan, sợ thượng sư trách phạt, không dám tháo xuống.

Ngoài ra còn có chuyện, lại để cho hán có chút kỳ quái. Trương Phong những ngày này như thay đổi cá nhân, trên đường đi đối với hán Nghiêm gia trông giữ. Hoi có gió thổi cỏ lay, liền hướng thượng sư báo cáo.

Sở Văn thăm dò mấy lần, đề đi một tí tiểu nhân yêu cầu, đều bị đối phương đẩy hồi, tuyệt không như lúc trước cái kia giảng nghĩa khí Trương Phong.

"Ai." Nghĩ đến đây, Sở Văn khẽ thở dài một tiếng, mấy ngày liên tiếp biến cố lại để cho trong lòng của hán có chút âm hồi, ần ần có dự cảm bất tường.

Còn có ba ngày muốn đến Hắc Thủy Thành, nếu không thoát khỏi, đã có thể một điểm tự bảo vệ mình chỉ lực cũng không có.

"Đã đến."

Thượng sư thanh âm vang lên, Sở Văn thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía trước mắt.

Chỉ thấy phía trước một tòa đại sảnh ở ngòi đã rơi vào chỗ đó, điêu lan ngọc thể, tráng lệ, cửa ra vào hai bên càng có thạch sư ngồi ngay ngắn, xem rất là khí phái.

"Nơi này chủ nhân là của ta một cái bạn cũ, đợi lát nữa sau khi đi vào, các người tựu trong đại sảnh chờ, ta cùng với hán ôn chuyện một phen." Thượng sư nhìn về phía chúng nhân nói. Thấy mọi người gật đầu, trên mặt của hán đã có chút ít vui vẻ, đem làm trước một bước hướng về bên trong đi đến.

Sở Văn trong nội tâm hoài nghi càng lớn, chỉ cảm thấy thượng sư gây nên trước sau không đồng nhất. Trước sớm người này nói muốn ném lại phạm trần, ép mình bán đi tòa nhà, hiện tại hán lại đến phạm nhân trong phủ ôn chuyện, hừ, quả thực lại để cho người sinh nghi.

Nhưng nghĩ đến chính mình thụ người chế trụ, Sở Văn chỉ phải đi theo đối phương hướng về trong phòng đi đến.

Thượng sư hiển nhiên không là lần đầu tiên tới nơi này, thủ vệ chi nhân đều cùng hán quen biết, thấy mọi người đi tới, cũng không ngăn trở, tùy ý bọn hán đi tới trong phòng.

Trong phòng một cái quần gia mô hình người như vậy đi ra, nhìn lướt qua Sở Văn bọn hán, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, đem thượng sư đón đi vào.

Sở Văn ba người đứng tại trong sảnh có chút câu thúc, tìm bên cạnh ghế tọa hạ : ngồi xuống, chuẩn bị chậm rãi chờ đợi.

Trương Phong mặt không biểu tình ngồi ở Sở Văn bên cạnh, một đôi mắt tuy nhiên cũng nhìn về phía nơi khác, nhưng phần lớn thời gian đều là đặt ở Sở Văn trên người.

Chu ồn trong nội tâm có chút tâm thần bất định, hán là lần đầu tiên đến đại gia đình, đã đến về sau cảm giác, cảm thấy có chút không hợp nhau. Nhìn thấy Sở Văn xem ra, trên mặt của hán có giả bộ ra trấn định.

"Chu ồn, nếu không chúng ta bốn phía đi dạo nhìn xem?" Sở Văn thử thăm dò đề nghị nói.

"Tốt." Chu ồn ba không được rời đi tại đây, vội vàng đáp.

"Không được, thượng sư nói muốn ở lại đây bên cạnh, ai cũng không được đi." Trương Phong lạnh lùng quét chu ồn liếc.

"Trương Phong, người có ý tứ gì."

Chu ồn trên đường đi khắp nơi thụ đối phương áp chế, sớm đã nhẫn nhịn nỗi giận trong bụng, lúc này thấy thượng sư không tại, đối phương lại đây ngăn trở chính mình, dưới sự phản nộ bày ra một bộ bất cứ giá nào bộ dạng.

"Hừ! Ngứa da đúng không." Trương Phong một bả triệt khỏi tay áo, trên tay cơ bắp kéo căng, trên trán gân xanh bạo xuất, rất có một lời không hợp tự động thủ tư thế, nhìn xem chu ồn cảm thấy kinh hãi.

Sở Văn nhìn thấy chu ồn lại có chút ỉu xiu xuống dưới, nhãn châu xoay động, mở miệng nói: "Chu ồn ah, thật sự không được cũng đừng có miễn cưỡng, Trương Phong lợi hại người cũng biết, nhận thức kính sợ cũng không coi là cái gì."

"Ta sẽ sợ hán?" Chu ồn nghe xong Sở Văn lời nói sau thẹn quá hoá giận, nhiều ngày đến hạm hực thoáng cái bạo phát ra, một bả nhấc lên đồ uống trà, ra vẻ dục đánh tới hướng Trương Phong.

"Người dám!" Hét lớn một tiếng vang lên.

Chu ồn một cái run rẩy, đang muốn nói chút ít nhuyễn lời nói, đã thấy Trương Phong đã hướng phía chính mình đi tới, lại xem Sở Văn đứng ở một bên, hướng về hán lắc đầu, mặt mày tầm đó đúng là xem thường. Trương Phong chỉ cảm thấy trong nội tâm khuất nhục, đầu óc nóng lên, rốt cuộc bắt chấp cái gì, chén trà trong tay đột nhiên hướng về Trương Phong đập tới.

Trương Phong cũng không tránh né, trực tiếp đụng phải đi lên, cùng hán uốn éo đánh lại với nhau.

Sở Văn thấy thế, biết rõ thời gian có hạn, lập tức cả người vội vàng ngồi xổm trên mặt đất, trong mắt chú ý trong sân tình thế, phía sau lưng dốc sức liều mạng hướng về góc bàn cạ đi.

Trên lưng truyền đến nóng bỏng cảm giác, một cổ cảm giác đau đớn truyền tới, Sở Văn trên trán toát ra mồ hôi. Cấn chặt răng dốc sức liều mạng chịu đựng, trên lưng động tác lại không có chút nào ngừng, ngược lại lại tăng lớn khí lực cạ .

Trong sân đánh nhau cũng không lâu lắm tự tiếp cận khâu cuối cùng.

Chủ yếu là chu ỡn người này quá mức bộc mủ, vừa mới bắt đầu còn đánh chính là hữu mô hữu dạng (*ra dáng), nhưng đã trúng vài cái về sau, khí thế tự rơi xuống, đến cuối cùng, vậy mà mở miệng lớn tiếng cầu xin tha thứ .

Trương Phong cười trên người của hắn, nắm đấm như hạt mưa rơi vào đối phương trên người, hoàn toàn không có chứng kiến Sở Văn bên này động tĩnh.

Sở Văn phần lưng phảng phát cháy rồi sao , nóng rực khó nhịn, mồ mả đó còn có thể cảm giác được một ít sền sệt. Đột nhiên trên lưng buông lỏng, chỉ cảm thấy cả người tức thì nhẹ nhõm vô cùng, như là có đồ vật gì đó trừ đi đồng dạng.

Sở Văn mừng rỡ trong lòng, hai tay hơi chút dùng sức cảm thụ thoáng một phát, phát hiện mất đi hồi lâu khí lực rốt cục lại hồi phục xong, trong nội tâm lực lượng mười phần.

Giấy giữa mắt trên tay đây thường về sau, hắn sờ hướng về phía sau lưng, một trương dính huyết lá bùa bị hắn nhặt .

Lá bùa rất nhỏ, nhưng lại có phần có phân lượng. Thượng diện đồ án tiêu tiêu vẹo vẹo, mồ mả đó có thể thấy được, họa chính là một ngọn núi.

"Thứ này thật đúng là lợi hại, nhỏ nhỏ một trang giấy, rõ ràng có thể ngăn chặn ta lâu như vậy. Chỉ sợ Trương Phong cổ quái, cũng cùng loại này giấy có quan hệ."

Nhìn thoáng qua đánh thắng được chết đi được Trương Phong, Sở Văn nhú mày.

"Bất quá Trương Phong lại cùng ta có chút ít bất đồng. Ta là thân thể bị nhốt, mà hắn lại như là cho người đầu độc tâm thần." Sở Văn nhớ tới mấy ngày nay sự tình, trong lòng có phán đoán.

"Mà thôi, chính mình tùy tiện đi lên, chỉ sợ không ỡn, Trương Phong sự tình tạm thời để ở một bên, hay vẫn là trước đi xem thượng sư đang làm những gì."

Sở Văn nhẹ nhõm tránh thoát hai người này cảm giác, hướng về hậu viện đi đến.

Hậu viện rất lớn, Sở Văn mào tại một chỗ trong giả sơn động, nhìn về phía bốn phía, muốn tìm ra một ít dấu vết để lại.

Xa xa hai cái gã sai vật đã đi tới, hắn nhanh chóng cúi xuống thân thể.

"Người nói lần này người nọ lại đây làm gì vậy?" Hắn một người trong gã sai vật thanh âm truyền đến, trong lời nói không hề cung kính.

"Còn tài giỏi nha, hết ăn lại uống đã đến quá, đây đều là lão tử đưa đi đệ tam con gà rồi."

Hai cái gã sai vật thanh âm càng ngày càng nhỏ, Sở Văn ló, chỉ thấy đối phương đẩy ra một chỗ cửa phòng đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Dị bảo (1)

Gặp gã sai vật sau khi đi vào, Sở Văn mắt nhìn bốn phía, thấy không có người chú ý, mào lấy thân thể đi vào trong nội viện, nhẹ nhàng nhảy lên, như tiểu hầu tung đã đến nóc nhà.

Rơi xuống đất im ắng.

Hắn vừa gục xuống, liền đã nghe được hai người đối thoại.

"Luru huynh, ta đem mọi người đã mang đến, dị bảo sự tình..." Trong lời nói có chút phun ra nuốt vào, nghe như là thượng sư thanh âm

"Ân, quân gia đã nói với ta rồi, lần này người so sánh với lần mấy cái mạnh không ít. Như vậy đi, ta tự phá lệ cho ngươi quan sát thoáng một phát."

"Đa tạ Luru huynh."

Trong phòng thanh âm đến nơi này tự ngừng lại, Sở Văn ghé vào trên nóc nhà, cảm thấy nổi trận lôi đình.

Cái này không phải cái gì thượng sư thu đồ đệ, nhóm người mình rõ ràng tự là cho đối phương lừa bán đi qua. Trách không được biến đổi biện pháp muốn bạc, nguyên lai là đập vào kiếm một số tự đi ý niệm trong đầu.

"Kết kệt" một tiếng, môn bị mở ra.

Sở Văn kiểm chế roi xuống suy nghĩ, cả người ngừng lại rồi hô hấp xem hướng phía dưới.

Chỉ thấy thượng sư đi theo một người trung niên nam tử sau lưng đi ra, hai người bước chân vội vàng hướng về hòn non bộ chỗ đi đến, thân ảnh chui vào hẻm về sau, liền đã mất đi bóng dáng.

Gặp cái này sau khi hai người đi, Sở Văn lúc này mới nhảy xuống, vài bước phía dưới đi tới hòn non bộ bên cạnh.

"Nhìn trúng năm nam tử khí thế, không giống như là cái nhân vật lợi hại, vậy mà có thể cùng thượng sư kết giao, không biết trong miệng hắn theo như lời dị bảo, lại là vật gì." ·

Sở Văn trong lòng có chút hiếu kỳ, tự định giả một phen, quyết định vào xem nói sau.

Đêm tối, dị bảo, cao thủ. Những chuyện này tình chỉ cần xuất ra hắn một người trong có lẽ sẽ không để cho người quá mức kinh ngạc, nhưng đem làm xuyên cùng một chỗ về sau, Sở Văn chỉ cảm thấy toàn bộ huyết mạch phảng phất thiếu đốt một nửa, kích thích không hiểu.

Hòn non bộ cũng không lớn, vô dụng bao nhiêu thời gian, hắn sẽ đem trong trong ngoài ngoài tìm khắp một lần, nhưng kỳ quái chính là, thượng sư cùng trung niên nam tử kia lại đã mất đi tung tích .

"Chẳng lẽ có mật thất?"

Sở Văn nhớ tới khi còn bé lão già đã nói với hắn một sự tình, biết rõ đại gia đình đều ưa thích làm ra như vậy một thứ gì đến gửi quý trọng vật phẩm

Dựa theo lúc trước lão già truyền thụ cho "Sở tự pháp ", hắn bắt đầu lục lọi .

"Không phải tại đây."

"Cũng không phải tại đây."

...

Liên tiếp sờ soạng mấy khối địa phương, đều không có tìm được, trong lòng của hắn đã có chút ít vội vàng.

Đúng lúc này hắn chứng kiến một đạo thân ảnh theo ngoại viện đi đến, mượn ánh mặt trăng, hắn phát hiện người này đúng là Trương Phong.

"Hắn tới làm gì..." Sở Văn tìm khối địa phương trốn , vụng trộm quan sát đến đối phương.

Trương Phong thần sắc hồ hững, như là con rối , đi tới hòn non bộ bên cạnh, chuyển động đầu nhìn thoáng qua bốn phía, tựa hồ là tại phân biệt lấy phương hướng, ngay sau đó bước chân gia tốc, hướng về Sở Văn bên này đi tới.

"Không xong!" Sở Văn trong nội tâm cả kinh, cho rằng đối phương phát hiện chính mình, tay phải đồ bưng, âm thầm nổi lên nổi lên bốn lời chửi. Đã thấy Trương Phong đột nhiên ngừng lại, đột nhiên một chưởng vỗ vào một khối trên thạch bích.

"Bành." Một đạo buồn bực tiếng vang lên.

Chỉ thấy vốn là khép kín thạch bích giờ phút này "Cạc cạc" rung động, một đạo ánh sáng từ bên trong truyền ra.

Sở Văn thời gian dài trốn tại trong bóng tối, lúc này con mắt có chút không thích ứng ánh sáng, trong mơ hồ chứng kiến Trương Phong tựa hồ chui vào thạch bích trong.

Các loạiđội trong chốc lát, gặp thạch bích vừa muốn đóng lại, Sở Văn lúc này cũng bất chấp cái gì, hai tay ngăn trở con mắt, một đầu đâm đi vào.

Tiến vào trong động về sau, xuất phát từ bản năng, hắn nhanh chóng áp vào trên vách tường, một lát sau, phát hiện cũng không có trong tường tượng cơ quan đâm sau lưng đánh úp lại, lúc này mới buông lỏng xuống.

Đợi đến lúc con mắt thích ứng trong động ánh sáng về sau, Sở Văn nhìn về phía bốn phía.

Trong động vách tường gập ghềnh, rất là thô ráp, tại một ít trong khe hở chọc vào đi một tí ngọn nến. Ngọn nến không nhiều lắm, nhưng bởi vì trong động không gian không lớn, lộ ra rất sáng. Sở Văn đứng tại cửa động, liếc có thể chứng kiến cuối cùng. Chỉ là tại cuối cùng bên kia, ánh sáng có chút mờ lung, như là sập đi xuống.

Sở Văn đi vào xem xét, phát hiện đây là một cái thông đạo.

Thông đạo không tính lớn, thành nửa sườn núi hình hướng kéo dài xuống, trên mặt đất có một ít cầu thang, miễn cưỡng có thể cho một người thông qua. Bất quá thông đạo tĩnh mịch, một mảnh đen kịt, cùng bên ngoài ánh sáng tạo thành mảnh liệt tương phản, lại để cho hắn vô ý thức lui về phía sau vài bước

"Xem ra bọn hắn đích thị là đi phía dưới mặt đất, ta lưu ở phía trên lời mà nói..., vạn nhất bất quá người tiến đến. . . . Ai! Mà thôi, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi." Sở Văn hít sâu một hơi, nói ra đề lá gan, hướng về phía dưới đi đến.

...

Thông đạo có chút quanh co, cong cong quán quán, Sở Văn mỗi qua một chỗ ngoặt đều phải cẩn thận dò xét một phen, mới dám tiếp tục đi tới. Không biết đi bao lâu rồi, thẳng đến phía trước truyền đến một chút ánh sáng, hắn mới dừng bước, trên mặt có chút ít khăn trương.

"Ha ha! Lưu nhân, không nghĩ tới ta còn chưa ra hết thực lực a. Cái này dị bảo, ngươi hay vẫn là giao ra đây a... Khục khục, miễn cho, miễn cho ta lại để cho hắn động thủ." Thượng sư thanh âm lộ ra một cỗ suy yếu, truyền tới.

"Tốt ngươi cái Lý Tùng, rõ ràng ngộ ra phù thuật. Hừ, ngươi muốn ta dị bảo, ta còn muốn ngươi phù thuật đây này." Trước khi trung niên nam tử thanh âm cũng tiếng nổ.

"Hừ, không tán thưởng. Trương Phong, cho ta giảm giá một cái chân của hắn."

"Ah!" Một tiếng kêu đau về sau, lại yên tĩnh trở lại.

Sở Văn nghe ở đây, trong nội tâm mừng thầm, trên tay bên lõi chuông âm thầm công tác chuẩn bị, mèo lấy thân thể, hướng về phía trước chậm rãi đi động.

Ngay tại khoảng cách mặt đất còn có một bước thời điểm, hắn thấy được một đạo nhân ảnh rơi trên mặt đất.

"Có người mai phục."

Sở Văn thấy thế, mũi chân đột nhiên phát lực, thoáng một phát thoát ra, bàn tay tiếng sấm vang lên, chiếu vào bóng dáng đứng thẳng phương hướng tựa là một chuông.

"Bành!"

Lòng bàn tay đánh vào đối phương trên người, một tiếng trầm đục truyền ra.

Sở Văn ngay tại chỗ liên tiếp lộn mấy vòng, trốn đến đối phương phạm vi công kích bên ngoài, lúc này mới đứng lên.

Chỉ thấy thượng sư tựa vào một chỗ góc tường, phản bưng cầm một con dao găm, một đôi mắt toát ra vẻ oán độc, tại hắn cách đó không xa, trung niên nam tử bất tỉnh ngã trên mặt đất, một cái chân bên trên huyết nhục mơ hồ, lập tức là phế đi. Mà Trương Phong giờ phút này chính che ngực, tựa vào cạnh cửa lên, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ.

"Khá tốt vừa rồi chỉ dùng năm phần lực." Sở Văn nhìn thoáng qua Trương Phong trong lòng có chút ít áy náy.

"Hảo tiểu tử, thâm tàng bất lộ ah. Trên đường lão tử tự tử đối với ngươi có chỗ hoài nghi, không nghĩ tới chuyện Sơn phù đều trấn không được ngươi." Thượng sư nhỏ một bãi nước miếng nước bọt, oán hận nói.

"Hừ, hãy bớt sàm ngôn đi, mau đưa Trương Phong trên người tà thuật coi bỏ." Sở Văn về mặt đề phòng nhìn đối phương.

"Hừ hừ, dùng để giải rắc tâm đồ vật tại ta trong túi quần, ngươi có bản lĩnh, liền tới lấy." Thượng sư cười lạnh một tiếng, một tay vác tại đằng sau, một đạo lá bùa nhéo vào hai ngón tay tâm đó.

Sở Văn lông mày nhăn.

Cố tình muốn đi qua, nhưng lại sợ đối phương đùa nghịch lừa dối, đang do dự gian : ở giữa, trong lòng máy động, sau lưng tiếng xé gió truyền ra.

Liệu là Trương Phong chụp một cái đi lên, Sở Văn không đành lòng ra tay, cả người bên cạnh xoay người, đang muốn tránh đi. Đột nhiên nơi khóe mắt lờ mờ đã đến một đạo kim quang bắn đi qua.

Thượng sư trên mặt lộ ra nhe răng cười.

"Trúng kè!" Sở Văn cảm thấy hoảng hốt. Lúc này thân thể ở vào lực cũ tán đi, lực mới không tiếp thời điểm, muốn muốn biến hóa thân thể phương vị, tránh thoát kim quang, đã là không kịp, trừ phi...

Nghĩ đến đây, lòng hần đầu hung ác, trong cơ thể huyết mạch chi lực phun trào, một búng máu mũi tên từ miệng trong phun ra, bắn về phía kim quang.

Kim quang bị ngăn cản, Sở Văn tranh thủ đến chỉ chốc lát thời gian, tránh thoát Trương Phong về sau, liên tiếp lui năm sáu bước, cái này mới đứng vững thân thể.

Trương Phong chụp một cái cái không, cả người đâm vào thượng sư trên người, vốn là chụp về phía Sở Văn lá bùa, giờ phút này cũng dán tại thượng sư trên người.

Sở Văn nhìn lại lúc, thượng sư trên mặt tro khí tràn ngập, trong miệng máu đen phun ra, cũng không lâu lắm, liền đã khí tuyệt. Trong lòng của hần cả kinh, nhìn thấy Trương Phong trong tay lá bùa lúc, cái này mới hiểu rõ ra.

"Ai! Không nghĩ tới người này cuối cùng nhất đã bị chết ở tại hần trên tay mình, chỉ là Trương Phong..." Sở Văn chính đang cân nhắc, một giọng nói vang lên.

Trương Phong mặt lộ vẻ đau xót, một cái tiểu giấy người tự trên người của hần chui ra, giấy người vừa vừa rơi xuống đất, liền hóa thành một đoàn hỏa diễm tự hành thiêu đốt.

Giấy người biến mất về sau, Trương Phong bất tỉnh ngã trên mặt đất.

Sở Văn đã đi tới, thấy hần cũng không lo ngại, lúc này mới yên lòng lại, nghĩ tới trước khi nhắc tới dị bảo, tâm tư lại lung lay.

Ở trên sư trên người lục lọi cả buổi, ngoại trừ vài lá bùa cùng một quyển sách nhỏ bên ngoài, một quả thiếp thân treo hình tam giác vật, hấp dẫn sự chú ý của hần.

"Ồ?"

Sở Văn sắc mặt cổ quái nhìn xem thượng sư, chỉ thấy đối phương ngực ngoại trừ một quả hình tam giác trụ sức bên ngoài, trừ lại một mảnh, một đạo vết máu cũng không có thấy.

Chẳng lẽ là thân thể cảnh hướng bên trên cánh giới?

Nhìn thoáng qua đối phương trên người một thân mập mạp, Sở Văn bỏ đi ý nghĩ này.

Xem ra đối phương trước khi khí thể hần là bằng vào này cái trụ sức, chính mình là nhật được bảo nữa à, cũng không biết đối phương phù thuật có phải hay không cũng là theo phía trên này học được đấy.

Sở Văn đem trụ sức kéo xuống dưới, nắm trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Dị bảo (2)

Trụ sức bắt tay bắt đầu có chút trầm trọng.

Sở Văn lấy được trước mắt, tinh tế quan sát.

Trụ sức mặt ngoài, khác đại lượng đường cong, những này đường cong giăng khắp nơi cùng một chỗ, tuy nhiên phức tạp, nhưng nhìn về phía trên cực kỳ tự nhiên, ẩn ẩn có một ít cổ vận ở bên trong.

Đem trụ sức cầm xa đi một tí, Sở Văn trong lòng có chút ngạc nhiên. Nhìn từ xa lúc, nhìn chung toàn bộ mặt bằng, hần phát hiện những này đường cong tựa hồ là tại xây dựng một cái đồ hình, nhưng bởi vì cũng không hoàn chỉnh, này đây phân biệt không xuất ra đồ hình rốt cuộc là cái gì.

"Xem ra cái này trụ sức có lẽ không hoàn chỉnh, mà ta hiện trong tay này cái, chỉ là một cái trong đó bộ phận."

Sở Văn lông mày nhăn , nhìn về phía nơi khác.

Đồng tử co rút lại, trên mặt đất một quyển sách nhỏ hấp dẫn chú ý của hắn.

Sách nhỏ không lớn, lòng bài tay lớn nhỏ. Sở Văn cầm , lật đến chính diện, chỉ thấy bìa mặt bên trên thình lình viết "Thần phù" hai chữ, lập tức đã đến hứng thú.

Đem sách nhỏ mở ra, Sở Văn tỉnh tể phẩm đọc.

Thông qua được giải, Sở Văn biết được trụ sức là thượng sư tổ truyền chi vật, hắn tổ tiên đạt được về sau, dốc lòng nghiên cứu, cuối cùng nhất lục lại ra ba loại phù thuật.

Cái này ba loại phù thuật theo thứ tự là chuyển Sơn phù, khổng tâm phù, đốt mệnh phù.

Thượng sư thiên tính lười nhác, tại võ đạo một đường lên, cho tới bây giờ đều là tại hàng bắt đầu (*nơi xuất phát chạy) bên trên. Bất quá hắn đạt được này cái trụ sức về sau, dựa theo tổ tiên ghi chép phương pháp, thông qua lục lại trụ sức bên trên đường cong xếp đặt, không ngờ sáng chế một loại phù thuật, bạo thể phù. Mượn nhờ phù thuật, có thể đề cao mạnh chính mình uy thế, lại để cho người bình thường liền có thể có đủ thượng sư chi uy.

Từ nay về sau bằng vào bạo thể phù, thượng sư lần nào cũng đứng, hưởng nhận lấy chưa bao giờ có tài trí hơn người cảm giác, từ nay về sau một phát không thể vẫn hồi.

Trải qua nhiều năm lưu lạc, hắn lại phát hiện một chuyện, cái kia chính là trụ sức không chỉ một miếng. Hắn từng tận mắt nhìn đến một người khác xuất ra vật ấy, cái này lại để cho hắn khởi đi một tí tâm tư.

Xem hết cả bản sách nhỏ về sau, Sở Văn trên mặt lộ ra hiểu ra.

"Dùng tại trên người của ta cái kia miếng có lẽ tựa là chuyển Sơn phù, Trương Phong trên người thì còn lại là khổng tâm phù, về phần đốt mệnh phù, có lẽ tựa là Trương Phong cuối cùng dán đi lên cái kia cái phù giấy rồi, về phần tập ở bên trong tên còn lại, có lẽ tựa là trung niên nam tử."

Đem thứ đồ vật thu sau khi đứng lên, hắn lại nhìn thoáng qua trong tay ba cái phù giấy.

Lưỡng trương chuyển Sơn phù, một trương bạo thể phù. Lá bùa đều là duy nhất một lần , dùng xong sau, chỉ có thể mất khác chế tác.

Sở Văn đem lá bùa thu , chỉ chừa một trương chuyển Sơn phù trong tay, hướng về trung niên nam tử đi đến.

Ngay tại Sở Văn đi đến khoảng cách đối phương ba bước xa địa phương, hắn ngừng lại.

Vừa rồi giáo huấn rõ mồn một trước mắt, không phải do hắn không chú ý cẩn thận.

Gặp đối phương hai mắt nhắm nghiền, Sở Văn lấy ra trước khi thượng sư dùng tại trên người hắn cái kia trương phế phù hướng về đối phương bắn tới.

Trung niên nam tử cũng không có trốn tránh, nhưng nhủ mảy, giống như đã nhận ra cái gì .

Sở Văn trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

"Hừ, đã tỉnh, cũng đừng chứa rồi."

Trung niên nam tử con mắt mở ra đến, trong ánh mắt có một vòng cảnh giác, lập tức trên mặt liền lộ ra dáng tươi cười.

"Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau. Ha ha, tiểu huynh đệ quả nhiên bắt phạm ah, ta Lưu nhân bội phục."

Sở Văn nghe được Lưu nhân nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn sững sờ ở này ở bên trong, không biết trả lời như thế nào, trong nội tâm chỉ có cười khổ. Chính mình bất quá là một cái trong thôn tiểu tử, hay vẫn là bị cái kia thượng sư lừa gạt đến nơi đây , hiện tại ngược lại tốt, mỗi người đều cảm thấy hắn rắp tâm gây rắc, thật sự là...

Sở Văn biểu hiện ở Lưu nhân trong mắt lại biến thành cao thâm mịt mịt , cảm thấy ám đạo thâm nghĩ: kẻ này tuổi tác không lớn, lại thật sâu tâm cơ, cố ý bất động thanh sắc, muốn cho ta tự hành bàn giao:nhấn nhủ, hừ, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có thể ghen tới khi nào.

Trong khoảng thời gian ngắn, song phương đều trầm mặc lại.

Sở Văn các loạiđội trong chốc lát, trong lòng có chút ít sốt ruột. Hắn không phải là không muốn hỏi, mà là không biết như thế nào hỏi, cũng không thể trực tiếp làm cho đối phương đem dị bảo giao ra đây, loại này thô phi hành vi, hắn hiện tại còn xa xa không có đạt tới về sau công lực.

Chính công tác chuẩn bị lấy như thế nào mở miệng thời điểm, bên tai truyền đến Lưu nhân thanh âm.

"Ai! Dị bảo tuy nhiên trân quý, nhưng ta cũng không muốn phục vụ quên mình đến trả, ta trên đùi thương thế đã khó có thể kéo dài. Ta và ngươi không

oán không cừ, đem người ta cứu sau khi ra ngoài, ta tự nhiên sẽ bắt nó cho người."

"Ta nhìn người là Võ Giả, nếu người không tin, chỉ cần người dưới tóc:phát hạ Võ Giả tâm thể, ta hiện tại có thể đem dị bảo cho người!"

Võ Giả tâm thể, danh như ý nghĩa, một loại chuyên môn chế ước Võ Giả Lôi Thể, chỉ cần dưới tóc:phát hạ tâm thể về sau, nếu như đối ý, ắt gặp Thiên Khiên.

Sở Văn tự định giá thoáng một phát, liền đồng ý xuống.

Lưu nhân thở dài một hơi, nói ra dị bảo nơi cất giấu chi địa.

Đem làm Sở Văn theo cái bàn chân một chỗ rộng ruột chỗ lấy ra khác một hình tam giác trụ sức lúc, trong nội tâm chưa phát giác ra bội phục nổi lên đối phương. Trách không được thượng sư muốn ép hỏi đối phương, nếu đối lại là ai, cũng khó khăn dùng nghĩ vậy loại bảo tàng địa phương.

Sở Văn lấy được thứ đồ vật sau thu, lại hỏi thăm Lưu nhân một phen cách dùng.

Nhưng Lưu nhân cũng không biết thứ này dùng như thế nào, hắn chỉ biết là vật này hòa thiêu không thay đổi, đao chém không đứt, cho nên khi trở thành bảo bối đặt ở trong mật thất, nếu không phải trước khi thượng sư tìm được hắn, hắn đều đã quên còn có thứ này.

Sở Văn gặp đối phương không giống nói dối bộ dạng, đem trụ sức trước thu, chuẩn bị tìm địa phương an toàn lại từ từ suy nghĩ.

Bên ngoài sắc trời mới được là hơi sáng.

Sở Văn nhìn thoáng qua bị trói thành một đoàn Lưu nhân, trong nội tâm cả kinh, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc, mở miệng nói: "Đáp ứng chuyện của người, ta đã làm được, từ nay về sau tất cả không thiếu nợ nhau."

Nói xong không đợi Lưu nhân phản ứng, khiêng Trương Phong, thân hình lác lư gian : ở giữa liền đi tới đại sảnh.

Chu ôn giờ phút này mặt mũi bầm dập gục xuống bàn, một đôi mắt đỏ bừng, làm như một đêm không ngủ, nhìn thấy Sở Văn trở lại, đang muốn mở miệng, lại trước mắt tối sầm, bất tỉnh ngã tới.

Một quyền đánh ngất xỉu chu ôn về sau, Sở Văn nhị trọng huyết mạch chi lực bộc phát, một bên kẹp lấy một cái, mang theo chu ôn cùng Trương Phong hai người thả người nhảy lên, trốn ra đến bên ngoài.

Giờ phút này trên đường rất yên tĩnh, Sở Văn bước chân vội vàng hướng về gửi xe ngựa chỗ chạy đi.

Trên đường đi cũng không gặp được ngăn trở, đã tìm được xe ngựa về sau, Sở Văn đem hai người này trực tiếp ném đi đi lên, suốt đêm lái xe ngựa thoát đi thị trấn nhỏ.

Ra thị trấn nhỏ về sau, Sở Văn lúc này mới thở dài một hơi.

Kỳ thật lúc trước hắn trong nội tâm một mực có một vấn đề muốn hỏi Lưu nhân, đó chính là hắn vì sao cần nhiều như vậy thiếu niên. Nhưng vừa rồi ra mật thất trong tích tắc, hắn nhìn về phía Lưu nhân thời điểm, lại đột nhiên đã có một Chủng Tâm vì sợ mà tâm rung động cảm giác, phảng phất như là đối mặt một đầu nhăm nhử người mà phê dã thú.

Lại liên tưởng đến thượng sư mặc dù không thực lực, nhưng trên người lá bùa phản đông, y nguyên sẽ bị đối phương gây thương tích, hiển nhiên người này cũng không phải một người đơn giản vật.

Thị trấn nhỏ cũng không có bởi vì Sở Văn ly khai mà có thay đổi gì. Lưu phủ bên trong, Lưu nhân như trước nằm trên mặt đất, thẳng đến có một cái nửa đêm dò xét gã sai vật phát hiện hắn.

Gã sai vật trong nội tâm vui vẻ, chỉ cảm thấy cơ hội lập công đã đến, vội vàng chạy đến Lưu nhân bên cạnh, giải khai trên người hắn buộc chặt lấy vải.

Ngay tại hắn ngồi xổm người xuống muốn nâng dậy nhà mình chủ nhân một khắc này, một đạo huyết quang hiện lên.

Hắn cảm giác mình phi, một đôi mắt thậm chí có thể chứng kiến một cái không có đầu lâu thân thể, mà chủ nhân của hắn, Lưu nhân giờ phút này lại ghé vào trên thân thể hắn, trong miệng phát ra rồi" ột ột" uống nước âm thanh. Tại Lưu nhân sau lưng, lộ ra một đầu cái đuôi.

Đã qua một hồi lâu, Lưu nhân đứng, toàn thân cao thấp ngoại trừ một mảnh máu đen, lại nhìn không ra bất luận cái gì bị thương địa phương. Cái mũi hít sâu một hơi, phảng phất giống như đã nhận ra cái gì, thả người nhảy lên, hướng về một cái hướng khác đuôi tới.

"Cầm đồ đạc của ta, chỉ có để mạng lại còn." Một đạo sâu kín thanh âm, tại trong thiên địa vang lên.

(PS: đây là ta lần thứ nhất tại văn trong thêm một ít không quan hệ lời mà nói..., ở chỗ này cảm tạ từng cái nguyện ý xem ta sách, thích xem ta sách bằng hữu, cảm ơn các người, có các người ta mới có thể đi được xa hơn, đương nhiên cảm thấy thoả mãn có thể tiện tay cất chứa thoáng một phát ah)

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Ly biệt

Trên quan đạo, một chiếc xe ngựa hướng về Hắc Thủy Thành phương hướng rất nhanh chạy đi.

Sở Văn ngồi ở xe ngựa đằng trước, lông mày có chút nhăn lại.

"Trương Phong cùng chu Ỗn hai người đã tỉnh lại, chuyện đã trải qua ta cũng nói cho bọn hắn, hai người này mặc dù có chút nghi mà sợ, nhưng trên cơ bản cũng không có gì đáng ngại. Nhưng vì cái gì trong lòng của ta một mực khó có thể bình tĩnh, cảm giác, cảm thấy có chuyện muốn phát sinh."

Đem trong đầu gần đây chuyện phát sinh thậm chí nghĩ một lần, hắn cũng không có phát hiện cái gì sai lầm.

Về phần Lưu phù, Lưu nhân tuy nhiên cổ quái, hắn không cho là mình chạy ra xa như vậy, đối phương còn có thể đuổi theo.

Trong nội tâm không biết giải quyết thế nào, hắn dứt khoát cũng không hề đa tưởng, tạm thời đem việc này ném đến tận một bên, lấy xuống đeo trên cổ túi tiền.

Túi tiền là hắn dùng trên người vải vóc trát, bên trong tồn phóng lúc này đây đoạt được, hai quả hình tam giác trụ sức, lưỡng trưng chuyển Sơn phù, một trưng bạo thể phù.

Sở Văn đem cái kia hai quả trụ sức đem ra, cẩn thận quan sát.

Hai quả trụ sức bộ dạng cũng không có quá biến hóa lớn, bất quá từ phía trên đường cong lên, vẫn có thể nhìn ra một ít khác nhau.

Suy nghĩ nửa ngày về sau, trên mặt của hắn lộ ra nghi hoặc.

"Này cái trụ sức cùng theo thượng sư tay trung được đến cái kia miếng đồng dạng, cũng là đường vân phân đồng. Nhưng là ta vừa rồi thử bắt bọn nó hợp cùng một chỗ, rồi lại phát hiện dính liền không lên, xem ra có lẽ còn có những thứ khác bộ phận. Thượng sư cái kia miếng là có thể lĩnh ngộ ra phù thuật, không biết này cái trụ sức, lại có cái tác dụng gì."

Trong khoảng thời gian ngắn, Sở Văn cũng không có cái gì đầu mối, rơi vào đường cùng, hắn lấy ra túi tiền, đem hai quả trụ sức một lần nữa thả đi vào, lại đem túi tiền treo trở về trên cổ.

...

Trải qua liên tục vài ngày chạy đi, phía trước một cái cự đại hình dáng xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Đó là một tòa hùng vĩ thành cổ, giống như Cự Long ngồi xếp bằng.

"Hắc Thủy Thành —— Thiên Vũ Đại Lục Bắc Cương mười ba thành một trong, do Hắc Thủy Tông quản lý." Sở Văn nhớ tới lão già đối với hắn đã từng nói qua lời mà nói..., thì thảo nói nhỏ nói.

Theo khoảng cách tiếp cận, thành cổ khí thế càng ngày càng mãnh liệt, đập vào mặt, làm cho lòng người thán.

Ồ! Sở Văn trong nội tâm kinh nghi.

Một mực làm phức tạp lấy hắn bất an, đã đến cổ cửa thành lúc, vậy mà không hiểu biến mất không thấy gì nữa.

Sở Văn nhìn lại, chỉ thấy bốn đại hán đứng ở cửa thành hai bên, một cổ lăng lệ ác liệt khí thế tự trên người bọn họ tán phát ra, mắt hồ nhìn quanh, kiểm tra lấy lui tới đám người.

"Không hổ là Hắc Thủy Thành, thậm chí ngay cả thủ vệ đều là Võ Giả. Ta cái kia thân thể cảnh nhị trọng thực lực ở chỗ này, chỉ sợ liền đoạn kết của trào lưu đều không tính là."

Sở Văn thu liễm suy nghĩ, lôi kéo xe ngựa, cùng hai người khác cùng một chỗ hướng về nội thành đi đến.

"Chậm!" Một giọng nói truyền đến.

"Hắc Thủy Thành lệnh, phạm vào thành chỉ nhân phải giao nạp trăm lượng bạc, lại vừa đi vào." Hắc trong một người thủ vệ ngăn cản mọi người, mở miệng nói.

"Trăm lượng bạc!"

Mọi người lên tiếng kinh hô, sững sờ ở sáng khoái tràng.

Thủ vệ chứng kiến mọi người thần sắc, trên mặt lộ ra khinh miệt chi sắc, vừa muốn mở miệng quát lớn, cả người ánh mắt dừng lại một chút, đã rơi vào Sở Văn trên người.

Tuổi còn trẻ thì có thân thể nhị trọng cánh tu vi, tư chất ngược lại cũng không yếu. Tự định giá đến tận đây, trên mặt hắc thái độ hòa hoãn xuống, chỉ chỉ Sở Văn nói:

"Hôm nay Hắc Thủy Tông tuyển bạt đệ tử, tư chất ngược lại cũng không tệ, có thể đi vào."

Nói đến đây, liếc qua hai người khác, nói tiếp: "Về phần các ngươi, giao bạc đủ tuổi lương, mới có thể đi vào."

Trương Phong cùng chu ổn trên mặt lộ ra vẻ âm trầm.

"Thủ Vệ đại nhân, chúng ta đều là theo chỗ xa vô cùng cố ý trước tới tham gia tuyển bạt, ngươi xem có thể hay không đem chúng ta đều bỏ vào."

Sở Văn mở miệng lên tiếng xin xỏ cho.

"Không được, hai người bọn họ liền Võ Giả cũng không thể đạt tới, đi cũng là phí công, ngươi nếu không đi, đừng trách ta không van xin hộ mệnh."

Thủ vệ lông mày nhăn, ần ần có vẻ không kiên nhẫn.

"Sở Văn, ngươi vào đi thôi, ta cùng chu ổn không có việc gì."

Trương Phong sắc mặt hồi phục xong, gặp Sở Văn y nguyên đứng tại nguyên chỗ, nói tiếp: "Ba người chúng ta cùng một chỗ theo Đại Diệt thôn trải qua cừu từ nhất sinh đến nơi này, chính là vì xông ra một phen trò."

"Ngươi có cơ hội đi chọn nhỏ, đó là ngươi đường, ta cùng chu ổn hai cái cũng có được con đường của mình. Ha ha! Nói không chừng đến lúc đó chúng ta còn so với ngươi còn mạnh hơn đây này!"

Không đợi Sở Văn mở miệng, chu ổn thanh âm cũng tiếng nổ.

"Đúng vậy a, Sở Văn, ngươi cứ yên tâm đi, ta cùng Trương Phong hai cái đại nạn không chết, tất có hậu phúc, ngươi tự không cần lo lắng rồi."

Nói xong bật cười lớn, thả người nhảy lên xe ngựa.

Trương Phong vỗ vỗ Sở Văn bả vai, ngồi ở trước xe ngựa mặt, trên tay roi ngựa giương lên.

"Ba!" một tiếng giòn vang, xe ngựa hướng về phương xa chạy tới.

Sở Văn há to miệng muốn nói cái gì đó, lại phát hiện xe ngựa đã dần dần từng bước đi đến.

Ba người đến, một người lưu.

Thiên hạ mặc dù đều bị tán chi buổi tiệc, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy tự khúc cuối cùng người tán.

Sở Văn đứng tại nguyên chỗ, cho đến giờ phút này, tựa hồ đã minh bạch một chút thứ gì đó.

"Mỗi người đều có con đường của mình phải đi, Trương Phong, chu ổn, các ngươi bảo trọng!"

Hắn xoay người qua, đi về hướng nội thành.

Một đạo thân ảnh đứng ở xa xa, nhìn qua cửa thành phương hướng, một lúc lâu sau, cái này mới thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua đứng tại cửa ra vào bốn cái thủ vệ, thân ảnh thời gian dần qua biến mất.

Nội thành tiếng người huyền ảo, một bộ người ta tấp nập bộ dáng, xa không phải mấy ngày trước đây thị trấn nhỏ có khả năng bằng được.

Sở Văn giờ phút này lại không có lúc trước nhàn hạ thoải mái, hỏi thăm một chút tuyển bạt địa điểm về sau, liền vội vàng đi tới.

Đột nhiên, một đạo bóng mờ đã rơi vào trên đầu của hắn, không trung giống như có đồ vật gì đó.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một bả cổ kiếm rất nhanh bay về phía phương xa.

Cổ kiếm thoáng qua tức qua, thấy hấn về mặt hâm mộ.

"Vừa rồi cổ trên thân kiếm, đứng đấy hai người, một người trong đó cùng ta tuổi tác không lớn, nghĩ đến cũng đứng đi tham gia tuyển bạt đấy."

Sở Văn bước nhanh hơn, hướng về phía trước chạy đi.

Trên đường đi, hấn lại thấy được một ít nhân vật bay qua, những người này hoặc là khổng chế lấy cổ kiếm, hoặc là cười một ít hiếm quý dị thú.

Thấy nhiều hơn, trên mặt hấn thần sắc cũng nhạt xuống dưới, không có vừa bắt đầu hưng phấn, ngược lại đã có chút ít ưu sầu.

Tuy nhiên không biết Hắc Thủy Tông lần này tuyển bạt tuyển nhận bao nhiêu người mấy, nhưng hiển nhiên sẽ không quá nhiều, nếu không cũng sẽ không biết gọi là tuyển bạt rồi, những này phi trên không trung chỉ nhân, hoặc là thượng sư hậu nhân, hoặc là một vài gia tộc kiệt xuất đệ tử, xem ra cạnh tranh không nhỏ ah.

Thẳng đến lúc chiều, Sở Văn lúc này mới chạy tới quảng trường.

Nhìn về phía trước đông nghịt đám người, cả người hấn ngây người tại chỗ đó.

Tốt một cái người ta tấp nập!

Chỉ thấy bầu trời, trên mặt đất, thậm chí còn có trên xe ngựa, khắp nơi đều là đứng đầy người.

Sở Văn giờ phút này đứng ở tít mãi bên ngoài, liến lách vào đều lách vào không đi vào, lại càng không cần phải nói thấy rõ tình hình bên trong rồi.

Đang lúc hấn vô kể khả thi chi tế, một giọng nói tự trong bể người truyền ra.

"Hắc Thủy Tông tuyển bạt bắt đầu! 15 tuổi phía dưới thiếu niên lưu lại, còn lại không cho phép ai có thể, nhanh chóng thôi lui đến ngoài vòng tròn chờ!" Âm thanh như Hồng lôi, tuyên truyền giác ngộ.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tuyển bạt

Sở văn khán đài từng đạo kim sắc quang mang từ trong đám người xuất hiện.

Hào quang nổi thành một mảnh, nhìn về phía trên như là một vòng tròn .

Nghe được thanh âm về sau, sóng lớn đám người tuôn hướng bên ngoài, tựa cả thiên không cũng không hề bóng người rậm rạp, khôi phục sáng ngời.

Sở Văn rốt cục chen đến tròn trong vòng, nhưng còn lại chỉ nhân y nguyên rất nhiều, hấn kiểm mũi chân, lúc này mới lờ mờ chứng kiến tình hình bên trong.

Tại đám người trung tâm, đứng đấy ba người, người cầm đầu là một cái áo đen lão giả, tại bên cạnh của hấn phân chó đứng một nam một nữ hai cái thanh niên.

Áo đen lão giả mặt không biểu tình, nhìn lướt qua mọi người về sau, lấy ra một cái hộp.

"Tu vô chi nhân, thủ xem tư chất. Đạo thứ nhất khảo thí, trắc nhân tiện là tư chất. Đợi lát nữa lão phu dùng kim khoa trắc chỉ, kim khoa ngừng tại trên người càng nhiều, tựa cho thấy người nọ tư chất càng cường. Kim khoa chỗ ngừng số lượng, chín người vì đầy, sáu người miễn cường, chưa đủ sáu người, sẽ bị ta tiến đưa đi ra bên ngoài."

Nói xong, áo đen lão giả mở ra cái hộp.

Chỉ thấy từng đạo màu vàng quang điểm từ bên trong bay ra, hướng về mọi người phóng tới.

Sở Văn trong nội tâm kinh ngạc gian : ở giữa, một đạo kim quang đứng tại trước mặt của hấn.

Kim quang bên trong là một đầu màu vàng nòng nọc, nòng nọc có chút thần kỳ, tại bên cạnh của hắc bôi qua bôi lại, làm như bôi hồi .

Sở Văn trong lòng có chút khẩn trương, cũng có chút lo lắng, rất sợ nòng nọc không nghĩ qua là tặc ly hắc mà đi.

Màu vàng nòng nọc bôi hồi trong chốc lát về sau, cuối cùng nhất ngừng đã đến trên đầu của hắc. Sở Văn chỉ cảm thấy trong đầu một đạo linh quang hiện lên, giống như cùng trên đầu kim khoa sinh ra cộng minh .

Ngay sau đó lại có một ít nòng nọc bay tới, trên đầu của hắc nòng nọc số lượng đã ở chậm rãi tăng nhiều.

Điều thứ hai.

.

...

Mãi cho đến đạt đệ ngũ đầu thời điểm, ngừng lại.

Sở Văn trong lòng căng thẳng, trên trán một giọt mồ hôi rơi xuống.

Không trung bay múa lấy nòng nọc đã là không nhiều lắm, nếu như không nữa nòng nọc tại trên đầu của hắc ngừng chân, như vậy ý nghĩa hắc cuối cùng nhất sẽ bị truyền ra.

Ngay tại Sở Văn trong nội tâm lo lắng thời điểm, lại một đầu nòng nọc bay tới.

Sở Văn một lòng nâng lên cổ họng.

Nòng nọc tại trước người của hắc ngừng trong chốc lát về sau, lại chậm rãi hướng về xa xa bơi đi.

Sở Văn chỉ cảm thấy trên người khí lực phảng phất bị rút sạch , đang lúc tuyệt vọng gian : ở giữa, đột nhiên chứng kiến ngực lóe lên, vốn là rời đi nòng nọc lúc này vậy mà quay đầu lại, thoáng cái đứng tại trên đầu của hắc.

Hô! Sở Văn trường thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lộ ra một vòng nghi hoặc.

Vừa rồi cô quái hắc xem tại trong mắt, nòng nọc rõ ràng rời đi, lại lại lần nữa trở lại, đích thị là xảy ra chuyện gì. Hắc thân Thượng Cổ quái chi vật không nhiều lắm, hơi suy nghĩ một chút, trong nội tâm thì có suy đoán.

Không trung nòng nọc càng ngày càng ít, đợi đến cuối cùng một chỉ cũng rơi xuống về sau, truyền đến lão giả thanh âm

"Đã đến giờ!"

Chỉ thấy lão giả tay áo vung lên, trong tràng bóng người chớp động, trong chốc lát cơ hồ không cái sạch sẽ.

Sở Văn trong nội tâm một hồi may mắn, nhìn thoáng qua trong tràng, chỉ thấy còn thừa chi nhân, đã chưa đủ 30.

"Các ngươi thông qua được đạo thứ nhất khảo thí, liền có thiên tư hợp cách, là ta đệ tử trong tông. Nhưng là ta Hắc Thủy Tông nội, lại thuộc bốn phận bên ngoài hai môn. Kế tiếp một đạo khảo thí là được tuyển bạt Nội Môn Đệ Tử."

Lão cái này nói xong, hướng về bên cạnh thanh niên nam tử nhẹ gật đầu.

Thanh niên nam tử thấy thế, tiến lên một bước, nói: "Vừa rồi trường lão theo như lời, các ngươi thế nhưng mà minh bạch?"

"Minh bạch."

Dưới đây chúng thiếu niên nhao nhao đáp.

"Ân. Hiện tại kim khoa chín người cùng kim khoa tám người bên trên được đến đây, các ngươi thiên tư thông minh, có thể miễn đi khảo thí, trực tiếp tuyển vi Nội Môn Đệ Tử."

Sở Văn nhìn thấy ba cái thiếu niên từ trong đám người đi ra, trên mặt lộ ra hâm mộ thần sắc, tuy nhiên hắc không biết nội môn cùng ngoại môn có cái gì khác nhau, nhưng là nghe được tuyển bạt mới có thể đi vào nội môn, có thể nghĩ, trong tự nhiên môn so với ngoại môn càng lớn.

Đợi đến lúc ba cái thiếu niên đi đến trước mắt về sau, thanh niên nam tử nói tiếp: "Tu võ chi nhân, ý chí là mấu chốt, đem làm nhẫn thường nhân chi không thể nhẫn nhịn. Còn lại mọi người, như muốn trở thành Nội Môn Đệ Tử, phải có thể thụ ta chi uy áp mà bất khuất."

"Hiện tại còn có buông tha cho chi nhân, buông tha cho chi nhân nhưng có thể thành ta bên ngoài tông môn đệ tử."

Các loại đợi trong chốc lát, thấy không có người trả lời về sau, thanh niên nam tử mỉm cười. Bọn này thiếu niên ghé con mới đẻ không sợ cộp, không biết lợi hại ah.

Thanh niên nam tử, bàn tay một phen.

Một cái lư hương trống rỗng xuất hiện, khẽ quát một tiếng "Tật" về sau, lư hương bị hất vút cho không trung.

Lư hương đón gió gặp trường, càng biến càng lớn.

"Loảng xoảng Đ-A-N-G...G!" Một tiếng truyền đến, lư hương biến đã đến đại đỉnh, nên trên mặt đất, mặt đất lập tức hăm đi xuống một tầng.

Từng đạo khói xanh theo bên trong lư hương bay ra, phát ra đã đến trong tròng các nơi.

Sở Văn hít một hơi khói xanh, chỉ cảm thấy trong cơ thể nhị trọng huyết mạch chi lực như biến mất, một chút cũng sử dụng không đi ra, trong nội tâm hoảng hốt.

Thanh niên nam tử thanh âm lần nữa tiếng nổ.

"Còn đây là Phong Thần hương, chuyên môn dùng để phong ấn các người trong cơ thể huyết mạch chi lực, trước khi vọng tưởng bằng vào huyết mạch chi lực chống cự chi nhân, có thể tuyệt ý nghĩ này rồi, hiện tại còn có người thả vút bỏ?"

Sở Văn trong lòng có cỗ quái, không rõ thanh niên nam tử vì sao lại nhiều lần gọi người thả vút bỏ, chẳng lẽ kế tiếp khảo thí còn có cái gì hung hiểm không thành.

Thanh niên nam tử vừa mới dứt lời, mấy cái thiếu niên liền đi ra, đứng qua một bên, tỏ vẻ buông tha cho.

Sở Văn vừa cảm giác nghi hoặc, thanh niên nam tử thanh âm liền tiếng nổ.

"Đạo thứ hai tuyển bạt bắt đầu."

Vừa dứt lời, một đạo uy thế từ hất trên người phát ra, áp hướng về phía mọi người.

Sở Văn chỉ cảm thấy toàn bộ thân hình như tại vũng bùn trong, khó có thể nhúc nhích, trên đỉnh đầu hình như có một tòa núi lớn đè xuống, lại để cho hai chân của hắn ngoặt (khom) dưới đi.

Người này uy thế mạnh, đã cùng cái kia thượng sư, không, so với cái kia thượng sư càng mạnh hơn nữa.

Trên trán mồ hôi rơi như mưa, hắn gầy dựa lấy muốn ngồi thẳng lên, nhưng lại để cho hắn cảm thấy bất đắc dĩ chính là, hắn mỗi tăng một phần lực, áp lực cũng mỗi đại nhất phần.

"Ba!" một thanh âm vang lên lên.

Sở Văn nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên ngã trên mặt đất, nhưng xem hắn thân sức ép lên, lại như cũ cũng không tiêu tán.

"Uy thế chi pháp, một khi bắt đầu, chưa tới một canh giờ, liền không thể dừng lại. Một lúc lâu sau, trên trận chỗ đứng chi nhân, là được Nội Môn Đệ Tử."

Thanh niên nam tử thanh âm, chậm rãi vang lên.

Sở Văn lúc này minh bạch vì sao đối phương trước khi lại để cho nhóm người mình buông tha cho, dựa theo loại tình huống này, một khi ủng hộ không dưới, nhất định thân thể lớn bị hao tổn tổn thương, không có cả thắng, cũng khó khăn dùng khôi phục lại.

Ám thử dài một hơi, hắn bây giờ có thể làm, chỉ có kiên trì.

Mồ hôi trên trán giọt giọt rơi xuống, thân thể của hắn vừa qua khỏi một nén nhang thời gian, là được có đi một tí chống đỡ hết nổi.

Cái này cùng tại Đại Diệp thôn huấn luyện tình cảnh căn bản không pháp đánh đồng, trong lòng của hắn đã có chút ít hồ thẹn.

"Trên đường đi tuy nhiên đã xảy ra quá nhiều chuyện, nhưng ta tự Đại Diệp thôn đi ra về sau, cũng rất ít tu võ, mà ngay cả "bôn lồi chương" cũng đã hồi lâu không có luyện tập, này đây hiện tại, thân thể lại trở nên như thế."

"Của ta chủ yếu tu luyện là võ đạo, trong túi trụ sức cùng với là bùa cuối cùng chỉ là ngoại vật, nếu như một mặt bằng vào ngoại vật, kết cục chỉ biết như cái kia thượng sư."

Sở Văn trong nội tâm hiểu rõ tới, hắn tìm tới chính mình phương hướng.

Lắc hàm răng, một cỗ lực trước đích ý chí một lần nữa về tới trên người của hắn, vốn là uốn lượn, run rẩy hai chân, giờ phút này một lần nữa bộc phát ra năng lượng, lại một chút một lần nữa đứng thẳng.

"Ta Sở Văn, đem làm như lúc trước, dùng ta chi lực, tu ta võ đạo!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đột phá

Thanh niên nam tử ánh mắt rụt thoáng một phát.

Hắn cảm nhận được một cỗ ý chí bất khuất, nhưng lập tức liền lắc đầu.

Loại này ý chí, những năm gần đây này hắn thấy nhiều lắm. Phần lớn đều là một hơi công phu, khó có thể tiếp tục quá lâu.

Còn nữa lần này tuyển bạt, tuy nói là vì lựa chọn sử dụng ý chí kiên định chi nhân, nhưng hắn và lão già cũng không có làm chuyện quan trọng.

Một cái đã tiến hành 100 nhiều năm nhưng lại chưa bao giờ có người thông qua tuyển bạt, còn có thể đối với nó ôm như thế nào hi vọng đâu này?

Áo đen lão già lúc này chính nhắm mắt dưỡng thần, trong lúc đó mở mắt, hình như có chỗ phát giác nhìn về phía trong tràng. Chứng kiến Sở Văn thời điểm, ánh mắt ngưng tụ.

"Kẻ này tư chất trung đẳng, nhưng lực ý chí cũng có chút ít kiên cường, người như thế, có thể kiên trì tiến vào nội môn, tương lai cũng là một nhân vật, bất quá..." Lão già suy nghĩ ngừng lại, nhìn thoáng qua bên cạnh.

Tại đầu đó cũng đứng đầy một thiếu niên, thiếu niên sắc mặt hồ hững, một thân cảm bào, lưu quang lập loè, trong lúc mơ hồ quý khí chảy ra, xem tựa không phải phẩm nhân, đúng là vừa rồi đầu kia đình chín khoa chi nhân.

Lão già trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

"Lần này kim khoa chín người xuất hiện, tại tông môn cũng là một kiện rất may. Chỉ cần bồi dưỡng thoả đáng, không xuất ra bách niên, lại đem là tông môn một đại trụ lực, khi đó tựa là Hắc Thủy Tông lại hiện ra huy hoàng lúc sau."

Thời gian từng giọt từng giọt chảy qua.

Trong sân thiếu niên đại bộ phận đều ngã trên mặt đất, chỉ có 7,8 cái vẫn còn đau khổ chèo chống.

Lúc trước mấy cái buông tha cho thiếu niên, nhao nhao thở phào nhẹ nhõm, âm thầm may mắn.

Sở Văn hai chân đã chết lặng, chỉ có ngẫu nhiên cơ bắp gian : ở giữa run rẩy, còn có thể mang đến một ít đau đớn.

Đầu của hắn đã thấp xuống, trên người cốt cách phát ra "Ha ha ha" thanh âm.

Mọi người biết rõ, dùng không được bao lâu, lưng của hắn cũng sẽ biết cúi xuống, một khi lưng (vác) cúi xuống, dù cho hai chân của hắn lại như thế nào chèo chống, hắn cuối cùng nhất đều ngã xuống.

"Chẳng lẽ cuối cùng nhất ta hay là muốn thất bại sao?"

Hắn áp ứng nói nhỏ, trong ánh mắt rất là không cam lòng.

"Ba!" một tiếng.

Lại là một thiếu niên ngã trên mặt đất.

Trong tràng chỉ còn lại có 6 người.

Nhưng lưng của hắn đã có chút uốn lượn.

"Rất!"

Sở Văn hét lớn một tiếng, thân thể một chút muốn thẳng lên, nhưng là, cái này một cái động tác đơn giản, đã tiêu hao hết khí lực toàn thân cũng không thể làm được, hắn có thể làm, chỉ là không cho thân thể lại cúi xuống đi.

Như vậy trạng thái không biết giằng co bao lâu, ngay tại hần cũng nhin không được nữa, sắp sửa ngã xuống thời điểm, ngực bạch quang chớp lên.

"Tạch...!" một thanh âm vang lên lên, phảng phất có đồ vật gì đó mở ra một đường vết rách.

Một tia yếu ớt năng lượng truyền lại toàn thân của hần.

"Huyết mạch chi lực?" Trong lòng của hần cả kinh, cảm thụ một phen về sau, lúc này mới xác định xuống.

"Thanh niên kia nam tử không phải nói huyết mạch chi lực đều cho phong ấn chặt sao, vì sao hiện tại ta y nguyên có thể cảm nhận được." Sở Văn hơi chút tự định giá, liền ném chur sau đầu.

Dưới mắt không phải suy nghĩ chuyện này thời điểm

Sở Văn mượn vừa rồi cái kia một tia năng lượng, đột nhiên thúc dục trong cơ thể huyết mạch chi lực.

"Tạch tạch tạch!" Huyết mạch chi lực thời gian dần qua có chút giây giũa phong ấn chi lực.

Trong lòng của hần kinh hi không hiểu, nhưng một hơi vẫn đang không dám có chút buông lỏng, ngược lại mượn tràn ra tới năng lượng tiếp tục thúc dục.

Thanh niên trên mặt lộ ra cổ quái biểu lộ, hần chứng kiến vừa rồi thiếu niên kia lần nữa chèo chống xuống dưới.

"Hảo cường đích ý chí!" Lão giả nhin không được tán thưởng một câu.

Cảm bào thiếu niên trên mặt rốt cục đã có một tia biến hóa, một đôi mắt lạnh lùng nhìn sang, như là đang nhìn con mồi.

"Không nghĩ tới còn không có tiến tông môn, có thể gặp được một cái người thú vị, xem ra sau này sinh hoạt sẽ không không thú vị rồi."

Phong ấn càng ngày càng bạc nhược yếu kém, Sở Văn cảm giác được chỉ có cái kia hơi mỏng một tầng còn ngăn cản lấy hần.

"Khai!" Một hồi tiếng gầm gừ vang lên.

Mọi người nhao nhao giật mình, nhìn về phía này người.

Sở Văn toàn thân khí lực tập trung vào một điểm, đột nhiên thúc dục.

Máu trong cơ thể sôi trào, phát ra "Ầm ầm" tiếng vang, như là mãnh thú gào thét.

"Khoe khoang!"

Phong ấn chi lực đánh nát ra, Sở Văn trong nội tâm rộng mở trong sáng, một cổ cảm giác nói không ra lời dâng lên, chỉ cảm thấy chưa bao giờ có thoải mái, ở giữa thiên địa, phảng phất mặc hần ngao du.

Ngực có đi một tí gãi ghè ngựa truyền đến, Sở Văn một bả đã kéo xuống cổ áo, trên ngực, tại đạo thứ hai vết máu phía dưới, lại là một đạo vết máu xuất hiện.

"Tê ~" một đạo lạnh hấp tiếng vang lên.

"Kẻ này trước khi rõ ràng là thân thể cảnh nhị trọng tu vi, không có thể đến có thể tại tình như vậy hướng hạ đột phá cực hạn, đạt tới ba trọng cảnh giới." Thanh niên nam tử cảm thấy khiếp sợ, lần thứ nhất trong nội tâm nhìn thẳng vào nổi lên thiếu niên ở trước mắt.

"Tốt!" Một giọng nói truyền đến, lão giả vừa sải bước ra, trong nháy mắt xuất hiện ở trong tràng.

"Vương trưởng lão!" Thanh niên nam tử thấy thế, cúi đầu xuống.

"Ân." Lão giả lên tiếng, một đôi mắt một mực chăm chú vào Sở Văn trên người.

Sở Văn đột phá phong ấn về sau, trong cơ thể huyết mạch chi lực tự hành vận chuyển, cùng thanh niên nam tử uy áp chống cự lại với nhau.

Cảm thụ thoáng một phát thân thể của mình, trên mặt của hần lộ ra mừng rỡ.

"Thân thể cảnh tam trọng quả nhiên bất phàm, khí huyết chi tràn đầy, huyết mạch cường đại, cùng cái kia nhị trọng cảnh, kém một mảng lớn. Ta thực lực bây giờ, đối phó nhị trọng cảnh, dư xài."

Một cái canh giờ rốt cục đi qua, trong tràng ra Sở Văn bên ngoài, không gây người đứng thẳng.

"Nội môn tuyển bạt chấm dứt!" Một giọng nói truyền đến.

Sở Văn trong nội tâm thở dài một hơi, hẳn biết rõ chính mình thành công rồi, nhìn về phía trước mắt, chỉ thấy áo đen lão già đứng ở một bên, vẻ mặt đáng tươi cười nhìn xem hắn.

"Tiểu tử, bái kiến Vương trưởng lão." Vừa rồi hẳn nghe thanh niên nam tử xưng hô qua đối phương, này đây thoáng cái hô lên.

"Ân. Người rất không tồi, ngoài lão phu dự kiến. Nếu có thể tại tông môn trong cũng là như thế, cũng là có một phen thành tựu. Tu vô chi lộ, ý chí không thể thiếu ah!"

"Tạ trưởng lão dạy bảo." Trưởng lão trong lời nói lộ ra một cổ khuyên bảo, lại để cho Sở Văn nghĩ tới lúc trước diệt Sơn.

Hắc Thủy Tông tuyển bạt đến đây là kết thúc, bên ngoài tràng mọi người nhao nhao tán đi, chỉ có cá biệt một ít tiến nhập trong tràng, đi về hướng nhà mình thiếu niên.

Một phen cáo biệt về sau, chúng thiếu niên phân thành hai đội phân biệt đứng tại thanh niên nam nữ sau lưng.

Áo đen lão già nhẹ gật đầu, nhìn về phía sau lưng, gấp sở hữu tất cả thiếu niên đều đã chờ xuất phát, từ trong lòng móc ra một cái vòng tròn bàn, để tại trên đất trống.

Mâm tròn đón gió gấp trường, sau khi rơi xuống đất, đường kính đã đạt mười trượng lớn nhỏ.

Mọi người tại từ sam lão già ý bảo hạ nhao nhao đập vào mâm tròn, đợi cho tất cả mọi người đi lên về sau, mâm tròn hóa thành một cái quang điểm bay về phía không trung.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lô Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hắc Thủy Tông

Hắc Thủy Tông tại Bắc Cương mười ba trong tông, chính thể thực lực xếp hạng thứ tám, nhưng nếu luận hẳn tông môn lớn nhỏ nhưng lại xếp hạng Hoàng Cực tông về sau, đứng hàng thứ hai, không bởi vì hẳn, đơn giản là hẳn trong tông lão tổ Hắc Thủy lão quái, chính là Bắc Cương Tam đại ra hồn cảnh cao thủ một trong. Nếu không là trong môn phái, nhân tài mới xuất hiện rải rác không có mấy, khó có thể đảm đương đại nhiệm, chỉ sợ có can đảm cùng Hoàng Cực tông phân cao thấp.

Trong tông thân thể cảnh đệ tử chia làm trong ngoài hai môn, Nội Môn Đệ Tử một lòng tu luyện, ngoại môn đệ tử tấc thì phải chịu trách nhiệm một ít việc vặt.

Tại lưỡng trên cửa, lại có ba Phong, theo thứ tự là ngày Phong, Nguyệt Phong, Tinh Phong.

Ba trên đỉnh phân biệt ở khai tiên cảnh, Ngũ Tâm cảnh, tu cốt cảnh ba cái cảnh giới cường giả.

Hắc Thủy lão quái vì chấn hưng môn phái, đề cao đệ tử tiến thủ tâm, định ra Hắc Thủy Tông duy nhất một đầu môn quy, đại cảnh giới bất đồng đệ tử tầm đó không được tranh đấu, nhưng ngang nhau đại cảnh giới bên trong, cường giả vi tôn!

...

Nội môn một chỗ trong sân, một thiếu niên đứng ở dưới cây.

Đó là một cây đại thụ, rất là tráng kiện. Tầng ngoài vỏ cây đã tróc ra, lộ ra trụ lõi thân cây, nhìn kỹ lại, thân cây mặt ngoài lại có lấy từng đạo chường ẩn, chường ẩn sâu có nông có, nhưng hình dạng nhất trí, hiển nhiên là xuất từ cùng một người chi thủ.

Thiếu niên động.

Chỉ thấy hắn duỗi ra một bàn tay chậm rãi đặt tại trên cây, bàn tay không lớn, nhưng lại cùng chường ẩn có chút phù hợp. Tự nơi lòng bàn tay một cổ màu đỏ tò khắp đã đến bàn tay mặt ngoài, mặt ngoài màu đỏ có chút âm đậm, nhưng cho người cảm giác lại vô cùng có lực lượng, ẩn ẩn có sấm rền chi tiếng vang lên.

"Chấn!"

Thiếu niên hét lớn một tiếng, trên bàn tay đột nhiên dùng sức, một cỗ lực đạo đánh cho đi ra.

"B-A-N-G...GG!" một tiếng trầm đục, như là vật nặng va chạm, thiếu niên thu tay về chưởng, đứng ở một bên.

Đại thụ bên trong truyền đến "Tạch tạch tạch" thanh âm, trên mặt của hắn lộ ra thoả mãn thần sắc.

Chỉ thấy một đạo khe hẹp tự đại thụ tầng ngoài lộ ra, khe hẹp càng ngày càng dài tạo thành một đường vết rách, tại nó hai bên lại kéo dài vuron một ít khe hẹp, như là con rết.

Thiếu niên vỗ vỗ đại thụ, đột nhiên lui về phía sau một bước bùng kín lỗ tai.

"Rầm Ào Ào" một tiếng vang thật lớn.

Đại thụ ngã xuống.

"Sở Văn, ngươi cái vương bát đần, lại quấy rầy ngươi anh Mập ngủ." Một đạo tiếng hô truyền tới.

Thiếu niên sớm thành thói quen, đối với cái này lo lắng.

Cũng không lâu lắm, một tên mập mặt mũi tràn đầy nộ khí xuất hiện ở trước mặt hắn.

Mập mập tên là mập thám, đi vào Hắc Thủy Tông đã là ba năm, thực lực mới khó khăn lắm đạt tới thân thể cảnh tam trọng, đoán chừng lúc trước tuyển hắn vào trường lão muốn tâm muốn chết đều đã có.

Mập mập tuy nhiên thực lực không được, nhưng có một cái bản lĩnh lại không thể khinh thường, hết thấy sự vật, chỉ cần hắn xem qua, nghe qua, liền có thể một chữ không rơi nhớ tại trong lòng. Vô luận bao lâu, chỉ cần người khác hỏi, hắn liền có thể cho người nguyên vẹn thuật ra.

Bởi vì hai người thân nhỏ cách xa nhau không xa, thường xuyên đi đi lại lại phía dưới, quan hệ ngược lại cũng không tệ.

"Ngươi tiểu tử này, đi vào tông môn một tháng, một ngày đều không có yên tĩnh qua ah. Ngươi ban ngày "Hừ hừ ha ha", gọi cùng phát xuân đồng dạng, anh Mập nhìn, ngươi đêm hôm khuya khoắt "Hừ hừ ha ha" như vậy cùng triết luận giống như, anh Mập cũng nhìn, đại gia này, hôm nay rõ ràng lại thăng cấp rồi, thanh âm kia cùng nổi giận..."

Mập mập một bộ trọn mắt há hốc mồm bộ dạng nhìn xem thiếu niên sau lưng đại thụ.

"Cái này, đây là ngươi làm?"

Nhìn thấy Sở Văn sau khi gật đầu, mập mập trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh hi.

"Phát đạt, phát đạt, tháng này, lão tử cuối cùng có thể dẫn tới vật tư rồi. Sở Văn, ngày mai ngươi cần phải cùng ta cùng một chỗ ah..."

Thông qua cái này đem gần một tháng rất hiểu rõ, Sở Văn biết được, tại Hắc Thủy Tông, môn hạ đệ tử mỗi đến cuối tháng có thể nhận lấy tương ứng tông môn vật tư. Nội Môn Đệ Tử có thể nhận lấy đến một quả khí huyết đan cùng 100 lượng bạc. Khí huyết đan chủ yếu là dùng đến đề thăng trong cơ thể huyết mạch chi lực, bạc tắc thì có thể tại tông môn phường thị, hoặc là bên ngoài đi mua sắm một ít gì đó.

Bất quá dẫn tới thứ đồ vật chưa hẳn có thể cảm trở lại, tông môn ở trong, cường giả vì tôn, dù cho đồ đạc của ngươi bị người cướp đi, cũng chỉ có thể trách chính mình tài nghệ không bằng người.

"Ta với ngươi đồng dạng cũng là thân thể cảnh tam trọng, ngươi đối với ta như vậy có lòng tin?" Sở Văn trên mặt có chút kỳ quái.

"Ha ha!" Mập mập thấy thế, một hồi cười to, như là kiến thức nhất việc hay.

"Sở Văn, ngươi thật đúng là quá trêu chọc rồi, ngươi thân thể cảnh tam trọng? Như vậy thô một cây đại thụ đều cho ngươi một chưởng vỗ gãy, nói với ta ngươi là thân thể cảnh tam trọng?"

"Ngươi không có bệnh à?" Sở Văn vẻ mặt quái dị nhìn xem mập mập. Hắn đi vào tông môn một tháng, tại đã được biết đến tông môn quy định về sau, vẫn ngồi tại chính mình trong sân, tuy nhiên một mực tu luyện, nhưng cũng không có đột phá ah.

"Ngươi mới có bệnh đâu rồi, xem anh Mập như thế nào vạch trần ngươi."

Mập mập bờ mông uốn éo, đi tới té trên mặt đất đại thụ bên cạnh, toàn thân khí lực ngưng tụ, liền trên trán gân xanh đều bạo.

"Uông!" Một tiếng quái gọi, mập mập bàn tay lớn vỗ vào trên đại thụ.

Sở Văn ánh mắt ngưng định, nhìn sang, chỉ thấy mập mập đỏ bừng cả khuôn mặt, khoe miệng co giật, xem tình huống có chút không ổn, đang định mở miệng hỏi thăm thời điểm, một đạo tê tâm liệt phế thanh âm vang lên.

"Ai ôi!!! Má ơi, đau chết anh Mập á!" Thanh âm bi thương không hiểu, bao hàm lấy cực kỳ khắc sâu tình cảm thổ lộ, phảng phất muốn xuyên thủng

người màng tai, truyền vào trong nội tâm.

Sở Văn khỏe mắt nhảy lên, thật sự có chút không đành lòng lại nhìn đối phương.

Chỉ thấy mập mạp như chỉ quý danh (*cỡ lớn) bọ chó, không ngừng nhúc nhích, một tay nắm một cái khác chỉ rõ ràng lớn hơn Số 1 tay tại cao thấp vùng vẫy.

Lại nhìn vừa rồi mập mạp đập cái kia khóa đại thụ, thượng diện mặc dù nhiều ra một cái chướng ản, nhưng chướng ản dễ hiểu, hoàn toàn không thể cùng bên cạnh so sánh với.

"Đây là có chuyện gì, ta cùng với hần rõ ràng đều là thân thể cảnh tam trọng thực lực, vì sao ta có thể vỗ gãy đại thụ, hần lại không thể."

Sở Văn lông mày co rút nhanh, đối với vấn đề này có chút làm cho không rõ, bất quá vì chứng minh chính mình, hần đã kéo xuống quần áo cổ áo, tại lồng ngực của hần chỗ lộ ra ba đạo vết máu.

"Ồ?" Mập mạp có chút kinh ngạc, cả người giật mình tại chỗ đó, tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì.

"Sở Văn, người cái này thân thể cảnh tam trọng là như thế nào luyện đi lên đây này?" Mập mạp trở mình lướt trong đầu chỗ nhớ, đều chưa từng gặp qua như thế chuyện kỳ quái, không khỏi có chút ngạc nhiên.

"Ta là dựa theo thôn chúng ta ở bên trong phương pháp, thông qua đánh vỡ nhân thể cực hạn tới tìm cầu đột phá, chẳng lẽ ngươi không phải?" Sở Văn không rõ mập mạp vì cái gì hỏi như vậy, nhưng bởi vì hai người quan hệ cá nhân không tệ, mập mạp cái này lại không có gì tâm nhân, cho nên hay vẫn là chi tiết nói ra.

"Đánh vỡ cực hạn?" Mập mạp vẽ mặt vẽ cổ quái, "Ngươi cái này tu luyện thật sự là biến thái, tu luyện của chúng ta đều là dựa theo {luyện thể thuật} đến, sau đó phụ dùng dược liệu, đợi đến lúc huyết mạch chỉ lực tự hành đạt tới bão hòa, dĩ nhiên là đột phá lên rồi, không nghĩ tới ngươi lại có thể biết là như vậy luyện."

"{luyện thể thuật}?" Sở Văn bộ dáng có chút quái dị, hần tự Đại Diệt trong thôn đi ra, chưa từng nghe nói qua có loại tu luyện này phương pháp.

Mập mạp thấy hần đáng vẻ ấy, rung đùi đắc ý giải thích.

{luyện thể thuật} là Thiên Vũ Đại Lục một loại cực kỳ cơ bản, chuyên môn dùng để cho thân thể cảnh Võ Giả rèn luyện thân thể, tăng cường khí huyết cường độ Công Pháp. Võ Giả đều là dựa theo thượng diện phương pháp rèn luyện thể chất, cũng dùng dược liệu phụ trợ rèn luyện. Loại phương pháp này cảnh giới tăng lên so sánh ôn định, cũng không cần chịu được quá lớn thống khổ, 2 đến 3 năm nội tăng lên một cái cảnh giới, bất quá thiên tư thông minh người lại không ở trong đám này, nhanh nhất chỉ nhân đã từng một năm tăng lên ba cái cảnh giới.

Mập mạp lúc trước đi vào Hắc Thủy Tông thời điểm, là được thân thể cảnh tam trọng, những năm này bởi vì khí huyết đan cung ứng không được, cho nên cảnh giới một mực khó có tăng lên, cũng không phải hần tư chất ngu muội.

Sở Văn tự định giá thoáng một phát liền hiểu rõ ra, {luyện thể thuật} có lẽ mới được là chính thống nhất tu luyện Công Pháp. Bởi vì phương pháp này ôn hòa, có thể cho phần lớn người đều có thể tu luyện.

Đến với mình loại này đánh vỡ cực hạn phương pháp, có lẽ là Đại Diệt thôn tự nghĩ ra, tương đối Bá Đạo, nhưng là so sánh tiết kiệm tiền. Theo mập mạp tại đây đó có thể thấy được, cái này hai chủng phương thức sinh ra tác dụng cũng không giống nhau, ôn hòa mặc dù tốt, không cần quá nhiều chịu khổ, nhưng là đối với nhân thể tiềm năng khai phát nhưng lại bất lợi.

Nghĩ tới đây, hần cũng không có tiếp tục tìm tòi nghiên cứu ý tứ, quyết định còn là dựa theo trước khi phương pháp tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Truy sức

Mập mạp cùng Sở Văn một phen nói chuyện với nhau về sau, liền cáo từ rồi đi, bất quá tại trước khi đi lại Tam Cường điều, nhất định phải Sở Văn ngày mai đi thời điểm cùng hần cùng một chỗ.

Sở Văn cười khổ lắc đầu, đưa mắt nhìn mập mạp sau khi rồi đi, hần về tới trong phòng.

Tướng môn cửa sổ toàn bộ quan , lại cẩn thận dò xét một phen, lúc này mới ngồi ở trên giường.

Chỉ thấy hán hai chân ngồi xếp bằng, hai tay trung bày tại trên đùi, trong tay cầm đó kết thành nhật hoa ấn, mặt mày hơi nhú, giống như là có thêm cái gì hoang mang.

"Trong lúc này xem pháp môn tuy nhiên thực dụng, không uổng phí ta bỏ ra một tháng thời gian tu luyện, bất quá cái này hai dạng đồ vật cấm rở tại đan điền của ta chỗ, cũng không biết là tốt là xấu."

Tại bụng của hán trong Đan Điền, nguyên gốc phiến Hắc Ám trong không gian giắt hai cái quang đoàn, quang đoàn thành hình tam giác hình dáng, bên trong ấn ấn có thể chứng kiến có hai cái trụ sức.

"Ai, lúc trước nếu không phải là mình mưu toan cường ép đột phá thân thể cảnh tứ trọng, thất bại về sau một ngụm máu tươi đã rơi vào ngực, cũng sẽ không phát sinh chuyện ngày hôm nay rồi."

Sở Văn trong lòng có chút ảo não, nhưng trải qua những ngày này đến quan sát, cũng không có phát hiện cái gì biến hóa, này mới khiến hán thở dài một hơi.

Bất quá dưới mắt hán lại đối với cái này lưỡng thứ gì sinh ra một ít hứng thú.

Phù thuật cường đại tự không cần nhiều lời, một cái khác khối trụ sức nghĩ đến cũng không phải cái gì vật tầm thường, tại nơi này cường giả vi tôn trong tông môn, nhiều một phần thực lực, là được nhiều hơn một phần quyền lực.

Sở Văn coi chừng không chế được trong cơ thể huyết mạch chi lực đã đến gần trụ sức, ngay tại sắp tới gần thời điểm, kinh biến chợt hiện.

Một đạo hấp lực trong giây lát theo trụ sức chi bên trên truyền ra, hấp lực vừa nhanh vừa mạnh vượt qua xa hán có thể tưởng tượng, trong chốc lát, trụ truyền đến huyết mạch chi lực bên trên.

Huyết mạch chi lực đột nhiên co rút lại, như thoát cương con ngựa hoang , thoát ly Sở Văn khống chế, bị một cỗ cực lớn lực đạo kéo xuống trụ sức phía trên.

"Cái này! Đây là có chuyện gì!"

Sở Văn trong nội tâm kinh ngạc không hiểu, vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem vùng đan điền tình cảnh, tinh thần quá độ tập trung phía dưới, mà ngay cả móng tay khảm vào trong thịt đều không có phát giác.

Huyết mạch chi lực vừa bị trụ sức hút vào, kinh biến tái sinh.

Vốn là lẳng lẳng giắt đan điền chỗ trụ sức tản mát ra cực kỳ chói mắt hào quang, mang cực mạnh, như cái kia mặt trời .

Hào quang phun trào về sau, vùng đan điền trụ sức phảng phất mãnh thú , điên cuồng và tham lam hấp thu lấy trong cơ thể hán huyết mạch chi lực.

Huyết mạch chi lực đến từ chính huyết mạch.

Sở Văn chỉ cảm thấy thân thể ở trong huyết dịch khô héo, kịch liệt đau nhức không hiểu, cổ tình muốn ngăn cản, nhưng toàn thân không còn chút sức lực nào, không sinh ra một tia lực đến.

"Ta muốn chết phải không?" Sở Văn giờ phút này lách ra ngã xuống trên giường, hình dung tiêu tụy, thân thể mặt ngoài một lớp da như là khoác lên xương cốt bên trên , xem như một cái đem chết chi nhân.

Trong cơ thể điên cuồng vẫn còn tiếp tục, mà hô hấp của hán cũng càng ngày càng thấp rơi.

"Ta Sở Văn tự Đại Diệt thôn đi ra ngày lên, một đường nhấp nhô, cửu tử nhất sinh phía dưới lúc này mới bái nhập Hắc Thủy Tông, ta chi thân thể như mê, ta chi tánh mạng đem tắt, nhưng cái này cùng nhau đi tới, có từng buông tha cho qua." Sở Văn trong nội tâm, một đạo hò hét chi tiếng vang lên, thanh âm chi không cam lòng, có thể thấu chi tại linh hồn.

"Đại Diệt thôn thời điểm, ta như buông tha cho, có từng có nhị trọng cảnh tu vi? Đường xá gấp trắc trở thời điểm, ta như buông tha cho, có từng cứu hữu tại nguy nan? Mật thất thời điểm, ta như buông tha cho, có từng cửu tử được cả đời? Hắc Thủy Thành tuyển bạt thời điểm, ta như buông tha cho, nhưng còn có nội môn chi thắng được!" ·

"Bởi vì ta không buông bỏ, cho nên có sáng nay, hôm nay chi chính là gấp trắc trở, bằng gì để cho ta buông tha cho."

"Ta, không, cam!"

Một tiếng này, rung động trăm cốt, tự trong cơ thể hán vang vọng.

Một chương vỡ vào trên giường, chương như xương khô, nhưng lại từng giọt từng giọt chống đỡ nổi thân thể của hán, lại để cho hán một lần nữa ngồi .

Lấy xuống trên cổ cái túi nhỏ, tại trong túi còn có một trương bạo thể phù cùng lưỡng trương chuyển Sơn phù, đây là Sở Văn cuối cùng một đạo át chủ bài.

Dán chuyển Sơn phù tại phần lưng, trấn quanh thân trăm mạch chi lực.

Dán bạo thể phù tại phần bụng, kháng đan điền trụ sức hấp lực.

Hắn trì hoãn thờ ra một hơi, trong cơ thể huyết mạch chi lực, mười đã qua chín, chỉ để lại cuối cùng một tia bảo vệ tâm mạch, lúc này mới lấy được một đường sinh cơ.

"Chuyển Sơn phù cùng bạo thể phù chỉ có thể khiến cho nhất thời sinh cơ, lá bùa năng lượng tiêu hao hầu như không còn, y nguyên khó thoát khỏi cái chết, ta phải mau chóng nghĩ ra bài trừ chi pháp."

"Nhưng này trụ sức rốt cuộc là vật gì, lại có như thế tà tính, có thể nuốt người quanh thân chi huyết mạch."

Sở Văn mở mắt, trong ánh mắt tràn đầy mê hoặc.

Trầm ngâm một chút về sau, lần nữa dò xét hướng về phía đan điền.

Trụ sức bên trên hào quang đã âm đạm rồi xuống, bắt quá mượn điểm ấy hào quang, hắn y nguyên thấy rõ tình cảnh bên trong.

"Ồ?" Trong nội tâm vang lên một tiếng kinh nghi.

Tại trước mắt hắn, vốn là hai quả hình tam giác trụ sức chẳng biết tại sao, lại dung hợp lại với nhau, biến thành một khối hình vuông ngọc bài.

Ngọc bội hai mặt, đường cong rậm rạp chằng chịt, lờ mờ có thể chứng kiến một ít chữ thể bộ dáng, cái này lại để cho hắn có đi một tí hứng thú.

Cẩn thận phân biệt sau phát hiện, trong đó một chữ vì "Phù", một cái khác chữ vì "Nguyên".

"Phù" cái chữ này, hắn hơi chút suy nghĩ tự mình bạch chỉ chính là phù thuật, nhưng "Nguyên" cái này một chữ lại là giải thích thế nào?" Sở Văn lông mày nhăn, càng là đối với trụ sức tìm tòi nghiên cứu, càng lại để cho nghi ngờ của hắn càng sâu.

"Nguyên, có lẽ chỉ chính là một cái khác miêng trụ sức tác dụng. Nguyên cái chữ này làm như thế nào lý giải, nguyên khí, nguyên thuật, hay là mặt khác?" Trong lòng của hắn không có đáp án, lại nhớ tới một sự tình.

"Ngày đó Hắc Thủy Tông tuyển bạt, kim khoa rồi đi thời điểm, lồng ngực của ta kén lên một cái, hắn là cái này 'nguyên' chữ khởi tác dụng, tính tế nghĩ đến, ngày đó ta có thể giãy giụa mất phong ấn, cũng là có chút ít kỳ quặc, hắn là cũng cùng cái này có quan hệ?"

Nghĩ đến đây Sở Văn trong nội tâm bao nhiêu đã minh bạch một ít, có lẽ suy đoán của mình đã cùng chuyện này thực đã có chút ít tiếp cận.

"Đã huyết mạch chi lực không thể dùng, ta đây tự dụng tâm thần đi cảm ngộ một phen."

Sở Văn nhắm mắt lại, trầm xuống tâm đến, lần nữa thông qua nội thị pháp môn quan sát nổi lên ngọc bài.

Ngọc bài mặt ngoài óng ánh sáng long lanh, chỉ là chính giữa còn có một tia khe hở, xem có chút không đẹp. Tại khe hở mặt ngoài, một tia màu đỏ đỏ vật lộ ra đi ra, giống như tuyến xen kẽ tại trong khe hở, đem hai khối hình tam giác trụ sức liên tiếp : kết nối trở thành ngọc bài.

"Ân?" Cẩn thận cảm thụ phía dưới, Sở Văn phát giác đã đến một tia quái dị, tựa hồ có một căn nhìn không thấy tuyến đưa hắn cùng cái này ngọc bài liên tiếp : kết nối lại với nhau.

Coi chừng cảm thụ được cái kia tơ (tí tí) liên hệ.

Một đạo huyết mạch gian : ở giữa cảm giác thân thiết tự trên ngọc bài truyền đến, bắt quá ở đằng kia cảm giác thân thiết bên trong, còn trộn lẫn lấy một ít khát vọng.

"Hắn là huyết mạch chi lực là bị nó dùng để chữa trị khe hở chi dụng?" Sở Văn mơ hồ đã có chút ít minh bạch, nhưng trên mặt của hắn lại càng thêm lo lắng.

"Ta cần tồn huyết mạch chi lực, chỉ dùng để đến bảo vệ tâm mạch, nếu như bị nó hấp thu sạch sẽ, dù cho chính mình sở liệu chính xác, cái kia lại có gì dùng, dù sao mệnh cũng bị mất, đảm nhiệm thứ này như thế nào nghịch thiên, cũng chỉ là tiện nghi người khác."

Giờ phút này hắn lâm vào lưỡng nan chi cảnh.

Chữa trị ngọc bài lời mà nói..., có lẽ có lấy một phen đại kỳ ngộ chờ hắn hưởng dụng, nhưng hắn khả năng trả giá tánh mạng. Nếu như không chữa trị lời mà nói..., còn có thể kéo kéo dài mấy ngày, chưa hẳn không thể tìm được giải quyết chi pháp.

Đang lúc hắn vô kế khả thi chi tế, trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nhớ tới một vật.

"Đúng rồi, ta còn có vật ấy không dùng!"

Sở Văn hai mắt mở ra, tự dưới gối đầu mặt lấy ra một cái hộp nhỏ. Vội vàng mở ra, một quả màu trắng đan được ra hiện tại trước mắt của hắn, đan được phía trên, tản ra một cỗ mùi thơm ngát.

Vật ấy tên là tham gia (sâm) đan, là hắn mới nhập môn thời điểm, trong môn trưởng lão ban tặng, dùng để tẩy tủy phạt thân chi dụng. Hắn lúc ấy chứng kiến những thứ khác mấy cái thiếu niên về mặt lo lắng, chỉ cho là tầm thường thứ đồ vật, nắm bắt tới tay sau tiện tay phóng, giờ phút này thời gian sử dụng lúc này mới nhớ tới.

"Hi vọng vật ấy có thể cho ta khiến cho một đường sinh cơ." Thì thảo một tiếng nói nhỏ, liền đem tham gia (sâm) đan để vào trong miệng.

Tham gia (sâm) đan có chút thần kỳ, cửa vào tức hóa, ngay lập tức vô tung.

Sở Văn nhướng mày, nhưng lập tức mấy giãn ra ra.

Một đạo năng lượng tự cổ họng của hắn truyền xuống dưới, lưu chuyển đến thân thể trăm mạch. Vốn là héo rũ thân hình như cái kia hạn hắn đã lâu đại địa gặp Cam Lâm, một tia sinh cơ chậm rãi xuất hiện.

Sinh cơ không nhiều lắm, nhưng đối với ở hiện tại Sở Văn mà nói, không khác là cây cỏ cứu mạng.

Đội đến năng lượng tiêu hao hầu như không còn, Sở Văn cảm thụ một phen, phát hiện trong cơ thể huyết mạch chi lực trải qua tham gia (sâm) đan tâm bổ, đã khôi phục đã đến hai thành tả hữu.

"Tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng cũng có thể miễn cưỡng thử một lần rồi." Trong lòng của hắn đã có quyết định.

Cùng lần trước bất đồng chính là, lúc này đây, hắn chiếm cứ chủ động.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đại Luân Minh thuật

Sở Văn không chế được trong cơ thể huyết mạch chi lực, chậm rãi đã đến gần ngọc bài.

Trên ngọc bài hấp lực đã không hề, cái này lại để cho hắn một khóa treo lấy tâm triệt để để xuống.

Ngay tại huyết mạch chi lực tới gần khe hở thời điểm, trên ngọc bài phát ra nhiều tiếng minh hưởng, âm sắc thanh thúy, nghe như là tiếng hoan hô.

"Cái này đông Seamus không phải có linh?"

Sở Văn trên mặt lộ ra cỗ quái biểu lộ, một đôi mắt một mực chăm chú vào khe hở chỗ, chỉ cần hơi có không đúng, tin tưởng hắn sẽ ở trước tiên rút về huyết mạch chi lực.

Ý tưởng bên trong đích sự tình cũng không có phát sinh, ngọc bội tại trợ giúp của hắn xuống, cuối cùng nhất hoàn toàn lấp đầy.

Ngay tại Sở Văn thở dài một hơi thời điểm, đột nhiên một đạo nổ vang chi tiếng vang lên, thanh âm kéo dài không thôi, chậm chạp khó có thể bình tĩnh.

Hắn một lòng lần nữa đề.

Giờ phút này tại ngọc bội kia mặt ngoài, một tia trắng noãn quang tia từ bên trong chảy ra, quang tia rất là mảnh, nếu không có quanh thân hoàn cảnh quá mức âm đạm, tất nhiên khó có thể phát giác.

Quang tia chảy ra về sau, dung nhập đã đến huyết mạch bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Sở Văn đang kinh ngạc gian: ở giữa, đột nhiên phát hiện huyết mạch bên trong một cỗ phồn vinh mạnh mẽ sinh cơ bạo phát ra, sinh cơ mạnh, lại để cho hắn bức này mà chết chi nhân, giống như tại trong bóng tối gặp được ánh mặt trời.

"Trăm chết bên trong lại phải sinh cơ!"

Sở Văn trên mặt kích động không hiểu, một khóa treo lấy tâm rất cực dễ xuống.

Cái này cổ sinh cơ dung nhập trong máu sau lưu chuyển toàn thân, vốn là khô quắt kinh mạch, héo rút cơ bắp, một lần nữa toả sáng ra tánh mạng chi lực, lấy mất thường có thể thấy được tốc độ hồi phục xong.

"Hô!"

Cảm thụ trong cơ thể huyết mạch chi lực, Sở Văn nhẹ thở ra một hơi, vẻ mặt vui sướng.

Coi chừng lấy xuống trên lưng chuyển Sơn phù, một cỗ áp lực lập tức tiêu tán.

Sở Văn đứng, cảm thụ một trong hạ thể huyết mạch chi lực, phát hiện vận hành thông, rốt cục hồi phục xong, trong nội tâm kinh hi phía dưới, cuối cùng một tia hoài nghi cũng tiêu tán ra, lúc này mới đem phần bụng bạo thể phù tháo xuống.

Bạo thể phù vừa vừa hái xuống, ngọc bài lần nữa phát sinh biến hóa.

Một cỗ cực kỳ rõ ràng liên hệ cảm giác theo ngọc bội phía trên tán phát ra, lại để cho hắn cảm thấy ngọc bội tựa như chính mình thân thể, không chế tự nhiên.

Bàn tay mở ra, ngọc bài trống rỗng xuất hiện tại trong lòng bàn tay.

"Thứ này xem ra đích thị là bất phẩm, chỉ là không biết như thế nào sử dụng."

Sở Văn thì thầm nói nhỏ, bộ dáng có chút buồn rầu, ngay tại hắn chuẩn bị thu hồi ngọc bài thời điểm, trong nội tâm không hiểu khẽ động, một đạo mãnh liệt cảm giác lại để cho hắn không khỏi đem ngọc bài dán tại cái trán.

"Ồng" một tiếng.

Sở Văn chỉ cảm thấy trong đầu nổ tung, trống rỗng, cả người vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, phảng phất đã mất đi ý thức.

"Tê ~"

Một đạo lạnh hấp âm thanh truyền ra, hắn khôi phục đã đến thanh minh, chỉ là trong lòng kinh ngạc một chút cũng không có giảm bớt, ngược lại càng lớn trước khi.

"Đại luân minh thuật!"

Sở Văn lơ lửng hô lên. Tại trong đầu của hắn lúc này xuất hiện một tờ Tàn Thiên, văn chương phía trên kim long lánh, nguyên một đám nòng nọc hình dáng kinh văn xuất hiện ở thượng diện.

Kinh văn rất khó phân biệt, nhưng chẳng biết tại sao, hắn lại liếc có thể phân biệt, coi như đây hết thảy đương nhiên, tuyệt không đột ngột.

Căn cứ kinh văn giảng thuật.

Đại luân minh thuật, chính là ở giữa thiên địa thuật chi bản pháp, vạn pháp đều do hắn sinh. Nay thuật chia làm chín tầng, có thể một mình tu luyện, mà mỗi tầng lại chỉ ghi lại một loại pháp. Phẩm là tu luyện giả, chỉ có một tầng Công Pháp đạt tới yêu cầu lúc, mới có thể tu luyện một cái khác tầng.

Sở Văn nhìn một chút, phát hiện Tàn Thiên chỉ ghi lại hai tầng Công Pháp, trong nội tâm mình bạch đây nhất định là cùng mình chỉ lấy được hai quả trụ sức có quan hệ.

Tầng thứ nhất ghi lại chính là phù pháp. Như thế nào phù, chính là mượn lực vậy. Dem mượn tới lực dùng cho bản thân hoặc là người khác, cái này là phù.

Mượn lực nhiều thiếu, cùng Công Pháp tu vi chi tương quan. Tu vi cao mà Công Pháp thuần thực người, có thể mượn thiên chi lực mà rút hần thân, lực lớn vô cùng, chuyển Sơn điền biến. Tu vi thấp người, một số gần như tại không.

Sở Văn đọc một lần Công Pháp nội dung về sau, đại khái hiểu rõ ra.

"Xem ra chính mình trên tay mấy miếng lá bùa có lẽ tựa là theo phía trên này diễn biến mà đến, bất quá lá bùa là thêm đi một tí đặc thù đồ vật, cho nên mới có thể mượn lực, mà phương pháp này là trực tiếp đem lực quán chú trên người."

Suy nghĩ một phen về sau, hắn quyết định đi ra bên ngoài luyện tập một phen.

Bên ngoài đã là cảnh ban đêm, nguyệt đã vô tung, chỉ có rải rác lấy mấy khóa tinh, lóe ra hào quang.

Sở Văn xếp bằng ở một khối cổ xây đại trên tầng đá.

"Dục mượn lực, trước cảm giác lực, vạn vật đều có lực. Có thể trước cảm giác thạch chi lực, ngồi xếp bằng tại trên đá, cảm giác thạch trong chất chứa chi lực. Mà dẫn hần lực cùng bản thân, Công Pháp thuần thực về sau, có thể tại trong thiên địa tự do mượn lực, mà không cần cố ý cảm ứng."

"Cảm giác thạch chi lực pháp, đem làm dẫn khí lực trong tay, tự bàn tay thấu tại thạch, dùng ứng thạch chi lực, mà lấy này lực hồi bàn tay, còn đây là lực chi tuần hoàn, cho nên có thể sinh cảm ứng."

Trong nội tâm lặng yên niệm khẩu quyết, tụ huyết mạch chi lực trong tay tâm, hần vươn một bàn tay đặt tại trên tảng đá lớn, trong tay huyết mạch chi lực hướng về thạch trong chậm rãi rót vào.

"Ừ ừ" chi tiếng vang lên, tảng đá lớn kịch liệt chấn động, mặt ngoài từng đạo vân mảnh thâm thấu mà ra, tùy thời đều có vỡ vụn khả năng.

Sở Văn vội vàng thu hồi trong cơ thể huyết mạch chi lực, tảng đá lớn lúc này mới ổn định lại.

"Trong cơ thể mình huyết mạch chi lực thức sự quá Bá Đạo, loại này phương thức chú ý chính là một loại tinh tế tỉ mỉ, hơi không cẩn thận sẽ gặp thất bại."

Đã có kinh nghiệm lần đầu tiên, lúc này Sở Văn tụ tập huyết mạch chi lực rõ ràng thiếu đi rất nhiều, tảng đá lớn mặc dù có chỗ rung rung, nhưng cho dù không có lần đầu tiên tới cái kia sao rõ ràng.

Sau nửa ngày về sau, hần mày nhăn lại.

"Kỳ quái. Vì sao trong sách đã nói cái chủng loại kia cảm ứng, chính mình một chút cũng không có cảm giác đến? Dựa theo thượng diện theo như lời lần đầu liên hệ, dù cho cảm ứng yếu ớt, mình cũng có thể phát giác ra."

Sở Văn nhìn thoáng qua trên mặt đất tảng đá lớn, trên mặt lộ ra một ít hiểu ra.

"Có lẽ cái này cảm ứng cũng cùng tảng đá kia lớn nhỏ có chút liên quan, này thạch quá lớn, mà trong cơ thể ta huyết mạch chi lực lại quá mức Bá Đạo, này đây ta muốn khống chế huyết mạch chi lực mạnh yếu, mà không thể toàn tâm đi cảm ứng Thạch Đầu liên hệ. Nếu như có thể tìm một khối có thể không cần huyết mạch chi lực, quét sạch bằng khí lực có thể cảm ứng được Thạch Đầu, ngược lại là có thể chuyên tâm thử một lần."

Hần đứng lên, lại lần nữa tìm một khối tương đối mà nói tương đối nhỏ Thạch Đầu.

"Vẫn chưa được."

"Cái này cũng không được."

...

Liên tiếp hơn mười cái không được về sau, Sở Văn trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, tại trong tay của hắn nắm một quả lớn cỡ bàn tay hòn đá.

"Lại là cái này..."

Hần lúc này có chút dở khóc dở cười, tại tảng đá kia lên, hắn rõ ràng cảm nhận được trong sách theo như lời cái chủng loại kia thạch chi lực, tại trong lòng bàn tay của hắn có một cỗ không giống với huyết mạch chi lực lực lượng ẩn chứa trong đó.

"Điểm ấy lực tài giỏi nha, dùng để đối phó người bình thường?" Sở Văn cười khò lắc đầu, cố tình muốn ném đi này thạch, nhưng nghĩ đến chính mình nhiều phiền dưới sự cảm ứng cái này mới tìm được, chưa phát giác ra lại có chút do dự.

"Mà thôi. Việc đã đến nước này phản nản đã là vô dụng, đã đã tìm được, vậy trước tiên nắm chặt thời gian liên hệ a, đợi đến lúc khí lực thuần thực về sau, lại dùng huyết mạch chi lực tự đơn giản nhiều hơn."

Đã đã tìm được phù hợp Thạch Đầu, Sở Văn tự nhiên cũng sẽ không biết lại ở bên ngoài luyện tập, dù sao bên ngoài lại an toàn, cũng không bằng phòng.

Trở lại trong phòng về sau, lặng yên chuyển tâm pháp, thạch chi lực, tại Thạch Đầu cùng bàn tay của hắn tầm đó qua lại chuyển di.

Mỗi hoàn thành một lần chuyển di, Sở Văn đều muốn thả hạ Thạch Đầu, đi cảm ứng trong thiên địa năng lượng, nhưng lại để cho hắn phiền muộn chính là mỗi một lần đều đã thất bại chấm dứt.

"Ta như vậy lần lượt qua lại cảm ứng, cuối cùng hay vẫn là tâm bất định. Tàn Thiên đã nói tại không thuần thực trước khi, phải tâm không không chuyên tâm." Nghĩ đến đây, hắn không trong một nhiều lần, mà là tập trung tinh thần đặt ở thạch chi lực bên trên.

Một lần, hai lần, ba lượt... Đến cuối cùng, mà ngay cả hắn cũng không nhớ rõ cảm ứng bao nhiêu lần. Bất quá hiệu quả cũng là càng ngày càng rõ ràng, hiện tại chỉ cần tay của hắn vừa để xuống đi lên, một đạo lực lượng liền chui vào đã đến trong lòng bàn tay của hắn.

Cảm thụ một phen, Sở Văn cảm thấy đã không sai biệt lắm, buông Thạch Đầu về sau, hắn nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, cảm ứng đến chung quanh.

Lúc này đây, hẳn rõ ràng cảm nhận được từng sợi màu trắng năng lượng. Những này năng lượng theo bốn phía trong không gian hội tụ đến trong lòng bàn tay của hắn, năng lượng mạnh mẽ cùng thạch chi lực cùng cấp.

Cái này lại để cho hắn mừng rỡ trong lòng, coi chừng vận dụng nổi lên một tia huyết mạch chi lực, hẳn phát hiện cái kia màu trắng năng lượng tựa hồ cũng tăng một tia. Đang lúc hắn nếu gia tăng một tia huyết mạch chi lực thời điểm, màu trắng năng lượng đột nhiên tản ra.

"Xem ra vẫn còn có chút không thuần thực ah, không biết sau khi thành công, dùng ta thân thể cảnh tam trọng huyết mạch chi lực, có thể mượn bao nhiêu lực lượng, đến lúc đó hai chủng lực lượng gia tăng, không biết lại có thể bộc phát ra bao nhiêu uy lực."

Một đêm này, Sở Văn không ngủ.

Một đêm này, Mập Mập cũng không ngủ.

"Ai, như thế nào hôm nay không có động tĩnh." Một đạo tiếng thở dài vang lên."Sở Văn, đại gia mày, anh Mập ta với ngươi dựa vào cùng một chỗ thật sự là đồ tám đời nắm móc. Trước khi ngươi có động tĩnh, anh Mập ngủ không được. Hiện tại ngươi không có động tĩnh, anh Mập cũng ngủ không được. Anh Mập ta lại tiếp tục như vậy, thật sự không cần ngủ."

"Bất quá, tiểu tử này gần đây một tháng đến tốt cùng đang làm mấy thứ gì đó, dựa theo tông môn quy củ, hẳn nhập môn không đầy một tháng, trước mắt có thể tu luyện cũng tự nội thị pháp môn... Ai, mặc kệ, anh Mập hay vẫn là ra tuyệt chiêu a."

Mập Mập bò, lấy ra một cây gậy đột nhiên gõ một cái cái ót, cả người chóng mặt trên mặt đất. Bất quá xem trên mặt hắn biểu lộ, nhưng lại cực kỳ thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lô Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Sơ hiển thân thủ (1)

Ngày hôm sau trời chưa sáng, Mập Mập liền sớm bò.

"Khoe khoang khoe khoang khoe khoang!" Gõ cửa chi tiếng vang lên.

Sở Văn ngừng luyện tập, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, "Cái này khuya khoắt rốt cuộc là ai tới?"

Mở cửa, chỉ thấy Mập Mập về mặt sốt ruột đứng ở cửa ra vào.

"Sở Văn ah, ngươi cũng đã dậy rồi! Vậy thì thật là tốt, nhanh chóng theo ta tiến đến lĩnh thứ đồ vật đi." Trong giọng nói tràn đầy thúc giục, rất sợ đã muộn có biến cố gì.

"Trời đã sáng?" Sở Văn một bộ ngoài ý muốn bộ dạng, nhìn nhìn sắc trời bên ngoài, quả nhiên đã lộ ra một tia ngân bạch sắc.

Không nghĩ tới chính mình một luyện tự là luyện một buổi tối, thần sắc tầm đó chưa phát giác ra đã có chút ít hoảng hốt.

Mập Mập thấy thế, càng phát ra vội vàng."Sở Văn ah, nhanh lên theo anh Mập đi, ngươi mặc dù có chút lợi hại, nhưng gặp được nội môn mười ba kiệt, căn bản khó có thể đối kháng ah."

Nội môn mười ba kiệt? Sở Văn đang định mở miệng hỏi thăm, không ngờ Mập Mập ôm đồm tay của hắn bàng, bộ dạng xun xoe hướng về một cái phương hướng chạy đi.

Trên đường hỏi thăm biết được, nội môn mười ba kiệt chính là khu trong nội môn vô cùng tàn nhẫn nhất lệ mười ba người, trong đó lợi hại nhất chính là Vương Hồ, thân thể cảnh cửu trọng thực lực, nghe nói một chân đã bước vào đã đến tu cốt cảnh, chỉ là vì đệ đệ của hắn Vương Báo mà áp chế tu vi, chậm chạp không có đột phá. Đương nhiên cũng có nghe đồn nói Vương Hồ là muốn một lần hành động lướt qua tu cốt cảnh cảnh giới thứ nhất.

Mà đệ đệ của hắn Vương Báo cũng không phải phạm nhân, thân thể cảnh bát trọng, mười ba kiệt trong tuy thuộc cuối cùng, nhưng bởi vì hắn huynh trưởng chi cố, ngoại trừ bài danh thứ hai Công Tôn cuồng, cùng đệ tam lịch phi bên ngoài, hoàn toàn không đem còn lại chi nhân để vào mắt.

"Đúng rồi, Sở Văn còn có một việc không biết ngươi có hay không đã quên, ngươi đã đến rồi tông môn cũng gần một tháng rồi, dựa theo đạo lý, ngươi có thể đi truyền công phòng nhận lấy một môn Công Pháp." Mập Mập thiện ý nhắc nhở.

"Là như nội thị pháp môn như vậy hay sao?" Sở Văn có chút đề không nổi hứng thú, nội thị pháp môn mặc dù tốt, nhưng là dùng để đối địch thì là không hề có tác dụng.

"Đương nhiên không đúng, đúng vũ kỹ, Thiên Địa Huyền Hoàng Tứ phẩm bên trong đích vũ kỹ. Bất quá, ngươi tới đây cũng chỉ có thể lấy được Huyền cấp Trung phẩm đây."

Nghe được Huyền cấp Trung phẩm, Sở Văn đến đi một tí hứng thú. Trên tay hắn thì có một bản Huyền cấp Trung phẩm vũ kỹ "bôn lôi chương", tuy nói còn không có tu luyện tới tầng thứ ba làm rạn nứt, nhưng chân cốt nhưng lại đã hoàn toàn nắm giữ, bằng không thì trước khi cũng sẽ không biết đánh gãy đại thụ.

"Àn, ta đây cũng muốn tới kiến thức một phen." Sở Văn ứng một câu.

Đi một nén nhang thời gian, phía trước một tòa to lớn kiến trúc tự xuất hiện ở trước mắt, kiến trúc có chút hoa lệ, từ xa nhìn lại vàng son lộng lẫy, rất khó tưởng tượng cái này chỉ là một cái tông môn vật tư phát phóng chỗ.

Mập mập quen việc dễ làm dẫn Sở Văn đi vào.

"Vương lão, Vương lão." Mập mập hô vài tiếng về sau hay vẫn là không có người trả lời.

"Lão tiểu tử đó, cần phải bức anh Mập sử tuyệt chiêu ah, Vương lão, rượu..." Rượu chữ còn chưa nói xong, chỉ thấy một hồi cuồng phong thổi đi qua.

Trong cuồng phong nồng đậm mùi rượu truyền ra, phong dừng lại chỗ, một cái tinh thần vô cùng phấn chấn lão giả xuất hiện ở trước mặt. Chỉ là lão giả này mang một cái hèm rượu mũi, trên tay mang theo một cái hồ lô, khoe miệng mùi rượu bốn phía, như là cái phổ phường tửu đồ.

"Tiểu mập mập, rượu đâu rồi, rượu ở đâu, nhanh lên lấy ra." Vương lão mới vừa xuất hiện, liền về mặt hầu nhanh chóng chăm chăm vào mập mập nhìn trái phải nhìn, giống như đang tìm lấy cái gì.

"Cầm lấy đi." Mập mập tiện tay từ phía sau ném ra một cái bình nhỏ. "Mau đưa anh Mập vật tư cho ta, anh Mập vội vàng đây này."

Vương lão mở ra miệng bình hít sâu một hơi.

"Hương, thật là thơm." Trên mặt lộ ra một bộ say mê chi sắc, từ phía sau lấy ra một cái vỏ ném cho mập mập nói: "Quy củ cũ, đem cái này đăng ký bề ngoài điền tốt rồi, thứ đồ vật cho ngươi."

Sở Văn nhìn thấy mập mập cũng không có xuất ra bút, mà là đưa bàn tay đặt tại vỏ phía trên, sau một lát, một đạo quang mang lóng lánh, lại nhìn lúc mập mập tin tức đã xuất hiện ở vỏ phía trên.

Mập mập điền tốt về sau, càng làm vỏ cho Sở Văn.

Sở Văn cũng như thế như vậy, chỉ cảm thấy vỏ phía trên một đạo cảm ứng chỉ lực truyền ra, cảm thấy hơi chút kinh nghi, nhưng cũng không có đa tưởng.

Vương lão gặp hai người điền tốt về sau, thu đã qua vỏ, cũng không biết sao, trên tay lẳng không nhiều ra hai cái màu rậm nắng cái túi.

"Một hạt khí huyết đan, 100 lượng bạc, chính mình nhìn xem điểm, đừng như trước mấy lần đồng dạng vừa đi ra ngoài tự bị người đoạt."

Mập mập mập mặt đỏ lên, nói: "Anh Mập cho ngươi đưa nhiều như vậy rượu, người khác đoạt ta, cũng không gặp ngươi bang (giúp) một lần."

Vương lão cười hắc hắc, cũng chưa trả lời, hóa thành một trận gió lập tức vô tung.

Mập mập lấy được cái túi sau lại không có lập tức đi ra ngoài, mà là về mặt tâm thần bất định, xuyên thấu qua đại môn hướng làm tặc nhìn về phía bên ngoài. Thấy không có người về sau, lúc này mới thở dài một hơi, một bả túm đã qua Sở Văn mèo lấy thân thể hướng về sau phòng đi đến, làm như đang tránh né cái gì.

Nhưng vào lúc này, một đạo âm lãnh thanh âm tự xa xa truyền đến.

"Hừ hừ, đây không phải bao mập mập sao? Cái này vừa nhận được thứ đồ vật tự đã quên lần trước giáo huấn rồi hả?"

Mập mập nghe tiếng sắc mặt tối sầm, một đôi nắm đấm cầm khanh khách rung động.

Sở Văn cảm thấy nghi hoặc, nhìn sang.

Thanh âm chỗ, chỉ thấy một cái trắng hán đi ra. Trắng hán thân cao sáu thước, về mặt Âm Lệ, một đôi mắt tam giác trong lộ ra khinh miệt, tại hắn nơi khóe mắt, một khối mặt sẹo dữ tợn, tăng thêm vài phần hung ác.

"Đ dẫn theo một cái thân thể cảnh tam trọng tiểu giúp đỡ, tự dám với ngươi Cổ gia động thủ?" Trắng hán đi đến trước mặt, nhìn thoáng qua mập mập nắm đấm, trên mặt lộ ra nghiền ngẫm.

"Phi, cùng loại người như người dùng thân muội đối lấy Vương bảo chỗ dựa người, anh Mập sợ ô uế tay." Mập mạp một miếng nước bọt nhả trên mặt đất, về mặt xem thường chỉ sắc.

"Tiểu tử ngươi muốn chết." Cổ nhân sắc mặt đỏ lên, then quá hoá giận. Trong giây lát một quyền đánh hướng về phía mập mạp, quyền bên trên khí huyết sôi trào, kinh đạo mười phần.

Mập mạp cố tình muốn tránh, nhưng quanh thân phương vị đã bị quyền thế chỗ lung, trong nội tâm hung ác, trên tay nắm đấm phát lực cũng quá tới.

Bành!" một tiếng, mập mạp cả người lui về phía sau tám mười bước sau té ngã trên đất, một ngụm máu tươi theo khóe miệng của hắn chảy ra, hiển nhiên là bị nội thương, nhưng thấy cổ nhân nhưng lại thân thể nhoáng một cái liền một lần nữa đứng vững.

"Người không sao chứ?" Sở Văn đỡ mập mạp mở miệng hỏi thăm.

Tiếng nói chưa xong, đột nhiên một đạo chân phong đánh úp lại, Sở Văn nhanh chóng kéo ra mập mạp, trên tay bên lôi chưởng đột nhiên đánh ra.

"Bành bành bành!" Liên tiếp ba tiếng trầm đục.

Sở Văn cả người liền tiếp lui về phía sau 3 bước, trong cơ thể khí huyết lẫn mình quay cuồng, ần ần có chút áp chế không nổi.

Cổ nhân đứng ở một bên, chân trái hơi run, nhưng trong lòng thì kinh hãi không hiểu. Chính mình so với đối phương cao hai cái cảnh giới, này đây vừa rồi liếc có thể xem thấu hắn, nào có thể đoán được người này tam trọng cảnh có thể cùng mình chống đỡ.

"Tiểu tử, chuyện ngày hôm nay cùng ngươi không quan hệ, chỉ cần ngươi rời khỏi, lão tử chuyện cũ sẽ bỏ qua." Cổ nhân thanh âm truyền đến.

Mập mạp trong nội tâm ngạc nhiên, tuy nhiên hắn biết rõ Sở Văn lợi hại, nhưng hiển nhiên không nghĩ tới đối phương có thể cùng cổ nhân chống đỡ.

Sở Văn dè xuống trong cơ thể khí huyết, trong lòng có chút phẫn nộ, nếu không phải là mình có chút thực lực, chỉ sợ vừa rồi đã bị đối phương liên hoàn ba chân đánh thành trọng thương, lập tức cười lạnh một tiếng, "Ngươi chuyện cũ sẽ bỏ qua, có thể đã từng hỏi qua ta?"

Cổ nhân giận tím mặt, một cái so với hắn cảnh giới thấp người rõ ràng có can đảm chống đối hắn lời mà nói..., nhìn thoáng qua bốn phía. Lúc này đã có một nhóm người ngừng chân tại một bên, nhao nhao ôm một loại xem náo nhiệt tâm tư.

"Hảo tiểu tử, rượu mời không uống uống rượu phạt, ngươi Cổ gia hôm nay không phải cho ngươi ghi nhớ thật lâu không thể."

Chỉ thấy cổ nhân tay phải nắm tay, quyền bên trên một đạo kim quang phun ra nuốt vào, khí thế có chút bất phàm, cố tình muốn tại mọi người trước mắt bộc lộ tài năng.

"Khai Sơn Quyền!" Trong đám người có người kinh hô.

"Hắn một cái ngoại môn đệ tử sao có thể tiếp xúc đến Huyền cấp Trung phẩm vũ kỹ?" Có người kinh nghi.

"Còn không phải là gần Vương bảo, nếu không hắn nhiều lắm là cũng tự Hoàng cấp vũ kỹ."

...

Trong đám người nghị luận thanh âm truyền ra.

Cổ nhân sắc mặt đỏ lên, trừng chung quanh mọi người liếc, quay đầu nhìn về phía Sở Văn, một đôi mắt gắt gao chăm chăm vào đối phương, giống như muốn ăn thịt người.

Sở Văn thấy thế, trong nội tâm thận trọng vạn phần, trên tay phù pháp đột nhiên thúc dục. Trải qua một buổi tối luyện tập hắn bây giờ có thể mượn đã có trăm cân chi lực, tuy nhiên chưa từng đạt tới cực hạn của hắn, nhưng cũng là một đại trợ lực.

Trăm cân chi lực nhanh chóng bao hàm trong tay ở bên trong, bên lôi chưởng toàn lực thúc dục, nơi lòng bàn tay tiếng sấm ù ù, dẫn tới bên cạnh kinh hô liên tục.

Hai người này tất cả lộ ra thần thông, mắt thấy một hồi long tranh hổ đấu sắp đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Sơ hiển thân thủ (2)

"Tiểu tử, hiện tại cầu xin tha thứ còn kịp." Cổ nhân hít một hơi thật sâu, chậm rãi mở miệng. Trong giọng nói y nguyên cao cao tại thượng, nhưng là ẩn chứa một tia thỏa hiệp.

Sở Văn hừ lạnh một tiếng, không rảnh mà để ý hỏi. Chưa nói xong không có đánh qua, tựa là đánh thua, đường đường đàn ông cũng không có cầu xin tha thứ thuyết pháp.

Cổ nhân thấy thế cảm thấy hung ác, mặt lộ vẻ dữ tợn, bước chân đột nhiên phát lực, quyền bên trên kim quang đại thịnh.

"Khai Sơn Quyền!" Một tiếng hét to, cả người thả người nhảy lên, tựa trên không một quyền đánh rớt xuống.

Một đạo cực kỳ mạnh mẽ khí thế tựa quyền bên trên tán phát ra, bức nhân tâm thần. Quyền này từ hân học hội về sau, rất ít sử dụng, nhưng uy lực của nó nhưng lại để cho Vương bảo đều có chút tán thưởng, lúc này quyền ra, cổ nhân trong nội tâm tin tưởng tăng nhiều.

"Thật mãnh liệt quyền pháp." Bên cạnh có người sợ hãi thán phục.

"Cũng không biết tiểu tử kia như thế nào ngăn cản."

Mọi người nghi hoặc gian : ở giữa, ánh mắt nhìn hướng về phía trong tròng một người khác.

Chỉ thấy hân mặt không đổi sắc, một đôi mắt tinh quang nội liễm, tại trên người hân một cổ so với tầm thường thân thể cảnh tam trọng nồng đậm gấp bội khí thế đột nhiên bộc phát.

"Người này có cổ quái." Có mắt sắc người ám đạo:thầm nghĩ.

"Tốt tốt!" Ngay tại đối phương vừa có chỗ động tác thời điểm, Sở Văn trong cơ thể huyết mạch chi lực cũng đã toàn lực bộc phát. Lúc này đối phương đánh úp lại, hân đột nhiên phóng ra một bước, một bước này nhìn như đơn giản, nhưng lại cực kỳ không dễ, có thể một bước này phóng ra về sau, lúc trước cổ nhân lăng không mà hạ phong tận bát phương quyền thế, tác thì đã có một tia sơ hở.

Không đợi đối phương điều chỉnh quyền thế, Sở Văn sớm đã công tác chuẩn bị đã lâu bốn lõi chưởng pháp ẩn chứa trăm cân chi lực, nương theo lấy cuộn cuộn tiếng sấm, một chưởng chụp về phía đối phương đuổi tới năm dặm.

"Không biết lượng sức." Gặp đối phương không né phản công về sau, cổ nhân cười lạnh một tiếng, trong cơ thể ngũ trọng huyết mạch chi lực ù ù rung động, phảng phất giống như mãnh thú gào thét .

"Bành!" một tiếng.

Bốn phía cát bay đá chạy, bụi đất tung bay.

"Thật là lợi hại!"

"Vừa người nọ hay vẫn là thân thể cảnh tam trọng sao?" Thi thảo nói nhỏ âm thanh truyền ra, nhưng lại nói ra mọi người tiếng lòng.

Người vây quanh phần lớn đều là thân thể cảnh tứ trọng, hoặc ngũ trọng chi nhân. Nhưng vừa rồi một quyền một chưởng, nhưng lại làm cho bọn họ trong nội tâm đột nhiên khê giạt mình, thực sự không phải là chưa từng gặp qua như vậy tranh đấu, mà là đánh ra một chưởng kia chi nhân lại để cho bọn họ quá mức ngoài ý muốn.

Bụi bặm rơi xuống, mọi người đuổi dài cổ nhìn về phía trong tròng.

Lúc này hai người đã là tách ra, Sở Văn trên lòng bàn tay máu tươi nhỏ, cả đầu cánh tay đều rú xuống rơi xuống.

"Cổ nhân Khai Sơn Quyền quả nhiên bất phàm, vừa rồi cái kia quyền bên trên thậm chí có một đạo ám lực đã đánh vào tay của ta bành, nếu không là ta kịp thời đánh sơ xác, cái này đầu cánh tay sợ là phế đi."

Giương mắt nhìn về phía cổ nhân.

Cổ nhân một bàn tay nhuyển khoác lên này ở bên trong, trên mặt thống khổ không hiểu, nhưng một đôi ánh mắt nhưng lại phún ra phần nộ, nhìn thấy Sở Văn xem ra, cả người giống như điên cuồng .

"Người rõ ràng cảm thương ta, ta muốn người chết!"

Cổ nhân lửa giận công tâm, chỉ cảm thấy cuộc đời này nhất nhục nhả sự tình, không ai qua được bị một cái cảnh giới thấp tại người của mình gây thương tích, trong nội tâm xấu hổ muốn điên, cả người như sói đói lần nữa đánh tới.

"辟 ba!" Tiếng xé gió truyền đến.

Sở Văn mất thấy đối phương đánh úp lại, lòng bàn tay mạnh mà hướng phía dưới, một đạo bạch sắc quang đoàn tự hấn lòng bàn tay tuôn ra, quang đoàn bên trong lực lượng tinh thuần, lại hàm trăm cân chi lực, mà ngay cả quanh mình không khí đều không hiểu trầm trọng.

"Phù chi lực, thi ta thân là trợ lực, thi ngươi thân, là chết!" Trong nội tâm một tiếng hò hét, cái kia ẩn chứa trăm cân chi lực quang đoàn như mũi tên nhọn bắn về phía cổ nhân, Sở Văn một cước đạp ra, đang định tiến lên tái chiến lúc, nhưng lại một đạo tiếng kêu sợ hãi vang lên.

"Nguyên pháp! Hấn, hấn lại có thể biết nguyên pháp!" Chung quanh người vây quanh lập tức loạn cả một đoàn, trong ánh mắt ngoại trừ kinh hoàng bên ngoài, thậm chí còn mang theo sợ hãi.

Cổ nhân giờ phút này sớm đã hồn phi phách tán, thân thể vội vàng ngay tại chỗ lăn một vòng, chạy thực mạng đã đến một bên.

"Cái này." Sở Văn về mặt kinh ngạc, không rõ mọi người vì sao như vậy, nhưng vừa cái kia một tiếng la lên nhưng lại lại để cho trong lòng của hấn sáng ngời, phảng phất có đạo cửa mở ra.

"Nguyên pháp, trên ngọc bài ‘ nguyên ’ chữ. Hấn là cái này hai cái có quan hệ?"

Dẫn xuống trong nội tâm suy nghĩ, lần nữa nhìn về phía bên người.

Cổ nhân sớm đã không thấy tung tích, vây xem mọi người cũng tan tác như ong vỡ tổ đi, chỉ có mập mạp còn nằm trên mặt đất, trên mặt lộ ra sợ hãi.

"Ngươi, ngươi hội nguyên pháp?" Mập mạp đập đầu đập đầu trông mong trông mong nói ra những lời này.

"Nguyên pháp là cái gì?" Sở Văn về mặt nghi hoặc. Hấn tự son thôn đi ra, đối với võ đạo một chuyện, biết rất ít.

Tại mập mạp giải thích xuống, hấn rốt cục bình tĩnh đại ngộ, trách không được vừa rồi như thế quái dị, nguyên lai nguyên pháp đúng là tu cốt cảnh cường giả mới có thể vận dụng chi thần thông.

Cái gì gọi là tu cốt cảnh cường giả, ngoại giới đối với cái kia bộ phận người có một cái thống nhất xưng hô, xưng viết thượng sư, bởi vậy có thể thấy được tôn sùng. Mà ở võ Đạo Giới, cũng chỉ có đạt tới tu cốt cảnh, mới cân xứng làm thật chính Võ Giả.

"Không nghĩ tới nguyên pháp chính là tu cốt cảnh cường giả chỗ nắm giữ, xem ra muốn muốn coi bỏ đại luân minh thuật tầng thứ hai, tối thiểu muốn tới tu cốt cảnh mới có thể."

Sở Văn trong lòng có một chút tự định giá, đem nằm trên mặt đất mập mạp vịn sau khi đứng lên, hướng về sân nhỏ đi đến.

Trên đường đi mập mạp ngược lại cũng biết ý, đối với vừa rồi sự tình cũng không có đi thêm truy vấn, chỉ là nhiều lần nhắc nhở Sở Văn, lại để cho hấn những ngày này tận lực ít đi ra ngoài, nếu không một khi cổ nhân phục hồi tinh thần lại, chỉ sợ sẽ có phiền toái.

Tổng biệt mập mạp về sau, Sở Văn đứng ở trong nội viện, trên mặt lộ ra trầm tư.

"Hôm nay một trận chiến, để cho ta được lợi rất nhiều. Thực lực của ta đại khái tại thân thể cảnh 5 trọng tả hữu, bất quá so với cổ nhân lại yếu lược thấp một bậc. Nếu không là cổ nhân cuối cùng bỏ chạy, chỉ sợ muốn động dùng cuối cùng một trương chuyển Sơn phù rồi."

"Ngoài ra, ta chi trên người tập học rất nhiều, nhưng đều không tinh. Đại luân minh thuật vẫn chỉ là sơ học giai đoạn, mượn lực bao nhiêu cũng không có thể đạt tới cực hạn của mình. Lá bùa hay bởi vì khuyết thiếu tài liệu, cũng khó có thể chế ra. Mà bốn lời chương tầng thứ ba làm rạn nứt cũng không đầu tư, dưới mắt là cần gấp nhất sự tình, là được tinh ta sở học, truyền công phòng hay vẫn là qua ít ngày lại đi a."

Tưởng niệm đến tận đây, hấn về tới trong phòng.

Đóng cửa kỹ càng về sau, Sở Văn nằm ở trên giường, lấy ra một cái màu rậm nắng cái túi.

Cái túi có chút sức nặng, bên trong lấy 100 lượng bạc cùng một cái tinh xảo hộp nhỏ.

Bạc tác dụng có hạn, bất quá đối với hấn loại này cấp thấp Võ Giả mà nói, hay vẫn là không thể thiếu, nhưng chính thức lại để cho hấn để ý nhưng lại cái kia hộp nhỏ.

Đem hộp nhỏ mở ra, một khóa màu đỏ đan được ra hiện ở trước mặt của hấn, đan được không lớn, nhưng trên của hấn nhưng lại tỏ khắp lấy một cỗ nồng đậm khí huyết chi lực, nghe thấy chi đó có thể làm cho máu người mạch bành trướng.

"Khí huyết đan, không hổ là thân thể cảnh linh đan. Chỉ là cái này nho nhỏ một khóa chỉ sợ công hiệu so với tham gia (sâm) đan, không biết muốn mạnh hơn gấp bao nhiêu lần." Sở Văn thần thức không thôi.

Loại đan được này mập mạp trên đường thời điểm cùng hấn nhắc tới qua, nói là thân thể cảnh Võ Giả rất nhanh đột phá không thể thiếu một vật. Rất nhiều thiên tư trắc tuyệt thể hệ sở dĩ gia nhập tông môn, đan được ở bên trong cũng là đã chiếm rất lớn thành phần.

Bởi vì chỉ có tông môn, mới có rất nhiều người lực cùng với tài lực đi bồi dưỡng Luyện Đan Sư. Bất quá Luyện Đan Sư phần lớn thực lực không quan

trọng, cả đời tinh lực đều đặt ở đan dược lên, tuy nhiên được người tôn kính, nhưng võ đạo chỉ đạt thành tựu cao nhưng lại cực thấp, này đây loại người này bấy số lượng cũng là cực nhỏ.

"Ta trước khi nếm thử dùng cực hạn chi pháp đột phá thân thể cảnh tứ trọng, nhưng bởi vì lúc trước tam trọng cảnh căn cơ chưa ổn, nóng lòng cầu thành phía dưới cuối cùng thất bại, dưới mắt tông môn cạnh tranh to lớn, sớm đã chẳng phân biệt được trong ngoài môn, ta chỉ có mau chóng đột phá, mới có thể khiến cho một chỗ cảm dull. Đã có viên thuốc này, ngược lại đúng lúc là của ta một đại trợ lực."

Sở Văn đứng nhìn về phía ngoài cửa sổ, lúc này trời sắc còn sớm, chưa đạt tới giữa trưa.

"Đột phá cực hạn chi pháp, chỉ có đại áp lực, đại ma luyện mới có thể rất nhanh hữu hiệu. Kinh (trải qua) ta một tháng này đến tìm kiếm, dưới mắt ngược lại là có một nơi, bất quá hiện tại sắc trời còn sớm, hay vẫn là trước điều dưỡng thoáng một phát thương thế."

Thoáng một phát buổi trưa Sở Văn đều muốn chính mình nhốt tại trong phòng, thương thế của hắn không trọng, Vô Giả huyết mạch chi lực bằng bạc, chỉ cần không phải cái gì trí mạng tổn thương đều có thể khôi phục, thoáng điều trị thoáng một phát, là được tốt hơn nhiều.

Sau khi thương thế lành, Sở Văn liền bắt đầu luyện tập phù pháp.

Mượn lực cùng thi lực cái này hai cái mấu chốt pháp môn cũng không phải rất khó luyện, khó luyện chính là mượn lực cực hạn. Dựa theo suy đoán của hắn, dùng hắn thân thể cảnh tam trọng tu vi tối thiểu có thể mượn 300 cân lực, nhưng thoáng một phát buổi trưa lại vẫn đang khó có tinh tiến. Quả nhiên cao đẳng võ học, càng đi về phía sau càng khó tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cơ hội (1)

Đang lúc là Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn) dạ, giết người phóng hỏa thiên.

Một đạo nhân ảnh lén lén lút lút xuất hiện ở trong tầm mắt, người này một thân hắc y trang phục, mặt che lụa đen bó, chỉ lộ ra một đôi mắt tam giác, tản ra ánh sáng âm u.

Hắc y chi nhân thân thủ cực kỳ nhanh nhẹn, nhẹ nhàng nhảy lên, là được nhảy vào tường nội, rơi xuống đất im ắng.

Mắt tam giác quét một vòng bốn phía, thấy không có người phát giác về sau, thân thể mấy cái tung càn gian : ở giữa đi tới một chỗ trước cửa phòng, ngừng lại.

"Hừ, thiếu chút nữa cho tiểu tử này lừa gạt rồi. Người này bất quá thân thể cảnh tam trọng, lại có thể sử dụng nguyên khí, định là có thêm đặc thù pháp môn. Như bị ta được đến bậc này pháp môn, hừ hừ, trong nội viện ai cùng ta địch, huống chi là Vương Hồ."

"Đến lúc đó, trong lúc này viện quốc sắc Thượng Quan Yến, còn không phải ta dưới háng chi vật..."

Nghĩ đến đây, một đôi mắt tam giác lóe ra mãnh liệt **.

Chỉ thấy hắn xuất ra một căn ống đồng dạng đồ vật, thông qua được môn bên trên khe hẹp duỗi đi vào. Sau một lát, cả người ghé vào môn lên, có nghe hay không động tĩnh về sau, trên mặt lộ ra một vòng dáng tươi cười, mà ngay cả che lụa đen bó cũng khó khăn dùng vật che chắn.

Đánh mở cửa phòng về sau, cả người chui vào bên trong.

...

"Àm âm" một đạo bốn lõi chi tiếng vang lên.

Trước mắt chỗ, đó là một đạo Ngân Hà, giống như từ cửu thiên mà rơi.

Ở đằng kia ngân dưới sông cũng có một đạo nhân ảnh, tuy nhiên cảnh ban đêm đen kịt, nhưng mượn xa xa truyền đến một ít ánh sáng, vẫn có thể thấy rõ người này là cái thiếu niên.

"Nơi này quả nhiên không tệ, lúc này luyện tập mượn lực chi pháp, tuy nhiên bởi vì thác nước chi rơi thể mà trở nên gian nan, nhưng thuận thực về sau

chắc chắn bay lên không ít. Bất quá."

Nghĩ đến đây, Sở Văn nhớ lại ban ngày một màn, lúc ấy hắn đem trăm cân chỉ lực phát ra về sau, trong khoảng thời gian ngắn lại khó có thể lại mượn lực. Xem ra cái này môn Công Pháp vẫn có lấy một ít chỗ thiếu hụt đấy.

"Nếu có thể lấy chi vô cùng, thi chi vô cùng, một lấy một thi, người khác không thể cận thân, vậy thì thật là... "

Cười khổ lắc đầu, đã cắt đứt loại này không thực tế nghĩ cách.

"Mà thôi, hay vẫn là thành thành thật thật tu luyện a. Cuối cùng có một ngày, ta sẽ tìm được người , phụ thân."

Đã tìm được trước khi cái kia khối nhô lên Thạch Đầu, Sở Văn đứng lên trên, một đạo mãnh liệt kịch liệt trùng kích từ phía trên rơi xuống, thiếu chút nữa lại để cho hắn mới ngã xuống đất.

"Hảo cường sức lực nói."

Khẽ quát một tiếng, hắn ổn định lại thân thể, hai chân ngồi xổm lập, hai cánh tay cất vào bên hông, thành đứng trung bình tấn hình dáng.

Đứng trung bình tấn cái này động tác đơn giản có thể không thể khinh thường, thứ nhất có thể ổn định hạ bàn, thứ hai thể nhưng mà rèn luyện thân thể cân đối tính, đây chính là phát lực chi căn bản.

Đứng ước chừng sau nửa canh giờ, Sở Văn lấy ra mang tại khí huyết trên người đan.

Làm sơ tự định giá, liền để vào rãnh tay trong.

Khí huyết đan cùng lúc trước cái kia tham gia (sâm) đan phục dụng phương thức không sai biệt lắm, đều là cửa vào tức hóa, bất quá tham gia (sâm) đan là hóa thành năng lượng, mà khí huyết đan nhưng lại hóa thành một đoàn cực nóng như lửa giống như chất lỏng trượt vào hắn trong bụng.

"Hình như có huyết tinh chi khí, chẳng lẽ khí huyết đan này đây máu huyết luyện chi." Sở Văn cảm thụ được trong cơ thể của mình, trong đầu đã hiện lên nghi vấn.

Đột nhiên, trong cơ thể "Rầm Ào Ào" một tiếng truyền đến, giống như khai áp sau đích hồng thủy dũng mãnh vào .

Vội vàng dùng nội thị pháp môn quan sát bản thân, chỉ thấy cái kia cực nóng chất lỏng đã là không thấy, nhưng toàn thân huyết mạch bành trướng, như trề luyện hóa, chỉ sợ sẽ bạo thể mà vong.

Tánh mạng du quan thời điểm, Sở Văn nào dám chần chờ, nhanh chóng dẫn dắt đến huyết mạch chi lực hướng về ngực hội tụ.

Nhưng vào lúc này, xa xa Oanh Oanh thanh âm truyền đến.

"Thượng Quan tỷ, hôm nay rốt cục có thể thống khoái tắm rửa rồi."

Sở Văn sững sờ, vừa tề tựu huyết mạch chi lực, lập tức lại tán đến các nơi, thân thể truyền đến bành trướng cảm giác.

"Không tốt, xem là có người đã đến."

Kính hải phía dưới, hắn vội vàng theo trên tảng đá lên vào đến trong nước, hai chân dẫm nát ám thạch phía trên, chỉ lộ ra một cái đầu đầu ở tảng đá lớn đằng sau.

Thân thể mặt ngoài làn da đã kéo căng, Sở Văn biết rõ khắc vết máu đã cấp bách. Ngừng lại tâm thần, lần nữa tụ tập nổi lên huyết mạch chi lực.

"Oa! Thượng Quan tỷ thật đúng là nhân gian vu vật ah, chẳng những người rất xinh đẹp, đáng người lại cũng trở nên càng ngày càng tốt." Thanh thúy thanh âm lần nữa vang lên.

Sở Văn lông mày nhăn .

Chuyện nam nữ tuy nhiên hắn không có trải qua, nhưng đã đến cái tuổi này, trong nội tâm cũng có được một tia mong lung, hôm nay như vậy hấp dẫn, hắn cái đó còn có thể tĩnh hạ tâm lại.

Đáng chết , đi đâu tắm rửa không thành, hết lần này tới lần khác đến ta chỗ tu luyện. Trong nội tâm chính âm thầm nói thầm gian : ở giữa, lại là một giọng nói truyền đến.

"Nha đầu chết tiết kia, thanh âm điểm nhỏ, coi chừng cho người nghe thấy."

Sở Văn khẽ giật mình, chỉ cảm thấy nhân gian đẹp nhất thanh âm, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi. Mượt mà dịu dàng bên trong mang theo một tia kiều mỹ, giống như cái kia gió mát phật qua, lại như cái kia nước suối lưu, phảng phất có thể xuyên qua người trong nội tâm .

Bên tai cái kia "Ừ ừ" thác nước thanh âm sớm được hắn quên mất, mà ngay cả cái kia vừa rồi Oanh Oanh thanh âm cũng không hề nhớ lại, toàn bộ thể

Chương 21: Cơ hội (2)

Từ đan điền chỗ một đạo huyết mạch chi lực tụ lên, chảy qua toàn thân trăm mạch, hai trăm linh sáu khối cốt, mỗi chảy qua một chỗ, huyết mạch chi lực sẽ gấp tăng lớn một phần.

"Ừ ừ" thanh âm lại lần nữa vang lên, phảng phất giống như vạn mã lao nhanh, khí thế càng chưa từng có, chấn động chi mãnh liệt, mà ngay cả một mực tĩnh huyền ở đan điền chỗ cái kia khối ngọc bài tự có chút biến hóa, tản mát ra điểm một chút ánh huỳnh quang.

Hai chân thẳng lên, bình thường tu luyện chỗ kết nhật hoa ấn lúc này cũng biến thành Phiên Thiên Ấn, lòng bàn tay hướng phía dưới, năm ngón tay khép lại.

"Lần này ta đem chưa từng có từ trước đến nay, PHÁ...!"

Sớm đã tụ tại ngực ần ần đạt tới thân thể cảnh tứ trọng huyết mạch chi lực, động.

Lúc này đây không còn là như trước khi như vậy trực tiếp trùng kích, mà là bắt đầu một chút ngưng tụ.

Mỗi ngưng một phần, khí thế tăng lớn một phần.

Biết rõ khí thế đạt tới đỉnh, khó hơn nữa dùng ngưng kết mây may thời điểm.

"Bá!" một tiếng, giống như lưu tinh xẹt qua.

Im ắng, cũng không phải bất động, mà là một loại cực hạn nổ vang, đã vượt ra khỏi người cảm ứng, đã đến cho người khó có thể phát giác tình trạng.

Sở Văn hôn mê bất tỉnh, hắn đã vô pháp tiếp nhận được cái loại này bành trướng. Trong miệng, trong lỗ tai, trong lỗ mũi khắp nơi đều là huyết dịch.

Hoàn hảo là ở trong nước, hết thảy đều bị hòa tan đi qua, chỉ là thân thể của hắn chậm rãi hướng về dưới đáy chìm.

"Nhược Lan, người vừa có không có nghe được thanh âm gì?" Lúc trước nói chuyện nữ tử kia có chút nghi hoặc, tổng cảm giác phụ cận xảy ra chuyện gì.

"Nào có?" Lý Nhược lan nhìn chung quanh, vẻ mặt mơ hồ, không biết đối phương vì sao đột nhiên như vậy hỏi.

Thượng Quan Yến mày nhăn lại, lúc này lại nhìn chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, xác thực không giống có việc phát sinh, nhưng trong nội tâm nàng đã là bối rối.

"Cái kia có thể là ta nghe lầm, chúng ta giặt sạch thời gian dài như vậy, nhanh lên lên bờ a." Trong thanh âm mang theo một ít thúc giục, nàng vô ý thức muốn rời khỏi tại đây.

Lý Nhược lan thật vất vả tới đây một chuyến, mắt nhìn đối phương muốn phải đi về, trong lòng có chút không muốn.

"Thượng Quan tỷ..." Trong lời nói tràn đầy làm nũng.

Nàng so Thượng Quan Yến muộn một năm, hai người thân nhỏ liền nhau, bởi vì Thượng Quan Yến đối với nàng nhiều phiên chiều cố, hai người sớm dùng tỷ muội tương xứng.

"Ai... Người nha đầu kia, người muốn giặt rửa liền lại tẩy một lát a, ta tại trên bờ chờ người, cũng có thể giúp người xem điểm." Thượng Quan Yến trong nội tâm một khắc cũng không muốn sống ở chỗ này, nhưng chứng kiến Lý Nhược lan bộ dạng, vẫn làm một ít nhượng bộ.

Yếu ớt hào quang xuống, một đạo uyển chuyển thân thể tự trong nước đi lên bờ.

Da thịt như tuyết, tóc đen áo choàng, ở đằng kia mông lưng dưới bóng đêm, uyển như mộng huyền. Bàn tay như ngọc trắng nhẹ phẩy, đem cái kia sợi tóc vén lên, người mặc trắng nõn sa y, nhìn như nếu như thiên tiên.

Một tia ánh sáng vừa đứng, điểm vào trên mặt của nàng.

Dung nhan tuyệt sắc, ngôn ngữ lại không thể hình dung mây may. Như cái kia phong, cái kia vân, cái kia sương mù, đã tuyệt trần.

...

Thời gian vội vàng, không biết đã là bao lâu.

Xa xa một đạo bạch quang tới gần, muốn đến cái kia trước mắt thời điểm, hết thảy lại lần nữa lâm vào Hắc Ám.

"Khục khục." Sặc tiếng nước truyền đến, Sở Văn mở mắt.

"Đây là nơi nào?"

Trước mắt một mảnh đen kịt, phân không rõ Đông Nam Tây Bắc, nhưng quanh thân nước gọn lác lư, phục hồi tinh thần lại liền đã biết hiểu.

"Xem ra ta là đột phá thời điểm, hôn mê rồi, đã rơi vào đáy nước."

Cảm thụ một trong hạ thể huyết mạch chi lực, mặc dù khôi phục một ít, nhưng lại không nhiều, trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể phán đoán, hần vờn một tay sờ hướng về phía trước ngực của mình.

"Ừng ục ục!" Cảm thấy một hơi nhỏ ra, trong nước bọt khí lẫn mình quay cuồng.

"Khá tốt, đột phá đã đến tứ trọng, xem ra muốn tìm một chỗ điều dưỡng mấy ngày."

Tâm tư lưu chuyển gian : ở giữa, muốn trôi lên mặt nước.

"Ân?"

Mây nhẩn lại, chỉ cảm thấy có chút quái dị, vừa rồi hần trôi lên mặt nước thời điểm, một đạo hấp lực từ đáy hồ một loại chỗ tối truyền ra, hấp lực không lớn, nếu không là hần giờ phút này suy yếu, sợ là không hề phát giác.

Quay đầu lại nhìn lại, một tia ánh sáng tự lập loè, mấy tránh về sau, vừa nặng quy về Hắc Âm.

"Chẳng lẽ là khác thường bảo không thành." Sở Văn trong nội tâm mừng thầm, cố tình muốn đi dò xét một phen, "Định là có người lúc này rơi mất chi vật, ta như nhặt được, bị ta phát hiện, tất nhiên lại là một phen cơ duyên."

Thời gian dần qua khổng chế được thân thể hướng về lúc trước ánh sáng chỗ tới gần.

"Ông ông!" Thanh âm từ hần trong lòng vang lên, nội thị nhìn lại, đúng là vùng đan điền ngọc bài run rẩy, làm như nhắc nhở cái gì .

"Không tốt, có cổ quái." Kinh (trái qua) cái kia ngọc bài nhắc nhở, Sở Văn cả người thoáng cái đột nhiên giật mình.

Nhưng vào lúc này, một đạo vòng xoáy từ hần phía dưới xoáy lên, lôi kéo lấy hần hướng về một chỗ khe động.

Trong cơ thể vì số không nhiều huyết mạch chi lực hoàn toàn bắn ra, muốn muốn tránh thoát ra, nhưng không biết làm sao khí thể tuy lớn, nhưng lại lực lượng chưa đủ. Vừa định mượn lực, nhưng lại quanh thân không gian trì trệ, đưa hần khốn , trở mắt nhìn chính mình bị kéo Hướng chỗ chỗ.

"Vừa rồi đích thị là bị cái gì đó mê hoặc tâm thần, nếu không thực lực không khôi phục phía dưới, nói cái gì cũng sẽ không biết qua đi điều tra." Đã đến lúc này Sở Văn rất cục mình bạch, lúc này đây chính mình là bị người tính kế.

Làm như lâm vào lòng đất, cái loại này trong nước cảm giác không thấy, một loại lầy lội cảm giác bay lên.

Thò tay sờ hướng ngực, một quả lá bùa bị hần trào trong tay, lá bùa gặp nước không thay đổi, đúng là cái kia cuối cùng một trương chuyển Sơn phù.

Chuyển Sơn phù nơi tay, trong nội tâm lại có chút lực lượng.

"Không biết lần này đối mặt chính là người hay vẫn là quái, nói khổ nghe Lão Nhân nói, Thiên Vũ Đại Lục ngoại trừ người bên ngoài, còn có yêu. Yêu cùng người, cũng có thể tu luyện, thời kỳ thượng cổ, nhân yêu tâm đó còn từng phát sinh quá lớn chiến, cụ thể chi tiết, tỉ nữ không biết, nhưng yêu loại vật này nhưng lại tồn tại đây."

Ném lại những tạp niệm, Sở Văn hai mắt tinh quang lập loè, mặt thiết chú ý đến phía trước, chỉ chờ đối phương hiện thân, đánh đòn phủ đầu.

Tại loại này vô tận chờ đợi xuống, có lẽ là nháy mắt thời gian, có lẽ là thật lâu, thẳng đến hần cảm thấy chính mình dưới chân làm như giẫm không .

"Đã đến?"

Sở Văn cảm thấy xiết chặt, vừa định có chỗ động tác, hấp lực đột nhiên hạ rồi, dưới sự ứng phó không kịp, trước khi chuẩn bị tất cả đều trở thành không.

Vội vàng bò đứng người lên, trên tay nắm thật chắc chuyển Sơn phù, về mặt cảnh giác nhìn xem bốn phía.

Bốn phía trong suốt Lục Quang sáng lên, mảnh nhìn thật kỹ, đúng là một ít xương khô tản mát ra lân quang, xương khô bên trong có xương người, cũng có xương cá, đủ loại kiểu dáng.

Kinh hải phía dưới, hần vội vàng tránh khỏi những cái kia xương cốt, tìm chỗ sạch sẽ địa phương tọa hạ : ngồi xuống.

"Nơi đây sợ là cực kỳ chỗ hung hiểm, ta hay vẫn là sớm làm ly khai nơi đây nói sau." Ánh mắt nhìn hạ xa xa muốn tìm đi ra ngoài phương pháp.

"Khục!"

Trong lòng lại càng hoảng sợ, chỉ thấy ở phía xa trong góc, một đoàn màu đen đồ vật co rúc ở này ở bên trong.

"Đây là cái gì quỷ thứ đồ vật."

Cường tráng khỏi là gan, cẩn thận nhìn hai mắt về sau, vội vàng lui về phía sau vài bước, thẳng đến áp vào trên tường về sau, cái này mới dừng lại.

Hắn thấy được một đạo khóa sắt, khóa sắt tựa hồ quấn quanh tại vật kia tứ chi lên, đem nó một mực vây ở này ở bên trong.

Trên mặt đất xương khô cách hắn gần đây đều có hai bước, cái này lại để cho lòng hắn hạ suy đoán đã đến đối phương kéo dài khoảng cách.

"Nơi đây cũng không phải là vùng đất hiền lành, xem trên mặt đất xương khô bên trong, có mấy khối xương cốt tròn bóng sáng ngời, mặc dù không biết chết đi bao lâu, nhưng bên trên nhưng có uy thế phát ra, xem xét tựa không phải hạng người bình thường."

"Ai! Nhân vật bậc này đều không có thể chạy ra, không biết mình có thể không tránh thoát một kiếp."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thôn hồ

Dài dòng buồn chán chờ đợi vượt qua xa là người bình thường có khả năng thừa nhận, huống chi hay vẫn là chỗ trong một trong nguy cơ.

Sở Văn ngồi trên mặt đất, nắm chặt thời gian khôi phục .

Trong cơ thể huyết mạch chi lực đã một chút tràn đầy, hắn cảm nhận được tứ trọng cảnh cái chủng loại kia lực lượng, cái loại này cường hãn lực lượng lại để cho trong lòng của hắn đối với ở trước mắt không biết lại nhiều ra một phần tin tưởng.

Lòng bàn tay hướng phía dưới, cảm thụ được chung quanh liên tục không ngừng tụ tập trong tay hắn năng lượng.

Theo hắn đột phá, mượn lực đã xa không chỉ lúc trước trăm cân chi lực, dự đoán thoáng một phát, đại khái đã đến hai trăm cân, cái này đạo lực lượng quán chú tại trên người của hắn, lại để cho hắn lần nữa thực lực tăng nhiều.

Hắn động.

Hai ngón tay phải tầm đó nắm bắt một quả chuyển Sơn phù, hắn hướng về phía trước bước ra một chỗ.

Trước mắt cái kia đoàn màu đen đồ vật cũng không có bất kỳ phản ứng, hắn căng cứng lấy thần kinh, đã có chút ít buông lỏng.

Cẩn thận nhìn thoáng qua bốn phía, cũng không có gì quái dị địa phương.

"Tại đây khẳng định có đường ra, nếu không vật này lại là bị người phương nào khóa tại tại đây." Sở Văn đối với cái này một điểm không chút nghi ngờ, điểm này cũng là lại để cho hắn kiên trì động lực.

Hắn lại bước ra một bước, một bước này đã ở vào xương khô biên giới, đúng là lúc trước hắn xuống chỗ đứng lấy địa phương.

Bước thứ ba thời điểm, hắn do dự. Bước thứ ba đã ở vào xương khô bên trong, một bước này, có kỳ quặc.

Đạp hay vẫn là không đạp? Tâm trong một thanh âm hỏi chính mình.

Đây là một cái lựa chọn, một khi chọn sai, khả năng sẽ thấy cũng trở về không được đầu.

Hắn ngồi chồm hổm xuống, nhìn về phía trước mắt xương khô.

Xương khô chia năm xẻ bảy, không có một cỗ là nguyên vẹn đấy. Xương cá, xương người, còn có một chút không biết tên xương cốt hỗn hợp lại với nhau, làm như bị người xé nát .

Sở Văn vươn một tay, sờ hướng về phía xương cốt.

...

"Ah ô."

Mập mập đánh cho cái hà hơi từ trong phòng đi ra.

Khí trời bên ngoài không tệ, mập mập tâm tình lại càng không sai.

Từ khi hôm qua đem cái kia khí huyết đan hóa đi về sau, mập mập rốt cục đột phá đã đến tứ trọng cảnh, cảm thụ được toàn thân cường hãn không ít huyết mạch chi lực, hân hức thiết muốn muốn đi tìm Sở Văn luận bàn một phen.

"Tiểu tử này khẳng định còn không có đột phá, phải biết rằng anh Mập ta thể nhưng mà bỏ ra ba năm tích lũy, mới nước chảy thành sông đấy. Ha ha, hôm nay không thiếu được muốn cho hân hãm mộ vài phần."

Mập mập mặt cười trở thành một đóa hoa nhĩ, hướng về Sở Văn sân nhỏ đi đến.

"Ân?" Nhìn xem y nguyên đóng chặt lại cửa phòng, mập mập trong nội tâm nghi hoặc. Phải biết rằng bình thường hân đến thời điểm, đối phương sớm đã trong sân tu luyện rồi, như hôm nay như vậy còn chưa mở cửa tình hình thể nhưng mà đầu một lần.

"Chẳng lẽ là đi ra ngoài rồi hả?" Mập mập đi tới cửa trước hô vài câu, thấy không có người trả lời về sau, trong nội tâm suy đoán.

"Tiểu tử này, anh Mập ngày hôm qua dặn đi dặn lại, không nghĩ tới hân hay vẫn là đi ra ngoài rồi. Ai, chỉ mong không muốn gặp gỡ chuyện gì." Địch nói mấy câu về sau, mập mập loạng choạng cái kia dài rộng thân hình chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên dừng bước, làm như động đất.

Mập mập vốn là cả kinh, đón lấy lắc đầu, căn bản việc không đáng lo.

"Trời tạo nghiệp chương vẫn còn có thể sống, tự gây nghiệt không được sống, lại một cái thẳng xui xẻo bị cái kia quái hồ nuốt rầu-!"

Mập mập làm làm một cái đã đến tông môn ba năm dân Pro, bản thân lại là một bộ yêu thích khắp nơi nghe ngóng tính cách, đối với Hắc Thủy Tông che giấu, chỉ cần không phải cái loại này hạch tâm, cơ bản cũng biết một ít.

Loại tình huống này lúc trước hân lần thứ nhất gặp được thời điểm cũng là kinh hoàng đại loạn, bất quá đưa ra mấy bình rượu về sau, hay vẫn là theo Vương lão nào biết đi một tí bí mật.

Quái hồ tên viết nuốt hồ, sớm nhất trước kia chính là Hắc Thủy Tông một vị túc lão tu hành chi địa, truyền thuyết khi đó trên hồ nguyên khí ngưng tụ, quả thật vì môn phái một chỗ tu hành bảo địa.

Thẳng đến mấy trăm năm trước đã xảy ra một sự kiện, việc này lúc ấy có chút oanh động, nghe nói chính là một vị đến từ chỗ hân đại nhân vật giá lâm Hắc Thủy Tông. Lúc ấy không biết sao, Hắc Thủy Tông dực lưu lại người này.

Là dạ, ở giữa thiên địa gió nổi mây phun, giống như tận thế.

Một hồi gió tanh mưa máu về sau, Hắc Thủy Tông căn cơ tổn hao nhiều. Cuối cùng nếu không là Hắc Thủy lão quái mời ra hộ tông thần thú, tím mắt Hắc Thủy thú, bức đối phương rời đi, chỉ sợ tông môn đã là không tại. Nhưng từ nay về sau nhưng lại phát sinh một kiện việc lạ, trong môn phái, nhiều lần có người tu hành mất tích, ai cũng không biết đến tột cùng là bởi vì duyên cớ nào.

Mập mập sau khi đi mấy bước, đột nhiên cảm thấy một bầm, một cái ý niệm trong đầu chẳng biết tại sao xông ra.

"Sẽ không phải bị nuốt đi chính là Sở Văn tiểu tử kia a."

Ý niệm trong đầu cùng một chỗ, trong nội tâm càng nghĩ càng là khả năng.

"Tiểu tử kia dùng là cực hạn chi pháp đột phá, loại phương pháp này sợ là muốn tìm được một chỗ hiểm địa nghiền ép hân lực, mà dưới mắt tông môn chỗ có mà hân lại có thể đi địa phương, chỉ có cái kia nuốt hồ. Không tốt, ta được tận mau đi ra tìm được hân."

Mập mập nóng vội phía dưới, lúc này cũng bất chấp cái gì, thân thể nhoáng một cái, hướng về bên ngoài rất nhanh chạy đi.

"Vương lão. Vương lão. Người lão tiểu tử đó chết ở đâu rồi." Từng tiếng tru lên tại vật tư phòng vang lên.

"Làm càn... Ồ, người như thế nào bộ dạng này đức hạnh?"

Vương lão đang muốn mở miệng giận dữ mắng mỏ, chứng kiến mập mập lúc, cả người nhưng lại kinh hãi.

Mập mập đầy người dơ bẩn, hắc hồng khắp nơi đều là, khoe miệng còn có một tia vết máu lưu lại.

"Trước đừng nói cái này. Sở Văn, tựa là trước kia cùng ta cùng đi tiểu tử kia khả năng đi nuốt hồ rồi, Vương lão, người..."

"Cái gì! Người có thể xác định." Vương lão nghe được ‘ nuốt hồ ’ hai chữ thời điểm, quá sợ hãi, không đều mập mập nói xong, liền đã cắt đứt hần lời mà nói..., thoát miệng hỏi.

"Ta có bảy thành nắm chắc." Mập mập lúc nói lời này, vẻ mặt ngưng trọng.

Vừa rồi hần đi ra ngoài đem Sở Văn có thể đi địa phương tìm khắp một lần, thậm chí còn chạy đến ngoại viện đi tìm cổ nhân, nhưng đều không có phát hiện bất luận cái gì tung tích, cũng chưa nghe nói qua cái đó chỗ có người mất tích, cảm thấy đối với tại suy đoán của mình đã là xác định.

"Ai." Vương lão chứng kiến mập mập thần sắc về sau, thở dài một tiếng.

"Tiểu mập mập ah, đi nuốt hồ, người coi như không có người này a. Người tìm đến ta, cũng là vô dụng ah."

Wương lão xoay người qua, lắc đầu chuẩn bị rời đi.

"Wương lão! Chúng ta nhận thức nhiều năm như vậy, tiểu mập mập có từng cầu qua người một sự kiện?" Sau lưng một giọng nói truyền đến.

Wương lão bước chân ngừng lại, làm như tại do dự mà cái gì.

Sau nửa ngày qua đi, cái này mới mở miệng nói, "Tiểu mập mập ah, hai người các người nhận thức bất quá một tháng, cái này là vì sao?"

"Bởi vì người cùng hần là trong nội viện duy nhất không có xem thường của ta hai người." Mập mập lúc nói lời này, con mắt có chút đỏ lên.

Wương lão thân thể khẽ giật mình, chậm rãi xoay người qua, cũng không nói lời nào.

Đang lúc mập mập nghi hoặc tầm đó, chỉ cảm thấy thân thể nhoáng một cái, làm như bị người túm ở , chỉ cảm thấy tiếng gió bên tai liệt đầy, đã có phát giác lúc, sớm đã không tại vật tư phòng.

"Nuốt, nuốt hồ." Mập mập vẻ mặt kinh ngạc nhìn trước mắt cảnh tượng, chỉ thấy phía trước ba quang lân tẫn, không phải nuốt hồ, lại là nơi nào.

"Vừa rồi lời kia, chỉ này một lần, sau này chớ đề nhắc lại." Vương lão thanh âm, lạnh như băng vang lên.

"Hắc hắc, anh Mập cũng không phải loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối. Vừa rồi, vừa rồi cũng là nhất thời nhin không được." Mập mập cười hắc hắc, gãi gãi đầu, hơi có vẻ xấu hổ.

Wương lão thật sâu nhìn mặt hồ liếc, như muốn xuyên thủng đến đáy hồ .

"Hiện!"

Quát khẽ một tiếng truyền đến, gấp lại lúc, Vương lão trong tay đã là nhiều hơn một thanh bảo kiếm.

Bảo trên thân kiếm, ánh sáng lạnh sâu kín, lộ ra một cổ khắc nghiệt chi khí.

"Đi!" Lại là một tiếng.

Bảo kiếm hóa thành một đạo quang mang, đâm vào mặt hồ.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Quên đi người (1)

Sở Văn một lòng đề , hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm cái kia đoàn màu đen đồ vật, một tay thời gian dần qua đã đến gần bạch cốt.

Ngay tại đầu ngón tay sắp sửa đụng vào chi tế, một đạo nổ vang chi tiếng vang lên, hình như có vật gì đó đụng vào phía trên , lại để cho hần rút tay trở về.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy huyết động phía trên vũng bùn mặt ngoài, rậm rạp chẳng chút xuất hiện đại lượng tơ vàng.

Tơ vàng như là con cá , bốn phía chạy, chỉ chốc lát sau, toàn bộ trên vách động khắp nơi đều là, xem thật phần quái dị.

Nhưng từ cái này tơ vàng xuất hiện về sau, đảm nhiệm cái kia bên ngoài va chạm xu thế như thế nào mãnh liệt, huyết động đều chưa từng lại động mảy may, giống như tình thiết kiên cố.

Sở Văn nhìn xem bốn phía tình hình, cả người lâm vào trầm tư.

"Xem tình hình này, tại đây tựa hồ là cho người rơi xuống một đạo phong ấn. Mặc dù không biết tuế nguyệt đi qua bao lâu, nhưng do trên mặt đất xương khô có thể suy đoán, hiển nhiên không ngắn."

"Ai, hôm nay nơi này phong ấn y nguyên kiên cố, lúc trước kết ấn chỉ nhân đích thị là cái thần thông thế hệ, người như thế chỗ phong ấn hiển nhiên cũng phi phạm người."

Ánh mắt lần nữa đánh giá liếc nơi hẻo lánh chỗ cái kia đoàn màu đen thứ đồ vật, hắc long mảy mẩn .

"Bất quá bên ngoài thanh âm to lớn như thế, theo đạo lý đến nói đối phương có lẽ sớm đã giết mình. Nhưng bây giờ cái dạng này, hẳn là trước mắt vật này, là cái từ vật?"

Trong nội tâm mặc dù không phải rất xác định, nhưng loại này suy đoán cũng không phải không hề căn cứ.

Bên ngoài va chạm thanh âm đã đến lúc này, rốt cục yên tĩnh trở lại.

Sở Văn nhìn thoáng qua trên mặt đất, trong nội tâm lâm ra quyết định.

Một đôi mắt chăm chăm vào phía trước, vừa rồi co duỗi về đích cái tay kia, đột nhiên tầm đó lần nữa duỗi ra, mạnh mẽ chụp vào trên mặt đất một khối bạch cốt, động tác cực nhanh, đã đạt cực hạn.

Ngay tại đầu ngón tay cảm nhận được trên đám xương trắng cứng rắn thời gian.

Đột nhiên, "Rầm Ào Ào!" Một tiếng truyền đến, giống như xích sắt kia động tĩnh.

Trong nội tâm giật mình phía dưới, gót chân đột nhiên phát lực, ngay tại chỗ hướng về sau lăn một vòng. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, cả cái động tác không đến một cái chớp mắt, lại nhìn lúc, hẳn đã về tới góc tường.

Trên lưng một đạo cảm giác mát truyền đến, thò tay vừa sờ, tràn đầy màu đỏ.

Lại trước mắt, ngoại trừ trên mặt đất một mảnh vết máu bên ngoài, không hề biến hóa.

Nếu như không phải trên lưng đau đớn, trong tay máu tươi, Sở Văn chỉ cảm thấy vừa rồi sinh từ một đường phẳng phát giống như trong mộng.

"Vừa rồi đích thị là vật kia, hẳn còn chưa có chết, hẳn còn sống, hẳn lại vẫn còn sống."

Trong lòng của hắn thật sự khó có thể bình tĩnh, về mặt kinh hãi nhìn trước mắt cái kia đoàn màu đen đồ vật.

Ngực phốc phốc nhảy loạn, bên tai trái tim nhảy lên âm thanh không ngớt không dứt, mãnh liệt hút vài hơi đại khí, lúc này mới dễ chịu đi một tí.

"Nguy hiểm thật!" Hộc ra một khẩu đại khí về sau, hắn trấn định xuống dưới, hồi tưởng lại vừa rồi tình hình.

"Vừa rồi kinh hoàng phía dưới, mặc dù không có thấy rõ, bất quá theo những cái kia mơ hồ thân ảnh đến xem, cái này màu đen đồ vật hẳn là cá nhân. Chỉ là người này thân thủ bất phàm, lại không có đại năng thế hệ trên người cái chủng loại kia thế, chỉ sợ là cho người phong bế tu vi."

"Hi!" Miệng vết thương đau đớn, lại để cho hắn ngừng suy nghĩ.

Thò tay vừa sờ, trên tay huyết dịch đã thành màu đen.

"Trúng độc?"

Trong nội tâm cả kinh, vội vàng vận dụng huyết mạch chi lực cảm thụ một phen.

"Khá tốt, chỉ là miệng vết thương lây nhiễm." Dem thương thế một lần nữa ổn định lại về sau, Sở Văn ngồi đằng hoàng tại góc tường, âm thầm tu luyện nổi lên mụn lực chi pháp.

Trong động ngày đêm chẳng phân biệt được.

Sở Văn cũng không biết mình ngây người bao lâu, nhưng hẳn lúc này lại là cảm nhận được đói khát.

"Thân thể cảnh tam trọng thời điểm, ta tại tông môn bên trong là hai ngày một thực, đã đến thân thể cảnh tứ trọng hẳn là cái kia ba ngày một thực, xem ra, ta tới chỗ này đã không ngớt ba ngày rồi."

Lặng yên tính toán một cái thời gian, trong lòng của hắn có đi một tí hoảng hốt.

"Rầm Ào Ào", "Rầm Ào Ào". . ." Khóá sắt thanh âm liên tiếp không ngừng vang lên.

Sở Văn đột nhiên ngẩng đầu lên, đem ánh mắt kia nhìn về phía quái nhân.

Quái nhân đứng .

Thân thể có chút còng xuống, nhưng là có bảy thước độ cao. Trên trán sợi tóc rủ xuống, che ở mặt mũi của hắn, khó có thể phân biệt, chỉ có đôi mắt kia tối tăm thâm thúy, xuyên thấu qua sợi tóc, lơ mơ có thể thấy được. Nhìn thẳng hắn phía dưới, như hãm vòng xoáy, lại có tâm thần thất thủ cảm giác. Quần áo trên người lam lũ, một mảnh đen kịt, sớm đã nhìn không ra vốn là kiểu dáng. Từ chi chỗ, khoá sắt quán quanh, mỗi động thoảng một phát, khoá sắt liền 'Rầm Ào Ào' rung động.

Quái nhân dẫm nát xương khô phía trên, hướng về hắn đi tới.

"Người này muốn làm gì vậy." Sở Văn chăm chú địa chăm chăm vào đối phương, cảm chuyển Sơn phù cái tay kia đều có một chút run rẩy.

Quái nhân đi đến chính giữa vị trí ngừng lại. Nhưng trong lòng của hắn khẩn trương, một đôi mắt nhưng không dám có chút buông lỏng.

Chỉ thấy quái nhân ngửa đầu nhìn về phía phía trên, thật lâu về sau, đã gọi ra một đạo bạch khí.

Bạch khí gọi ra về sau, cuồng phong gào thét . " Gào thét tầm đó là được hóa thành một đạo vòi rồng, tiếng gió liệt đấy, một lát sau chui vào phía trên vùng bùn bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

"Tê ~." Sở Văn trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt quái nhân.

"Không nghĩ tới trước kia về này để cho ta khó có thể kháng cự hấp xả chỉ lực, lại chỉ là đối phương gọi ra một hơi." Trong lòng của hắn có chút đáng chất.

Quái nhân đứng ở đằng xa các loạiđội trong chốc lát, làm như cảm thấy cái gì , há miệng khê hấp, trước khi cái kia đạo vòi rồng trọng mới xuất hiện.

Phong dừng lại chỗ, "Ba!" một tiếng truyền đến, một con cá lớn rơi trên mặt đất.

Quái nhân ngồi chồm hổm xuống, đầu ngón tay xẹt qua, một con cá lớn bị hắn chia làm hai nửa. Lấy ra xương cá về sau, quái nhân đem bên trong một nửa cầm trong tay, một nửa khác ném về phía đối diện góc tường.

"Người này cái này là ý gì, là lấy lòng, hay vẫn là mặt khác?" Xem lên trước mắt cá lớn, Sở Văn có chút ngạc nhiên.

Bắt quả trong bụng bụng đói kêu vang, hắn cũng không hề đa tưởng, nhặt lên trên mặt đất cá lớn, miệng lớn sinh ăn .

Sau khi ăn xong, hai người tất cả ngồi một bên, ai cũng chưa từng mở miệng.

Sở Văn khán đáo quái nhân đem lúc trước xương cá cầm trong tay, giống như tại chi tiết lấy cái gì.

Nhìn trước mắt quái nhân, trong lòng của hắn đột nhiên có như vậy trong nháy mắt cảm giác, đối phương tựa hồ đã ở xem hắn. Đem làm hắn lại lần nữa lưu ý thời điểm, cái loại cảm giác này rồi lại vô tung.

"Người này thực lực cường hãn, thần thông kinh người, tùy ý gian : ở giữa khê hấp một hô liền có thể như thế. Nhưng là từ nơi này cũng đó có thể thấy được, đối phương vô tâm tôn thương ta, nếu không khê hấp tầm đó, ta trốn lại xa cũng là phí công. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ta không đi đụng vào những cái kia xương cốt."

Nghĩ đến trước khi chuyển phát sinh, lúc này vẫn đang lòng còn sợ hãi.

"Tiền bối!" Một giọng nói, phá vỡ trước kia bình tĩnh, Sở Văn đứng , một đôi mắt chăm chú vào quái trên thân người, chỉ là hai ngón tay tầm đó còn nắm bắt nhất trương phù giấy, để phòng bất trắc.

Quái nhân như như không nghe thấy, đứng lên, kéo động lên khoá sắt phát ra "Rầm Ào Ào" thanh âm, một lần nữa về tới nơi hẻo lánh, ngồi xổm trên mặt đất, quyền co lại đứng người lên.

"Chẳng lẽ vừa rồi cảm giác sai rồi?"

Sở Văn có chút chưa từ bỏ ý định, vừa rồi quái nhân biểu hiện, rõ ràng là cái loại này thần trí thanh tỉnh thể hệ, đối với hắn cũng là có một ít thiện ý. Cái này lại để cho hắn đối với đi ra ngoài, lại dấy lên một tầng hi vọng.

"Nhìn khê hấp một hô, hiển nhiên là một môn thần thông, hắn đã có thể đem ta hút vào đến, khẳng định cũng có bản lĩnh đem ta đưa ra ngoài." Nghĩ đến

đây, lại là một giọng nói truyền ra.

"Tiền bối! Có thể nghe văn bối nói vài lời?"

Quái nhân như trước không hề có động tĩnh gì, làm như ngủ say .

"Nếu như ta có biện pháp cứu người đi ra ngoài, không biết..."

Tiếng nói chưa xong, một đạo khô khốc thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Quên đi người (2)

"Cứu ta đi ra ngoài?"

Quái nhân nghiêng đi đầu, nhìn về phía Sở Văn, ánh mắt của hắn rất là bình thản, phảng phất theo như lời sự tình cùng hắn không hề liên quan .

Cái này lại để cho Sở Văn có chút sò không được đối phương tâm tư, đang định mở miệng gian : ở giữa, quái nhân thanh âm lần nữa truyền đến.

"Người là đệ nhị thập ngũ cái nói ra những lời này người."

Hai mươi lăm cái? Sở Văn không rõ đối phương nói lời này là có ý gì.

Còn đang nghi hoặc, trong óc chỗ một đạo linh quang thoáng hiện, ánh mắt nhìn hướng về phía trên mặt đất.

Trên mặt đất xương khô lộn xộn, nhưng đầu lâu nhưng lại liếc có thể phân biệt rõ ra.

Một, hai, ba...

Đếm thoáng một phát, trong lòng giật mình. Trên mặt đất đầu lâu không nhiều không ít, vừa vặn hai mươi bốn, mà hắn đúng là cái kia đệ nhị thập ngũ người.

Sở Văn cúi đầu không nói.

Một đạo hừ lạnh thanh âm truyền đến, giống như tại cười nhạo hắn không biết lượng sức.

Ngay tại quái nhân quay người chỉ tế, trong bóng tối một giọng nói vang lên.

"Ta Sở Văn, dùng Võ Giả danh tiếng, lập nhiều tâm thề, như Nhược tiền bối đem ta tổng xuất, ta đem làm tận ta có khả năng, cứu hắn cùng với tuyệt cảnh bên trong, như vì này thề, tắc thì đem làm tru!"

Vừa dứt lời, quái nhân trong mắt, ra đi một tí gọn sóng.

"Dưới tóc:phát hạ tâm thề chi nhân, người là người thứ nhất."

Sở Văn trong nội tâm thờ dài một hơi. Võ Giả tâm thề, một khi phát ra tắc thì nhất định ứng nghiệm, bất quá tốt xấu lấy được đối phương một ít tín nhiệm.

Quái nhân đứng lên, chậm rãi đã đi tới, tại trên người của hắn cũng không có bất kỳ uy thế, cùng cái kia người bình thường không hề khác nhau.

Nhưng theo hắn đi tới, Sở Văn đã có một loại liên hô hấp cũng không dám khản trương, liền không khí chung quanh tại hắn xem ra đều đã có chút ít cứng lại.

Quái nhân đi tới xương khô biên giới, lẳng lặng đứng ở chỗ đó.

"Nói cho ta biết tình huống bên ngoài. Thời gian của ta không nhiều lắm, còn có nửa canh giờ." Thanh âm lạnh như băng, không mang theo bất luận cái gì

tình cảm.

Sở Văn không dám lãnh đạm, thoáng suy nghĩ, liền đã minh bạch đối phương ý tứ, lập tức đem chính mình biết Hắc Thủy Tông tin tức một tia ý thức toàn bộ nói ra.

Bởi vì đi vào tông môn vừa mới một tháng, hẳn biết tin tức cũng không nhiều, không tới nửa canh giờ liền toàn bộ nói.

Quái nhân sau khi nghe xong một lần nữa về tới trước khi địa phương, ngồi xổm trên mặt đất, cuộn mình lấy thân thể.

"Ba ngày sau, ta sẽ tiễn đưa ngươi đi ra ngoài." Đang lúc Sở Văn nghi hoặc thời điểm, quái nhân thanh âm lần nữa truyền đến. Lưu lại một câu nói kia về sau, liền không một tiếng động.

Sở Văn không biết quái nhân như thế nào tính toán thời gian, đem làm hắn lần nữa nghe được khóa sắt âm thanh lúc, đứng lúc là hắn bụng lại có chút ít đói khát.

Chỉ thấy quái nhân đứng ở chính giữa trên vị trí, nhìn Sở Văn liếc, thấy hắn tỉnh lại, mang theo khóa sắt bàn tay, có chút thò ra, một đạo hấp lực tự hắn bàn tay truyền đến, đem Sở Văn trao trong tay.

Một ngum bạch khí tự trong miệng gọi ra, như ngày xưa, bạch khí hóa thành một đạo vòi rồng.

Chỉ là đạo này vòi rồng so với nguyên lai, nhưng lại lớn hơn gấp đôi có thừa.

Quái nhân làm như tiêu hao khá lớn, bắt lấy Sở Văn tay lại có đi một tí bất ổn, cường đề thờ ra một hơi về sau, đem Sở Văn đưa vào vòi rồng bên trong.

"Hi vọng ngươi nhớ rõ chính mình Lôi Thê, một tháng về sau, mang một khóa nguyên thạch, trước tới tìm ta."

Vừa dứt lời, Sở Văn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thân thể dường như tại chậm rãi bay lên, trước khi về này lấy lợi cảm giác cũng lần nữa truyền đến.

...

"Hô!" Một ngum trọc khí bị phun ra.

Sở Văn đứng tại trên bờ, nhìn trước mắt mặt hồ, trong nội tâm cảm khái vạn phần, cảm thụ thoáng một phát trong lòng như có như không cái kia tư (tí tí) liên hệ, quay người hướng về chính mình sân nhỏ đi đến.

"Sở Văn, ngươi không chết, quá tốt á!" Mới vừa vào môn, một đạo gào rú thanh âm liền tiếng nổ.

Còn không có đợi hắn phục hồi tinh thần lại, trước mắt một tòa núi nhỏ liền áp đi qua, ngay sau đó toàn thân xiết chặt, chỉ cảm thấy phảng phất hít thở không thông, vừa muốn giãy dụa, trên lưng "Bành bành" thanh âm truyền ra, phảng phất giống như hai cái đại chùy từ nện vào thượng diện.

"Khục khục! Mập mập, ngươi đây là muốn giết người ah." Sở Văn trong thanh âm tràn đầy bất đắc dĩ.

"Ách, anh Mập đây không phải quá kích động rồi, hắc hắc, quá kích động rồi." Mập mập gượng cười buông lỏng ra hai tay, trong ánh mắt, tràn đầy vui sướng.

"Ngươi cái này bây giờ đi đâu, anh Mập ta bốn phía tìm đều không tìm được, đứng rồi, ngươi nên không phải đi này cái nuốt hồ a?"

"Nuốt hồ?"

Gặp Sở Văn sắc mặt nghi hoặc, mập mập đem nghe tới bí mật một chữ không lộn nói một lần.

Sau khi nghe xong, Sở Văn đã hiểu tới.

"Xem ra cái kia hồ tất nhiên tựu là nuốt hồ rồi, bất quá..." Nghĩ đến đây, hắn nhìn thoáng qua mập mập, trong nội tâm do dự mà có nên hay không đem trong động tình huống nói cho đối phương biết.

"Việc này cũng không phải là việc thiện, ta đã liên lụy đi vào rồi, lại có thể nào lại để cho mập mập lại cuốn vào trong đó." Suy tư một phen về sau, hay vẫn là quyết định trước để ở trong lòng.

Nhìn thấy mập mập còn đang nhìn hắn, Sở Văn toàn thân huyết mạch chỉ lực vận chuyển, "Ta mấy ngày nay tìm một nơi đột phá, ngươi xem"

Chỉ thấy bốn đạo vết máu xuyên thấu qua quần áo hiện ra.

"Ngươi, ngươi cái này cũng quá nhanh đi." Mập mập sau khi thấy, há to miệng, vẻ mặt kinh ngạc. Đối phương đi vào tông môn bất quá chính là một tháng, không nghĩ tới rõ ràng đã đột phá đã đến thân thể cảnh tứ trọng, bức này tốc độ lại để cho hắn rất là xấu hổ.

Gặp mập mập chú ý lực chuyển di, Sở Văn không khỏi thờ dài một hơi. Mập mập đem hắn làm bằng hữu, hắn cũng thế, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn đi lừa gạt đối phương.

"Đúng rồi, mập mập. Người biết ở đâu có thể lấy tới nguyên thạch?" Hắc nhĩ tới quái nhân cuối cùng đích thoại ngữ, mở miệng hỏi.

"Nguyên thạch? Ta đây đương nhiên biết rõ, bất quá người muốn nguyên thạch làm gì vậy. Phải biết rằng nguyên thạch thế nhưng mà tu cốt cảnh Vô Gia dùng, người đây mới thân thể cảnh, cũng không dùng đến ah." Mập mập một đôi đôi mắt nhỏ chăm chú vào Sở Văn trên người, trên mặt một bộ tìm kiếm biểu lộ.

"Ta cái này vừa vặn cần một quả, có chút tác dụng."

Mập mập gặp Sở Văn không muốn nhiều lời, biết rõ đối phương sợ là hữu nan ngôn chi ẩn, trực tiếp mở miệng nói: "Vương lão chỗ đó thì có, bất quá 1 vạn 1 ngàn lượng bạc, hoặc là 11 miếng khí huyết đan mới có thể đổi một quả. Mặt khác cũng chỉ có tông môn phường thị rồi, người có đồ tốt, người khác cũng sẽ biết cảm nguyên thạch để đổi."

"1 vạn 1 ngàn lượng bạc, 11 miếng khí huyết đan." Sở Văn mặt mày tầm đó đã có chút ít khuôn mặt u sầu, một tháng này hắc đi nơi nào làm cho nhiều đồ như vậy.

"Có hay không không muốn bạc hòa khí huyết đan tự có thể lấy được hay sao?" Sở Văn trong nội tâm ôm một tia may mắn nhìn về phía mập mập.

"Nghĩ khá lắm, người tại sao không đi đoạt." Mập mập tức giận nói. Tiểu tử này, cho rằng nguyên thạch là rau cải trắng ah, trên mặt đất tùy tiện nhặt nhặt, không được, anh Mập còn phải tại chiều cổ hắc vài câu.

Mập mập đang định mở miệng, đã thấy Sở Văn về mặt trầm tư biểu lộ đứng ở nơi đó, trong miệng bất trụ lắm bầm ‘ đoạt ’ cái chữ này.

Tiểu tử này sẽ không thật sự chém giết a. Mập mập trong lòng có chút bất an.

"Đúng vậy, tại sao không đi đoạt. Cái này tông môn ở trong cường giả vi tôn, đã người khác có thể đoạt ta, ta vì sao không thể đoạt người khác." Sở Văn đột nhiên trong nội tâm rộng mở trong sáng, phảng phất tiếp xúc đến khác một mảnh bầu trời không.

"Mập mập, người thật đúng là một câu bùng tình người trong mộng ah. Bất quá trước đoạt ai đó? Đúng rồi, cô nhân."

Trong đầu một đạo nhân ảnh thoáng hiện. Đã đoạt là đắc tội với người, cái kia còn không bằng tìm trước khi đắc tội qua người. Người này đã từng mưu toan đoạt chính mình cùng mập mập, vậy trước tiên cảm hắc khai đao tốt rồi.

"Đoạt cô nhân!" Mập mập chỉ cảm thấy một khóa coi chừng tạng (bản) đều có chút chịu không được rồi, nhìn xem Sở Văn trong mắt kiên định, mập mập động tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Thu hoạch

"Sở Văn tiểu tử này không có đột phá lúc có thể cùng cô nhân một trận chiến, lần này đột phá đến tứ trọng, càng là cường thịnh. Chỉ là Vương báo. . . . Ân, Vương báo tuy nhiên lợi hại, nhưng anh Mập ta cẩn thận một chút, dù cho phát hiện, ta đây trốn ở trong nội viện, lượng hắc cũng không dám trái với nội viện quy định, một mình nhập viện.

Mập mập trong nội tâm cuối cùng một tia băn khoăn đều bị hắc hóa giải về sau, trong nội tâm không tiếp tục phiền não, có chỉ là sắp cướp bóc cô nhân hưng phấn.

Hắc tự nhập tông môn ba năm qua, ngoại trừ cá biệt mấy lần bên ngoài, nhiều lần đều là bị người đoạt đoạt vật tư. Cho dù may mắn đào thoát cũng là như chuột chạy qua đường chờ đợi lo lắng, lại càng không cần phải nói chém giết đoạt người khác. Lúc này đây chủ động cướp bóc, có thể nào không cho hắc phấn khởi.

"Sở Văn, anh Mập với người làm đi!"

Hai người cộng lại thoáng một phát, quyết định tuyển tại ngoại môn đi thông nội môn chỗ tại trên con đường kia. Vì giảm bớt phiền toái không cần thiết, mập mập chuyên môn đi ra ngoài đặt mua một thân y phục dạ hành.

Một chỗ trong bụi cỏ, hai bóng người ghé vào này ở bên trong.

"Mập mập, người cái này đáng người có thể hay không quá bại lộ ah." Nhìn xem bị chống sắp vỡ ra quần áo, Sở Văn có chút bận tâm.

"Ân, là có chút, bất quá nội viện bên trên trăm người, cũng không ngót anh Mập một cái. Không có việc gì." Mập mập khoát tay áo, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Hur! Có người đến."

Hai người xuyên thấu qua trong bụi cỏ khe hở thấy được một đạo thân ảnh chậm rãi đi tới.

Đáng người uyển chuyển, xem hẳn là nữ tử.

Một bộ thanh sam, lộ ra một cổ thanh nhả, làn váy chiếm diện tích, phát ra "Toa Toa" âm thanh.

Sở Văn cùng mập mập nằm rạp trên mặt đất, không dám phát ra chút nào thanh âm.

Đãi nàng kia đi qua, hai người lúc này mới thở dài một hơi.

"Ai, hảo hảo một đóa hoa người, cắm ở trên bãi phân trâu ah." Mập mập có chút cảm khái nói một câu, trong lời nói có chút bất bình.

"Mập mập người không sao chứ?"

Sở Văn có chút khó hiểu, từ trước đến nay tông môn về sau, cũng không có nghe mập mập ưa thích qua cái đồ nữ tử, hôm nay như thế nào đột phát cảm khái.

"Không có việc gì, vừa cái kia tự là cổ nhân muội muội, cổ liên. Lúc trước tiến vào ngoại viện thời điểm, trong nội viện cũng có không ít người bị mỹ mạo của nàng động dung, ái mộ tại nàng. Bất quá lại bị Vương bảo nhìn trúng, làm hẳn thị thiếp."

Hắc Thủy Tông tuy nói là tông môn, nhưng bên trong cũng là có vô số đủ loại thể lực xoắn xuýt quay quanh.

Nghe xong mập mập lời này, Sở Văn đã là minh bạch, ở đằng kia phần đông người ái mộ ở bên trong, chỉ sợ cũng có lấy mập mập, thở dài một hơi, vỗ vỗ bờ vai của hắn, chẳng biết tại sao nhưng trong lòng thì vang lên ‘Thượng Quan’ hai chữ.

"Chỉ là không biết nữ tử kia là ai, quang nghe thanh âm tự là như thế, chỉ sợ cũng thiên tiên."

Hai người bên cạnh các loại dạo bên cạnh thấp giọng trò chuyện với nhau, đợi đến lúc lúc chạng vạng tối, rốt cục gặp được cổ nhân.

"Cổ nhân đã đến." Sở Văn thấp giọng nói.

Cổ nhân trong nội tâm rất là đắc ý, vừa rồi cổ liên lại giúp hắn tại Vương bảo lấy được 3 miếng khí huyết đan, tặng thêm hắn bản thân trong tay 2 miếng, không sai biệt lắm có thể cho hắn đột phá đã đến thân thể cảnh lực trọng.

Bất quá có một việc lại trở thành trong lòng của hắn một cái phiền phức khó chịu, lúc trước cùng hắn giao thủ tiểu tử kia, đã mất tích một tuần lễ, cái này lại để cho hắn vốn là nguyện nhất định phải có chính là cái kia pháp môn, cũng tùy theo vô tung.

"Tiểu vương bát đản, có loại một mực trốn tránh, nếu không lão tử nhất định phải người đẹp mắt." Cổ nhân thấp hét lên một tiếng, hướng về chính mình sân nhỏ đi đến.

"Ba!" một thanh âm vang lên lên, cổ nhân trong nội tâm nhảy dựng, đang muốn ngắm nhìn chung quanh lúc, đã thấy một đạo bóng đen tự giữa không trung rơi xuống, hướng hắn đánh tới.

"Tê." Cổ nhân cảm thấy kinh hãi, thân thể của hắn bản năng làm ra phản ứng, cả người ngay tại chỗ lăn một vòng, chuẩn bị đi đầu né tránh.

"B-A-N-G...GG!" Trên lưng một đạo chuồng lực truyền đến, chuồng lực mạnh, ngàn cân, thẳng đánh cho trong cơ thể hắn khí huyết lẫn mình quay cuồng, một ngụm máu tươi phun tới.

"Người đến là cao thủ." Cổ nhân nằm rạp trên mặt đất, trong cơ thể huyết mạch chỉ lực nhanh chóng thúc dục, đang muốn bạo lên, trên lưng lại là một đạo trọng kích, làm như một tòa núi lớn đặt ở thượng diện, lập tức lại để cho hắn vừa mới nhấc tới một hơi lại là tiêu tán ra.

"Là người phương nào muốn..." Lời còn chưa nói hết, chỉ cảm thấy sau đầu tê rần, cả người tự đã mất đi ý thức.

Nhìn xem té trên mặt đất cổ nhân, hai người trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

"Sự tình không chán chờ, sư hết đi mau." Mập mập ngồi ở cổ nhân trên người, một tia ý thức sư. Sau một lát, toàn bộ trên mặt đất chỉ còn lại bị bới ra được tình quang cổ nhân.

Hai người trên đường đi, thay đổi quần áo, như không có việc gì bộ dáng về tới trong nội viện.

"Hắn đại gia, tiểu tử này thậm chí có 5 miếng khí huyết đan, không biết hắn đã đoạt bao nhiêu người." Mập mập há to miệng ba, nhìn xem đồ trên bàn,

một trương béo trên mặt tràn đầy oán giận.

"Hắn một cái ngoại môn đệ tử vậy mà như vậy giàu có." Sở Văn căn bản tự không nghĩ tới có thể theo cổ nhân trên người cướp được khí huyết đan, hắn ngay từ đầu chỉ là ôm thử xem xem nghĩ cách.

"Phi, hắn? Nếu không phải Vương báo chống, sớm bị người đoạt cái sạch sẽ rồi, đoán chừng những vật này cũng là Vương báo cho hắn đấy." Mập mập thờ ra một hơi nước bọt, xem thường nói.

"Cái kia Vương báo không cần những này sao?" Phải biết rằng khí huyết đan ngoại trừ tông môn bên ngoài, bên ngoài là rất khó gặp đến, còn nữa Vương báo cũng mới thân thể cảnh bát trọng, khí huyết đan loại này tăng tiến khí huyết đồ vật, hắn như thế nào hội lấy ra tiền đưa cho người khác.

"Người đây tự không hiểu." Mập mập về mặt đắc ý bộ dáng, "Anh Mập ta tuy nhiên cảnh giới thấp kém, nhưng những cái kia cao cảnh giới sự tình làm theo biết rõ. Thân thể cảnh vừa đến lục trọng đều là có thể bằng vào đan dược tăng lên đi lên, nhưng đã đến thất trọng về sau, muốn muốn tăng lên, đan dược tác dụng cũng không phải là như vậy rõ ràng rồi."

"Cái này là vì sao?" Sở Văn loại này thôn xóm nhỏ đi tới thiếu niên, lúc này hoàn cảnh xấu lại càng phát minh lộ ra, nếu như không có người chỉ điểm, chỉ dựa vào bản thân lời mà nói..., đối với rất nhiều thứ đều là khó có thể hiểu rõ, thường thường sẽ thêm đi rất nhiều đường quanh co.

"Vừa đến lục trọng cảnh dựa vào là huyết mạch chi lực bao nhiêu. Mà thất trọng về sau, cơ bản huyết mạch chi lực đã đạt tới bão hòa, lại muốn tăng lên, trừ phi nghiền ép huyết mạch chi lực..."

Theo mập mập trong lời nói Sở Văn biết được, nghiền ép huyết mạch chi lực tự là rèn luyện huyết dịch, tinh luyện máu huyết, đợi đến lúc toàn thân máu huyết tinh luyện hoàn tất thời điểm, cái kia đã đột phá đã đến thân thể cảnh cửu trọng đỉnh phong.

Một phen giải thích qua đi, hai người đem đoạt đến vật tư phân ra thoáng một phát, Sở Văn đã nhận được ba miếng khí huyết đan.

"Sở Văn, anh Mập đi về trước, phục dụng cái này hai quả khí huyết đan về sau, anh Mập tại tu luyện cả tháng, có lẽ có thể tăng lên tới ngũ trọng cảnh rồi."

Cất bước mập mập về sau, Sở Văn về tới trong phòng.

Vừa mới chuẩn bị ngồi ở trên giường lúc tu luyện, cảm thấy một bầm.

Có người đến qua. Chấn trên giường rõ ràng có lật qua lật lại qua dấu vết.

Sở Văn mặc dù cách đi nhiều ngày, nhưng nhiều năm thói quen lại để cho hắn điệp cái chăn đều đã có cố định hình dạng, trước mắt cái chăn hình dạng lại rõ ràng không phù hợp.

"Ta đến tông môn người quen biết không nhiều lắm, ngoại trừ mập mập cùng cái kia Vương lão bên ngoài, vậy cũng chỉ có cổ nhân rồi." Đã đến lúc này, Sở Văn đã hiểu tới.

"Xem ra lần này thật đúng là không có đoạt làm người." Sở Văn hừ lạnh một tiếng.

Đem cái kia ba miếng khí huyết đan thu sau khi đứng lên, hắn nằm ở trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Mùa thu hoạch lớn

Tự từ ngày đó cổ nhân bị đoạt về sau, đại phát Lôi Đình, thậm chí còn mời ra Vương báo, nhưng liên tiếp mấy ngày đều không có thể tìm ra hung thủ, rơi vào đường cùng cũng chỉ có không giải quyết được gì. Toàn bộ Hắc Thủy Tông cùng hắn trở mặt đệ tử thật sự quá nhiều, hắn vừa hoài nghi một cái, cái khác tự bật đi ra.

Sở Văn cùng mập mập hai người nếm đến ăn cướp ngon ngọt, không, phải nói là bọn hắn đã minh bạch Hắc Thủy Tông tôn chỉ, lý giải đã đến Hắc Thủy lão quái dụng tâm lương khổ. Hai người dãi bên ngoài tiếng gió qua đi, lại đi ra ngoài mấy lần, tuy nhiên cũng có mấy lần có hung hiểm, nhưng bằng vào mập mập tình báo, Sở Văn thực lực, trong khoảng thời gian ngắn, cũng là hữu kinh vô hiểm.

Chỉ là nội viện trải qua hai người bọn họ một phen cướp bóc về sau, ác liệt bầu không khí đại thịnh, trong lúc nhất thời cường đạo đoàn nổi lên bốn phía, mỗi người cướp bóc, mỗi người bị đoạt, khiến cho tông môn chương khí mù mịt, thậm chí có đoạn thời gian nghe nói Vương bảo đều thiếu chút nữa lại để cho người đã đoạt.

"Mập mập, trong tay của ta khí huyết đan đã không sai biệt lắm, làm xong vụ này, ta có một số việc muốn đi ra ngoài vài ngày." Sở Văn trốn ở trong bụi cỏ, thò ra một cái đầu. Ngày mai sẽ là thời hạn một tháng, hẳn nhất định phải chạy về nuốt trong hồ đi. Hắn có dự cảm, nếu như mình đem nguyên khí đan dâng, quái nhân kia chắc có lẽ không bạc đãi hắn.

"Anh Mập cũng là nghĩ như vậy, tiểu tử kia đi Vương Hồ chỗ đó, chờ hắn đi ra, lại là một chuyến đại đấy." Trên mặt đất một đồng cỏ đại hạ truyền ra mập mập thanh âm.

Mấy ngày nay mập mập nhận được tin tức, trong nội viện đột nhiên toát ra một cái nhân tài mới xuất hiện, nghe nói là lần này tuyển bạt bên trong đích kim khoa chín người. Người này tên là Lý Nguyên thiên, một thân thực lực đạt đến thân thể cảnh cửu trọng, khoảng cách tu cốt cảnh cũng chỉ có một bước ngắn. Bất quá người này có chút tự phụ, tuyên bố muốn chiến tận nội môn mười ba kiệt. Những ngày này hai người đi theo phía sau của hắn ngược lại là nhặt được không ít tiện nghi.

...

Một chỗ trống lẹ trong sân, một người mặc cẩm bào thiếu niên đứng ở chỗ đó. Thiếu niên ánh mắt lạnh lùng, nửa điểm không mang theo cảm tình, làm như khối băng, lại để cho người cảm thấy hàn ý.

"Vương Hồ, ta đã đến." Thanh âm lạnh lùng, gọn sóng không sợ hãi.

Ở trước mặt của hắn chống đỡ một cái trắng hán, trắng hán rất là uy mãnh, có chút chảy ra mồ hôi chảy xuôi tại hắn rần chắc bộ ngực, tại nắng gắt hạ chiết xạ ra kim loại sáng bóng. Theo hồ hấp chậm rãi pháp phòng, toát ra lại để cho người không dám tới gần sát khí. Tại hắn trên ngực, tám đạo vết máu nhìn thấy mà giết mình.

"Lý Nguyên thiên, ta đại ca là sẽ không tiếp nhận ngươi khiêu chiến đấy."

Thiếu niên nghe vậy, nhìn cũng không nhìn đối phương liếc, ánh mắt chỗ, là một gian đóng chặt lại cửa phòng phòng.

"Ta đột phá sắp tới, ngươi nếu không chiến, tắc thì tâm không kiên, ta liền là tâm ma của ngươi." Trong lời nói, ngạo ý mười phần. Thiên Vũ Đại Lục bên trên Võ Giả chú ý chính là ý chí bất khuất, nếu như bị cái gì đó ảnh hưởng đến tâm tình, cái kia đối với sau này đột phá có ảnh hưởng rất lớn.

"Hừ, Lý Nguyên thiên, ngươi đừng có hy vọng a, ta đại ca anh hùng rất cao minh, còn có thể bị..." Trắng hán lời còn chưa nói hết, sau lưng một đạo tiếng mở cửa vang lên.

"Kết kệt."

Trắng hán quay đầu lại đầu. Cửa mở ra, một đạo thân ảnh theo bên trong đi ra. Thân ảnh có chút gầy gò, nhưng nhất cử nhất động của hắn phảng phất có được một loại không hiểu hàm súc thú vị, kéo lấy không khí chung quanh pháp phòng.

"Đại ca."

Trắng hán tiến lên vài bước, đi tới đối phương trước mặt.

Người tới chính là Vương Hồ. Nhìn thoáng qua đứng ở đằng xa Lý Nguyên thiên, Vương Hồ vờn một tay, ngăn chặn Đại Hán đích thoại ngữ, hướng về phía trước đi đến.

"Lý Nguyên thiên, ngươi dùng chiến nhập võ, bất quá là muốn tìm được đá đặt chân mà thôi, nếu như thế, ta thành toàn ngươi lại có làm sao."

Bành!

Một đạo tiếng oanh minh bạo lên, làm như đại địa đều bị chấn động.

"Đánh đi lên, đánh đi lên." Mập mập đem che trên đầu thảo búi ra, vờn cổ, xem hướng tiền phương sân nhỏ.

"Mập mập, ngươi như thế nào đi ra." Sở Văn trong nội tâm cả kinh. Phải biết rằng mập mập hình thể cực lớn, vì hôm nay mùa thu hoạch lớn, hắn đặc biệt đào một cái hố to làm cho đối phương ngồi xổm ở bên trong, bảo đảm không bị phát hiện. Mắt thấy mập mập còn muốn chui ra, một tay lấy hắn đè xuống.

"Nhanh xuống dưới, đừng cho người phát hiện."

Mập mập đứng đưa đầu to, bỏ qua rồi Sở Văn tay.

"Anh Mập ở bên trong nhẫn nhịn đã nửa ngày, đi ra hít thở không khí đều không được. Đúng rồi, Sở Văn, ngươi không phải đi truyền công phòng cầm bản Tiêu Dao bước ấy ư, lúc nào dạy ta hai chiêu, để cho ta cũng chạy nhanh điểm."

"Đi đi đi, đi xuống trước nói sau."

Sờ Văn một tay lấy mập mập xoa bóp trở về, lại đang trên đầu của hấn đắp lên thảo, lúc này mới yên tâm lại.

...

Sắc trời bên ngoài có chút đen kịt.

Một đạo thân ảnh lao đảo theo trong nội viện đi ra. Nhìn nhìn chung quanh, Lý Nguyên thiên trên mặt lộ ra ngưng trọng.

"Điều xuất hiện đi, trốn trốn tránh tránh, còn sợ ta một cái bị thương chi nhân không thành." Trong giọng nói có chút tự giễu.

"Ha ha, Lý Nguyên thiên, người sáng mắt không làm chuyện mờ ám. Người không phải muốn chiến nha, hôm nay chúng ta nhiều người như vậy đều là mộ danh mà đến hướng người lãnh giáo." Một đạo âm lãnh thanh âm vang lên.

Vừa dứt lời, chung quanh "Bá" thoáng một phát như là ban ngày. Chỉ thấy hai ba mươi người vây quanh ở một vòng, đem Lý Nguyên thiên vây quanh ở bên trong. Những người này một tay giơ bó đuốc, một tay cầm côn bổng, đều là một ít cường tráng thiếu niên. Người cầm đầu vẻ mặt dữ tợn, một đạo mặt sẹo từ hấn nơi khóe mắt xẹt qua nửa cái đôi má.

Lý Nguyên thiên cười lạnh một tiếng, trên mặt cũng không có lộ ra mọi người trong tưởng tượng thần sắc kinh hoàng, ngược lại có một ít nghiền ngẫm, như là mèo chứng kiến một đám con chuột, cái này lại để cho người ở chỗ này đều có điểm sờ không được ý nghĩ.

Mặt thoạ thấy thế có chút nghi hoặc, theo đạo lý mà nói Lý Nguyên thiên tuy nhiên lợi hại, nhưng Vương Hổ cũng không kém, tuy nhiên không biết tình hình chiến đấu như thế nào, nhưng chắc có lẽ không quá dễ dàng. Dưới mắt đối phương cái dạng này, hấn là phô trương thanh thế.

"Hừ, Lý Nguyên thiên, không nếu già vờ già vịt rồi." Tên mặt thoạ nhìn thoáng qua bên cạnh mọi người, trong nội tâm lực lượng đủ. "Các huynh đệ, lên cho ta, người này có hoa không quả, không muốn cho hấn mê hoặc." Rống to một tiếng, giơ lên cây gậy trong tay dẫn đầu đánh hướng về phía đối phương.

Sau lưng mọi người lúc này cũng hồi thần lại, nhao nhao kêu la lấy hướng về phía trước phóng đi. Trong lúc nhất thời thanh thế to lớn, không biết còn tưởng rằng là hai bang người giúp nhau quần ấu.

"Hiện!" Lý Nguyên thiên duỗi ra một bàn tay, hư không múa. Một đạo nước chảy lẳng không hiển hiện, ra hiện tại trong tay của hấn. Nước chảy rất sống động, hình như có linh trí tại hấn chung quanh chậm rãi du động.

Bành bành bành!

Vài đạo buồn bực thanh âm truyền ra, tên mặt thoạ cùng bực lên đi mấy người như là đạn pháo phản xạ trở về, đụng ngã một mảnh người.

"Hắc Thủy bí quyết!"

Trong đám người một đạo tiếng kinh hô truyền ra.

Tên mặt thoạ vội vàng bỏ lên, thân thể lui ra phía sau, một đôi mắt tròn thật lớn, nhìn xem thiếu niên bàn tay nước chảy, lộ ra sợ hãi thần sắc.

Hắc Thủy bí quyết danh như ý nghĩa chính là một đạo pháp quyết, bất quá đạo này pháp quyết lại không đơn giản, chính là Hắc Thủy Tông trấn tông bảo điển, đơn giản không được truyền ra bên ngoài. Tự là bốn tông đệ tử, tu vi không đến tu cốt cảnh, cũng không thể tu tập.

Chẳng lẽ người này đã đạt đến tu cốt cảnh.

Mọi người trong đầu đã hiện lên một cái ý nghĩ, nhưng lập tức liền bị phủ quyết. Tu cốt cảnh khí thế xa không chỉ đối phương hiện tại chỗ thể hiện ra, nói sau tu cốt cảnh cường giả cũng có chính mình nơi đi, còn có thể đến nội môn trong cùng lấy tiểu bối gây chuyện? Bài trừ điểm này về sau, chỉ còn lại có một loại khả năng, cái kia chính là tông môn đặc biệt vì hấn phá lệ.

Tê ~. Nghĩ đến đây, tên mặt thoạ toàn thân run rùng mình một cái. Ý nghĩ này so vừa rồi đáng sợ hơn. Phải biết rằng có thể làm cho tông môn phá lệ người tất nhiên là bị tông môn đặc biệt nhìn trúng. Chính mình đám người đắc tội hấn, chẳng phải là nói cùng tông môn là địch? Trong lòng của hấn đã ra động tác muốn lui lại.

Lại không quản tên mặt thoạ nghĩ như thế nào, Lý Nguyên thiên lại không có chút nào muốn thả qua những người này ý tứ.

Mấy ngày này đến nay, những người này trốn đông trốn tây, đối với hấn khiêu chiến cũng không dám chính diện đáp lại, không nghĩ tới lần này rõ ràng thừa dịp hấn bị thương, đến đây đánh lén. Nếu không là hấn thiên tư cực cao, tu tập Hắc Thủy bí quyết, chấn nhiếp mọi người, chỉ sợ hôm nay tự là không chết cũng phải rơi cái nửa tằm.

Bàn tay về phía trước đẩy, bàn tay nước chảy hóa thành một cảnh mũi tên nhọn bắn về phía mọi người. Nước chảy xuyên thẳng qua gian : ở giữa, mọi người nhao nhao ngã trên mặt đất.

"Phát phát." Mập mập thanh âm kích động vạn phần, dùng hấn đối với Lý Nguyên thiên rất hiểu rõ, đối phương hiển nhiên là khinh thường tại làm loại này

trộm đạo sự tình. Té trên mặt đất mọi người, giống như từng chích đại dê béo, sao có thể không kích động.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Ngưng Huyết bí quyết

Sáng sớm, ngày mới sáng.

Sở Văn đứng ở nuốt bên hồ bên trên. Từ khi hôm qua đại đã đoạt một phen về sau, trong tay của hắn đã có hai quả nguyên đan. Nhưng hắn giờ phút này lại là có chút do dự. Quái nhân tính cách khó có thể nắm lấy, tuy nhiên liệu định đối phương sẽ không gia hại cho hắn, nhưng sự đao lâm đầu vẫn còn có chút sợ hãi.

"Ai, tâm thề đều phát, nghĩ nhiều như vậy làm gì vậy." Thảm thờ dài một tiếng về sau, "Bịch" thoáng một phát nhảy vào trong nước.

Nước ấm lạnh như băng, Sở Văn toàn thân lỗ chân lông đóng chặt chậm rãi hướng về đáy nước chìm. Chỉ là lần trước đi được có chút vội vàng, định ra thời hạn một tháng sau lại không có định ra địa điểm ước định. Tại đáy nước các loạiđội trong chốc lát, trong lòng của hắn đã có chút ít sốt ruột. Đánh giá thoáng một phát bốn phía, đang chuẩn bị mọi nơi tìm kiếm lúc, một đạo hấp lực truyền tới.

Sở Văn không có kháng cự. Hắn đột nhiên phát hiện trước khi phỏng đoán hay vẫn là đánh giá thấp quái nhân thực lực, đối phương có thể ở cái này trong nước dễ dàng như thế tìm được chính mình, nhất định có đặc thù pháp môn.

Ba!

Sau nửa ngày qua đi, Sở Văn rơi trên mặt đất, đứng thẳng vị trí đúng là lần trước địa phương. Giờ lên mắt nhìn đi, quái nhân như trước khi co rúc ở góc tường. Hắn cùng với đối phương tiếp xúc thời gian không tính ngắn, lúc trước trong bảy ngày, đại đa số thời điểm quái nhân đều là bảo trì cái dạng này, chỉ có mỗi cách ba ngày một lần sẵn thức ăn mới có thể mà thay đổi làm.

"Tiền bối!"

Sở Văn lấy ra một cái hộp nhỏ nhìn về phía đối phương. Trong hộp chỉ có một quả nguyên đan, về phần một cái khác miếng tất bị hắn giữ lại. Đêm qua thật là một cái mùa thu hoạch lớn, hắn và mập mập đợi đến lúc Lý Nguyên thiên đi rồi liền trắng trợn sưu cạo . Chỉ là lúc này đây chuyện đã xảy ra thức sự quá kinh người, phải biết rằng ngày hôm qua trong những người này ngoại trừ Vương gia huynh đệ cùng Công Tôn cuồng bên ngoài, nội môn còn lại thập kiệt đều bị bọn hắn đã đoạt mấy lần, trong đó cái kia mặt theo lịch phi tức thì bị tức giận tới mức tiếp hôn mê bất tỉnh.

Xảy ra chuyện gì đại sự, nội môn nhất định là muốn ngắt trời rồi. Lưu lại một viên thuốc là vì quái nhân bắt quá nhu cầu lúc, sớm làm chuẩn bị.

Các loạiđội trong chốc lát, cũng không có thu được bất luận cái gì trả lời thuyết phục, Sở Văn thu hồi cái hộp ngồi xuống.

Thiên tư của hắn cũng không khá lắm, từ khi đột phá đã đến thân thể cảnh tứ trọng về sau, huyết mạch chi lực gia tăng tốc độ tụ chậm lại. Dựa vào phục dụng một ít khí huyết đan, mới miễn cưỡng đuổi kịp trước kia.

"Dù cho có cực hạn chi pháp, chi sợ ta cũng muốn tiêu tốn mấy năm công phu mới có thể đột phá đã đến thân thể cảnh ngũ trọng." Sở Văn trầm nghĩ trong lòng.

Ba ngày thời gian vội vàng mà qua.

Tại Sở Văn trong dự đoán, khóa sắt thanh âm ào ào truyền đến.

"Nguyên đan mang tới chưa?" Một giọng nói truyền đến.

Sở Văn giờ lên mắt nhìn đi, quái nhân chạy tới vị trí trung tâm ngồi xuống, một đôi mắt bình thản như nước, nhìn về phía hắn.

"Tiền bối, đây là nguyên đan."

Quái nhân thò tay khẽ hấp, cái hộp vững vàng đương đương rơi trong tay. Cái hộp bị mở ra, một quả khiết hoàn mỹ đan được bị hắn niết trong tay.

"Ân, ngươi làm vô cùng tốt." Quái nhân ngẩng đầu lên, khuôn mặt bên trên y nguyên mặt không biểu tình. Cầm nguyên đan tay đặt ở bên miệng, đem cái

kia nguyên đan phục dưới đi.

Sở Văn cũng không có phục dụng qua nguyên đan, cho nên cũng không biết cụ thể hiệu quả, chỉ là chứng kiến quái nhân ăn vào về sau, nhắm mắt ngồi xếp bằng, cả người làm như đã có chút ít bất đồng.

Một đạo tinh quang chướng mắt, Sở Văn vô ý thức nghiêng đi đầu, lại nhìn lúc lại phát hiện quái nhân đã tỉnh lại, trong mắt nhiều đi một tí thần thái.

"Ta tên Lý Mộ Vân." Quái nhân mở ra khẩu.

Lý Mộ Vân? Sở Văn không hiểu ra sao, không biết đối phương đột nhiên báo ra danh tự là có ý gì, chẳng lẽ lại là muốn mọi người nhận thức một phen.

"Ta tên Sở Văn." Nghĩ đến đây, hắn ôm quyền đầu, đồng dạng báo ra chính mình danh tự.

Quái nhân nghe được thanh âm về sau, khóe mắt co lại sừng sờ ở bên trong. Võ Giả bên trong, tiền bối cao nhân đối với hậu bối báo ra danh hào của mình, ngoại trừ uy hiếp bên ngoài, còn có tự là một loại tán thành, trên cơ bản đã có tài bồi một phen ý tứ. Nhưng dưới mắt chi nhân trả lời lại để cho hắn bất đắc dĩ.

"Người không tệ." Quái nhân nói một câu về sau, đứng dậy hướng về góc tường đi đến. Hắn một thân tu vi bị đóng cửa, càng bị thụ nội thương nghiêm trọng. Mỗi ba ngày thanh tỉnh một lần, mỗi lần chỉ có thể tiếp tục một canh giờ. Còn lại thời gian, hắn tự Phong Thần thức tựa ở góc tường, là bởi vì góc tường bên trên một cây kỳ vật có thể trấn trụ hắn thương thế bên trong cơ thể, nếu không những năm này căn bản khó có thể chèo chống.

"Tiền bối." Sở Văn thấp giọng hô một câu. Dựa theo suy đoán của hắn, tại tổng xuất nguyên đan về sau, đối phương có lẽ sẽ có một ít ban thưởng mới được là, nhưng đợi cả buổi, không nghĩ tới một câu nói xong vậy mà vừa muốn trở lại góc tường.

Quái nhân dừng bước.

"Thiên hạ không bạch lấy chi thực, mà thôi." Nói xong, một đạo quang mang bắn đi qua.

Sở Văn một bả tiếp được bạch quang, nhìn cũng không nhìn, đi đầu cúi đầu nói: "Tạ ơn tiền bối."

Hắn tuy nhiên là một cái thân thể cảnh thái điều, nhưng lại không ngốc, những ngày này đến đi theo mập mập sớm đã đã minh bạch một việc lý. Trên thế giới này, thiên hạ là không có uống phí lấy chi thực, nhưng chớ quên thực lực vì tôn đạo lý. Vừa rồi hắn dám mở miệng, là biết rõ đối phương cần hắn. Nhưng là, đối phương cần hắn cũng không có nghĩa là có thể dung túng hắn. Đây đây hắn tiếp nhận thứ đồ vật về sau, lập tức biểu đạt ra chính mình kính ý.

Quái nhân nhẹ gạt đầu, trong lòng một tia không khoái tiêu tán ra.

"Ba ngày về sau, ta sẽ tiễn đưa ngươi đi ra ngoài."

Sở Văn trong nội tâm mừng thầm, biết rõ cũng không có khiến cho đối phương phản cảm, đợi đến lúc quái nhân tựa ở góc tường không có động tĩnh về sau, lúc này mới buông lỏng tay ra xem.

Trên tay là một ít khối xương cốt.

Hắn sắc mặt bình tĩnh, đem xương cốt đặt tại trán của mình, lập tức một cỗ tin tức xuất hiện ở trong đầu.

Ngưng Huyết bí quyết.

Sở Văn đại khái nhìn thoáng qua, phát hiện đây là một bản tương đương với {luyện thể thuật} Công Pháp. Nhưng cùng mập mập cho lúc trước hắn xem {luyện thể thuật} bất đồng, cuốn này càng thêm Bá Đạo, ngược lại cùng cực hạn chỉ pháp hiểu được vừa so sánh với.

Sở Văn tinh tế cảm ngộ nổi lên Ngưng Huyết thuật. Kỳ thật trong lòng của hắn đối với luyện thể Công Pháp thập phần hướng tới, chỉ là mập mập sở dụng cái kia bộ đồ Công Pháp còn không bằng cực hạn của hắn chỉ pháp, khó có thể hoàn toàn phát huy thân thể tiềm lực. Nhưng theo tu vi làm sâu sắc, cực hạn chỉ pháp càng ngày càng theo không kịp hắn tiết tấu, theo thác nước đối với hắn hiệu quả trở nên thấp kém có thể tự nhìn ra.

Ngưng Huyết bí quyết chung phân lục trọng, nhưng khởi điểm rất thấp, chỉ cần là Võ Giả đều có thể tu luyện. Dựa theo ngọc giản bên trên theo như lời, chỉ cần luyện đến lục trọng viên mãn có thể đạt tới thân thể cảnh cửu trọng đỉnh phong.

"Không nghĩ tới huyết mạch chi lực rõ ràng còn có thể rèn luyện chảy máu tinh chi lực. Chỉ là không biết cùng thân thể cảnh hậu kỳ sở dụng nghiền ép chi pháp có gì bất đồng."

Sở Văn thu liễm nổi lên tâm tư. Trước khi quái nhân nói ba ngày sau tiễn đưa hắn đi ra ngoài, chính dễ dàng thừa dịp mấy ngày này đem Ngưng Huyết bí quyết hảo hảo tu luyện một phen, nhìn một chút hiệu quả.

Huyết mạch chi lực chậm rãi ngưng tụ, dựa theo Ngưng Huyết bí quyết bên trên phương pháp, thời gian dần qua bắt đầu ngưng tụ. Sở Văn có thể thấy rõ ràng huyết dịch nhan sắc phân ra sâu cạn. Ở vào tận cùng bên trong nhất huyết dịch cực độ hồng, xem lại để cho người kinh tâm. Mà ở tầng ngoài cùng lại là có chút trở nên trắng.

Ngưng Huyết bí quyết tác dụng tựa là đem những cái kia tầng ngoài trở nên trắng huyết dịch, chuyển hóa làm bên trong cực ngon lành chỉ sắc, đợi đến lúc hoàn toàn chuyển hóa thời điểm, cái kia chính là đỉnh phong thời điểm.

Một vòng chuyển hóa về sau, Sở Văn sắc mặt đã có chút ít trở nên trắng, tại thân thể của hắc mặt ngoài có một ít đục ngầu tạp chất bị bài trừ đi ra.

Cảm thụ thoáng một phát thân thể phát hiện khí huyết tràn đầy, so với trước lại nhiều hơn một phần nội lực.

(cầu điểm kích [ấn vào], cầu cất chứa, cầu chú ý, cầu khách quý, các loại cầu!)

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nói chuyện với nhau

Ngày thứ ba thời điểm, Lý Mộ Vân tỉnh lại đưa hắc tổng xuất, chỉ là cuối cùng y nguyên yêu cầu hắc mỗi tháng đưa tới một quả nguyên đan.

Sở Văn về tới trong nội viện. Nguyên lai đại thụ bị hắc một chương chém đứt về sau, trở thành một cái gốc cây. Lúc này, hắc ngồi ở thượng diện, thần sắc ngưng trọng.

Vừa rồi hắc tại trở lại trên đường đã nghe được một ít nghe đồn, từ khi ba ngày trước cái kia một lần cướp sạch phát sinh về sau, nội môn mười ba kiệt tụ tập lại với nhau thương lượng ra một cái đối sách. Đối sách nội dung là đem trọn trong đó môn phân chia vì mười ba bộ phận, mỗi bộ phận do trong bọn họ một người phụ trách.

Kỳ thật đối với cái này cái, tại khu trong nội môn đã sớm là cái dạng này. Chỉ là trước kia ngoại trừ cái này mười ba cái thế lực bên ngoài, còn có một nhóm người, tỷ như Sở Văn bọn hắc như vậy không muốn gia nhập vào trong thế lực. Nhưng hiện tại tình huống này lại bất đồng, một khi phân chia như vậy mặc kệ có nguyện ý hay không đều được gia nhập đi vào, nếu không là được cùng cái này mười ba người là địch.

"Cái này mười ba cái vương bát đản đây là muốn đem chúng ta hướng từ lộ bên trên bức ah." Mập mập chẳng biết lúc nào đã đi tới, nhìn thấy Sở Văn bộ dáng, cái đó vẫn không rõ đối phương đã đã biết sự tình từ đầu đến cuối.

"Ân, bất quá từ trong môn mười ba kiệt lực ảnh hưởng xem, nội môn sợ thật sự muốn thời tiết thay đổi. Về phần tông môn lời mà nói..., chi sợ cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao những ngừng người này khôn sống mong chết tuyền ra cường giả." Sở Văn bị mập mập đánh thức, mở miệng phân tích nói.

"Vậy làm sao bây giờ?" Mập mập vẻ mặt lo lắng. Hắc cũng không muốn bị người trông coi, hướng hỏ phân chia như vậy về sau, nghe nói bình thường đệ tử đan dược đem dựa theo thế lực tập trung đi lĩnh, mà có đan dược những cái kia cường nhân bọn hắc lại đánh không lại, chẳng khác gì là đã đoạn bọn hắc tài lộ.

"Dưới mắt cũng không phải là không có biện pháp, dựa theo bên ngoài truyền đến tiếng gió, mười ba kiệt trong Công Tôn Thắng cùng Vương Hồ tâm đó còn có chút mâu thuẫn, chúng ta chỉ cần vận dụng thoả đáng, chưa hắc không thể lấy được sinh cơ."

...

Một chỗ cao vút trong mây trên ngọn núi, hai cái lão giả ngồi ở chỗ đó, mây mù lượn lờ, xem tựa như tiên nhân. Ở trước mặt bọn họ bày đặt một cái cuộc, lúc này đã đến chỗ mấu chốt.

"Vương huynh, lần này tông môn tuyển bạt, nghe nói tuyển tiến rất nhiều tiểu tử thú vị ah!" Trong đó một gã mặc áo bào tím lão giả mở miệng nói.

Vương lão này nhăn lại, lúc này nắm bắt một quả Bạch Tử đứng tại không trung. Bị đối phương như vậy quấy rầy một cái, trong lòng của hắc lại có chút ít do dự.

"Người cái Lí Tam người quê, mỗi lần đều tại chỗ mấu chốt đến như vậy một tay, cái này dưới bàn hết không được." Vương lão nói xong, một đứa con rơi xuống. Bàn cờ bên trên Bạch Tử đem cái kia Hắc Tử che cái sạch sẽ. Áo bào tím lão giả khóe miệng co lại, cuối cùng nhất bắt đắc dĩ lắc đầu, tay áo bày phật qua, cuộc mền.

Sau lưng tiểu Đồng thấy thế, tiến lên vài bước triệt hạ cuộc, lại vì hai người đầy vào nước trà lúc này mới cáo lui.

Vương lão bung lên bên cạnh nước trà phẩm một ngụm, mở miệng nói:

"Người nói đến đây cái ta ngược lại là có một thời gian ngắn không có chú ý bọn hán rồi, gần đây người đã nghe được chuyện gì, nói với ta nói?" Từ lần trước tuyên phạt về sau, hán một mực đứng ở Nguyệt Phong bên trên đóng cửa tu luyện, đối với phía dưới tình huống thật đúng là không biết, lúc này đây ngắn ngủi xuất quan không nghĩ tới cho áo bào tím lão giả bắt quả tang lấy, không nên tới đánh vài ván cờ qua qua làm nhien. Hai người tại nội môn tương giao, trên đường đi tới hôm nay, quan hệ tự không cần nhiều lời. Hán sau khi đi ra cũng hãy theo lấy đối phương hạ cho tới bây giờ. Dưới mắt nhìn thấy đối phương nâng lên sáng khoái sơ tuyên nhỏ vào những cái kia đệ tử, lập tức đã đến hứng thú.

Áo bào tím lão giả nghe vậy, cười hắc hắc nói: "Ta nghe phía dưới người nói, mấy ngày trước đây đã xảy ra một đại sự. Lần này kim khoa chín người, cái kia gọi Lý Nguyên thiên tiểu gia hỏa vậy mà chiến thắng Vương Hồ, bắt quả lúc đi ra lại bị lịch phi dẫn theo một đám người vây quanh rồi. Đón lấy, người đoán dù thế nào?"

"Dù thế nào?" Vương lão lúc này bị treo lên khẩu vị, về mặt hứng thú nồng đậm nhìn đối phương. Nhưng thấy áo bào tím lão giả ngậm miệng không nói, giống như cười mà không phải cười nhìn mình, trong lòng có chút ít mình bạch.

"Người cái lão tiểu tử, có phải hay không lại nhớ thương lấy của ta những cái kia ánh trăng tinh khiết rồi." Vương lão mặt mày nhăn. Ánh trăng tinh khiết là Nguyệt Phong chi mới có đích một loại khoáng vật, là do một loại đặc thù Thạch Đầu hấp thụ ánh trăng diễn biến mà đến, trân quý vô cùng, vũ khí bên trong chỉ cần tăng thêm một ít, sẽ có chứa nguyệt hoa chi lực, uy lực đại tăng.

Kỳ thật đối với áo bào tím lão giả theo như lời sự tình hán chỉ cần hỏi chút một tra liền có thể biết được, nhưng hai người quan hệ không giống, này đây điểm ấy ánh trăng tinh khiết coi như đưa cho đối phương.

Wương lão tưởng niệm đến tận đây, trên tay chiếc nhẫn chuyển động, một quả màu bạc Thạch Đầu xuất hiện ở trong tay. Thạch Đầu không lớn, chỉ có móng tay che lớn nhỏ, nhưng thượng diện Ngân Quang huy huy, xem không giống. Sau lưng mấy cái tiểu Đồng lúc này cũng đuổi dài cổ nhìn sang.

"Ha ha! Sinh ta người cha mẹ, người hiểu ta Vương huynh ah." Áo bào tím lão giả thoải mái cười to. Hán gần đây luyện chế một bả bình khí, trên tay vừa vận còn thiếu đi một tí ánh trăng tinh khiết. Vương lão xuất ra cái kia khối vừa vận đủ phần của hán lượng. Có thể không nên xem thường cái này móng tay che lớn nhỏ một tảng đá, cầm đi ra bên ngoài đây chính là vạn kim khó cầu.

"Về sau Lý Nguyên thiên rõ ràng sử xuất Hắc Thủy bí quyết, tuy nhiên tầng thứ nhất đều không có đạt tới, nhưng là đơn giản tự đem những người này đánh rơi xuống."

Wương lão nghe đến nơi này hứng thú rơi xuống. Lý Nguyên thiên có thể tu tập Hắc Thủy bí quyết tại hán xem ra lại bình thường bất quá rồi. Loại thiên tài này chỉ cần tiến vào tông môn, đều bị đại lực bồi dưỡng. Chắc hán cái này ngăn ngừa ba tháng, đối phương có thể theo thân thể cảnh tứ trọng đột phá đến cửu trọng, những tông môn kia lão quái vật cũng không thiếu tổn tâm tư.

"Bất quá, đằng sau một sự kiện nhưng lại lại để cho người không tưởng được. Lý Nguyên thiên đi rồi, đột nhiên toát ra một béo một gầy hai cái che mặt người, hai người này là gan vô cùng lớn, rõ ràng đem té trên mặt đất mọi người đã đoạt cái sạch sẽ. Còn đem lịch phi tức giận đến ngắt đi. Ha ha." Áo bào tím lão giả một hơi nói xong, cả người đại cười. Loại chuyện này thật đúng là bách niên khó được vừa ra, nếu như bằng vào thực lực mà vì người khác vẫn còn nói không nên lời cái gì, nhưng loại này hành vi nhưng lại lại để cho những này sống không xuất ra lão quái vật người mở rộng tầm mắt.

"Ha ha, nội môn những tiểu tử kia còn không muốn ngắt trời á!" Vương lão đứng lên, đi đến bên bờ vực, nhìn xuống, một đôi mắt tinh quang chớp động làm như muốn xem xuyên đeo cái này phiền mây mù.

"Đúng rồi, cái kia nuốt hồ mấy ngày này đến nay thế nhưng mà phát sanh biến hóa." Vương lão trong đầu linh quang vừa hiện, chẳng biết tại sao nhớ tới nuốt hồ. Nhưng đã đến cảnh giới của bọn hán, thường thường tùy ý gian: ở giữa nhớ tới một việc, nhất định có một chút liên quan. Mà nuốt hồ mỗi ba năm đôi một người trông coi, cái này một năm vừa vận đã đến áo bào tím lão giả.

"Sự kiện kia đều đi qua nhiều năm như vậy, còn có thể có vấn đề gì. Nuốt hồ bất quá là người nợ phần mộ mà thôi." Áo bào tím lão giả không cho là đúng, gần đây hán một mực vội vàng rèn luyện vũ khí, đối với cái kia một khối cũng không có quá nhiều chú ý.

"Người cẩn thận, vạn nhất người nợ không chết, như không nhìn nhanh, ổn thỏa là cái họa lớn. Phải biết rằng năm đó sự tình thế nhưng mà..." Vương lão nói tới chỗ này ngừng lại, trong thần sắc có sợ hãi, làm như nhớ ra cái gì đó chuyện đáng sợ.

"Ân, cái này ta đã biết, mấy ngày nay ta tự mình đi phía dưới đi một lần. Đến lúc đó thực có chuyện gì, ta cũng tự thuận tay xử lý."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Kinh động

Sở Văn ngồi xếp bằng tại trên giường, một ngum trục khí gọi ra về sau, con mắt chậm rãi mở ra đến. Sau khi tỉnh lại, giường mắt nhìn một chút ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ kiều Dương Minh mị, đã là đã đến buổi trưa. Hắn đứng người lên đi ra đến bên ngoài, vươn tay phải theo như trên không trung. Nơi lòng bàn tay, một đạo bạch sắc năng lượng chậm rãi tụ lên.

"Tu hành nửa tháng, rốt cục đột phá đã đến Ngưng Huyết bí quyết tầng thứ nhất. Không nghĩ tới đối với phù lực cũng là có một ít đề cao." Cảm thụ thoáng một phát nơi lòng bàn tay năng lượng, hắn nhẹ gạt đầu, trong thần sắc có chút thoả mãn.

Ngưng Huyết bí quyết tác dụng đã vượt ra khỏi hắn mong muốn. Tu tập này Công Pháp không chỉ có gia tăng lên trong cơ thể hắn huyết mạch chi lực cường độ, càng là đề cao phù lực lớn nhỏ. Phải biết rằng lúc trước hắn trăm phương ngàn kế muốn tăng lên phù lực nhưng đều hiệu quả quá mức bé nhỏ, có thể thấy được phù lực tăng lên gian nan.

"500 cân lực đạo, tuy nhiên không dám nói có bao nhiêu lợi hại, nhưng tăng thêm ta tứ trọng đỉnh phong thực lực, miễn cưỡng có lẽ có thể cùng thất trọng cường giả một trận chiến." Thực lực cường đại mang đến chính là một loại bành trướng tự tin.

Sở Văn nhìn thoáng qua mập mạp chỗ ở, hướng về bên kia đi tới.

Thời tiết nóng bức, mập mạp thụ nhần mông lung nằm ở trên giường. Nhìn thấy Sở Văn đi tới, trên mặt đã hiện lên một ít kinh ngạc.

"Anh Mập ta lúc này mới bế quan nửa tháng, không nghĩ tới khí thế của ngươi rõ ràng lại trưởng đi một tí, ngươi tiểu tử này là không phải đem khí huyết đan đem làm rau cải trắng đồng dạng ăn đây này." Trong lời nói, một chút cũng không có trước đó vài ngày lo lắng.

Cái này nửa tháng đến, trong tông môn thịnh thoảng truyền ra một ít tin tức nho nhỏ, nội dung phần lớn đều là Vương Hồ rượu sau tuyên bố muốn đánh gãy Công Tôn cuồng chân, hoặc là Công Tôn phóng đảng lời nói Vương Hồ là bọn hèn nhát. Tin tức có chút buồn cười, vốn mọi người cũng không xem ra gì, mà khi có một lần nhìn thấy trước khi cướp bóc hai người kia đã trốn vào Vương Hồ phủ về sau, tình thế tự trở nên nghiêm trọng.

Phải biết rằng lúc trước những người này thế nhưng mà tại Vương Hồ cửa ra vào bị cướp, dưới mắt lại đã xảy ra chuyện như vậy, sao có thể không cho người hoài nghi. Mà Công Tôn cuồng lúc này đã ra động tác chính nghĩa cờ hiệu, đem lịch phi bọn người lung lạc tại chính mình dưới trướng, thanh thế vô lượng, trong lúc mơ hồ lần át Vương Hồ, làm cho thế lực phân chia lâm vào cục diện bế tắc.

Sở Văn nhìn thấy mập mạp thịt cuộn cuộn bộ dạng, vừa muốn mở miệng trêu ghẹo, đột nhiên cảm thấy khê giật mình, làm như có chuyện gì sắp sửa phát sinh.

"Làm sao vậy?" Mập mạp một lần lông ốc bò, mở miệng dò hỏi.

"Ta cũng không biết, vừa rồi trong lòng có chút rung động." Sở Văn lông mày co rút nhanh, từng kiện từng kiện sự tình tự trong đầu hắn hiện hiện.

"Nội môn thế lực phân chia tạm thời là bình định ra rồi, chẳng lẽ là nó?"

Nghĩ đến đây, Sở Văn chỉ cảm thấy trên người mồ hôi lạnh ứa ra. Nuốt hồ sự tình vậy cũng là không như bình thường, hơi không cẩn thận tánh mạng đều là khó bảo toàn.

"Mập mạp, ta đi ra ngoài có chút việc." Vội vàng nói một câu về sau, cả người hướng về nuốt hồ nhảy tới.

Gợn sóng bình tĩnh trên mặt hồ, một đạo nhân ảnh đứng ở chỗ đó. Sở Văn nhìn lại, phát hiện đúng là một cái áo bào tím lão giả. Lão giả trên người cũng không một chút khí thế, nhưng cả người đập trên mặt hồ như giẫm trên đất bằng.

"Đây là Lý trưởng lão!" Có đường qua nhân đạo ra lão giả thân phận. Tại toàn bộ tông môn, có thể được xưng là trưởng lão đều là một ít ở tại nguyệt trên đỉnh cường giả. Như thế cường giả không dễ dàng xuống núi, trừ phi là đã xảy ra chuyện lớn.

Sở Văn đứng ở một bên, cùng với khác một ít người xem náo nhiệt sống chung một chỗ, cũng là không để người chú ý. Chỉ là trong lòng của hắn vượt qua xa trên mặt như vậy gợn sóng không sợ hãi.

Lý trưởng lão đến nuốt hồ làm gì, chẳng lẽ là phát hiện Lý Mộ Vân hành tung? Sở Văn trong nội tâm suy đoán nói. Nuốt trong hồ có thể làm cho nhân vật bậc này để ý, ngoại trừ Lý Mộ Vân, hẳn thật sự nghĩ không ra còn có cái gì.

Mập mạp lúc này cũng chạy tới, nhưng hắn vẫn không có đứng tại Sở Văn bên cạnh. Phải biết rằng cái kia hai cái nổi tiếng nội môn bọn cướp tuy nhiên là che mặt, nhưng hình thể thế nhưng mà khó có thể cải biến. Vạn nhất đứng chung một chỗ bị người nhận ra, sau này há không phải là không có nơi sống yên ổn rồi.

Chung quanh đệ tử vậy xem cũng không có lại để cho Lý trưởng lão để ý, trong lòng của hắn, cái này đáy hồ bất quá là một tòa phần mộ mà thôi, nếu không là trước đó vài ngày hảo hữu nhắc nhở, hẳn đều nhanh đem chuyện này đã quên.

Nếu là một tòa phần mộ, hẳn cũng sẽ không nghĩ tới xuống hồ kiểm tra, đứng ở trên mặt hồ nhìn thoáng qua trong nước lại lần nữa ngừng đầu lên.

"Hồ nước này hay vẫn là như vậy quái dị, liếc trông không đến ngọn nguồn. Mà thôi, xem ra còn phải hao phí lão phu một quả cá bạc." Nói nhỏ một tiếng về sau, hai ngón véo động, một đầu cá con trống rỗng xuất hiện tại mọi người trước mặt.

Sở Văn nhìn lại, chỉ thấy cá con toàn thân tản ra màu bạc hào quang, tại nó bốn phía ần ần hiện ra một con cá ảnh."Đây là cái gì bảo bối." Trong nội tâm kinh nghi gian : ở giữa, thấp giọng tự nói.

"Người đây không biết." Bên cạnh một vị vốn là xem nào nhiệt độ từ nghe được Sở Văn lời nói về sau, bên mặt xem đi qua. Nhìn thấy Sở Văn chỉ có thân thể cảnh tứ trọng thực lực về sau, trên mặt lộ ra bình tĩnh đại ngộ biểu lộ.

"Cái này cá bạc, lại có thể coi vì ba ba, chính là tu cốt cảnh cao thủ nắm giữ một loại thần thông, vốn là màu trắng, bất quá Lý trưởng lão là Ngộ Tâm cảnh cao thủ, cho nên có thể sử xuất màu bạc đây."

Một phen khoe khoang về sau, nhìn thấy Sở Văn trên mặt lộ ra khâm phục thần sắc, tên đệ tử kia hơi có chút tự đắc.

"Sư đệ, người có thể không nên xem thường cái kia cá bạc, chỉ cần Lý trưởng lão đem nó phóng vào trong nước, đây chính là có biến hóa lớn đấy."

Sở Văn tạ ơn đối phương về sau, nhìn kỹ đi qua. Cá bạc trên không trung du động một vòng, tại Lý trưởng lão pháp quyết thúc dục xuống, cái đuôi há lên, đâm vào trong nước.

Đã có trước khi người nọ nhắc nhở, Sở Văn tiến lên vài bước muốn xem càng thêm rõ ràng một ít. Cá bạc vào nước về sau, há miệng khê hấp, giống như khí cầu cổ, thân thể càng biến càng lớn, đến cuối cùng đã là một con cá lớn. Mặt ngoài lân lông lánh, một miệng mở lớn mở ra, xôn xao thoáng một phát lên vào đến trong nước.

Đang lúc Sở Văn cho rằng gần kề như thế thời điểm, một đạo sóng cồn tự trong nước lóe sáng. Sóng cồn đứng ở trên mặt hồ, như là một mặt cực lớn tấm gương.

Không hổ là trưởng lão, cái này thủ bút ghê gớm thật!

Sóng cồn bất động bất động, phẳng phát thời gian định dạng, màn nước bên trên một bức tranh mặt chậm rãi hiện ra đi ra.

"Sư đệ, đây mới là cá bạc chính thức tác dụng." Lúc trước người nọ lại gom góp tới nói."Cá bạc con mắt chứng kiến, chúng ta ở phía trên đều có thể chứng kiến."

Lúc này Sở Văn cũng không có rời rảnh tình đi để ý tới đối phương, trong lòng của hắn sớm đã nổi lên ngập trời sóng cồn. Cá bạc bơi qua địa phương, người bên ngoài nhìn về phía trên có lẽ không có phát hiện cái gì bất đồng, nhưng hắn cố tình phía dưới, nhưng lại thấy được một cái cùng loại pháp trận giống như đồ vật.

Đối với pháp trận sự tình hắn sớm đã biết được, dù sao trong huyết động thời điểm, hắn tự thấy được trên vách tường tơ vàng. Nhưng là pháp trận bên cạnh hai cái không chút nào thu hút chữ nhỏ nhưng lại để cho hắn thật lâu khó có thể bình tĩnh.

"Phương đông." Lý trưởng lão đứng ở trên mặt hồ, trong miệng than nhẹ nói.

Hắn ba năm trước đây cùng một tên trưởng lão khác giao tiếp thời điểm cũng không có phát hiện hai chữ này, lúc này mới đi qua không bao lâu, làm sao lại đột nhiên toát ra hai chữ này đến.

"Chẳng lẽ là?" Nghĩ đến đây, Lý trưởng lão trong nội tâm hoảng hốt. Chuyện năm đó tuy nhiên Hoàng Cực tông kiệt lực giữ bí mật, nhưng vẫn có một ít tiếng gió để lộ đi ra, Hắc Thủy Tông làm như Bắc Cương mười ba tông một trong, như thế nào lại không biết.

Rầm rầm!

Màn nước rơi xuống, mọi người còn đang nghi hoặc, Lý trưởng lão biến thành một đầu trỏ mình giang Giao Long, đâm vào trong nước.

Chỉ mong phong ấn không muốn gặp chuyện không may!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Nhiệm vụ

Đang lúc trong lòng mọi người kinh nghi thời điểm, một đạo thân ảnh dắt trùng thiên sóng cồn tự trong nước phun ra.

Bọt nước văng khắp nơi, đánh vào người trên mặt phẳng phát hòn đá đau đớn, chung quanh mọi người nhao nhao trốn tránh. Sở Văn lúc này cũng trốn tránh đã đến một bên, thân thể giấu kỹ về sau, lúc này mới thò ra một cái đầu nhìn về phía trong trảng.

Lý trưởng lão tựa như một đầu đại Long phóng lên trời, thân thể vừa mới đứng vững, một ngụm máu tươi tự trong miệng hắn phun ra. Máu tươi nhỏ ra về sau cũng không rơi vào trong nước, mà là hóa thành một đạo bạch khí tiêu tán ra.

"Hảo cường thế, chỉ là tiện tay viết xuống hai chữ có thể lại để cho lão phu như thế, bất quá, người tới nơi đây đến cùng là dụng ý gì?" Lý trưởng lão thì thảo nói nhỏ, có chút không rõ ràng cho lắm. Quay đầu nhìn thoáng qua mọi người, gặp vốn là vậy xem đệ tử lúc này đã chạy cái sạch sẽ, lác đác, thân thể vừa mới chuẩn bị dâng lên, đột nhiên giống như nhìn thấy gì, dừng bước.

"Ha ha, tiểu tử, xuất hiện đi. Còn sợ lão phu đối với người ra tay hay sao?" Sở Văn nhìn thấy Lý trưởng lão hướng về cạnh mình xem ra, biết rõ đối phương đã phát hiện chính mình, cũng không hề ẩn núp theo tảng đá lớn đằng sau đi ra.

"Tiểu tử, bái kiến Lý trưởng lão." Sở Văn cúi người bái xuống, trong nội tâm thở dài một hơi. Nghe đối phương lời vừa mới nói, hiển nhiên không có phát hiện Lý Mộ Vân hành tung, bất quá đối với vừa rồi phương đông hai chữ, trong lòng của hắn vẫn có một ít tâm thần bất định. Người khác không biết hai chữ này ý nghĩa, hắn lại biết. Từ khi lão già trước khi chết nói cho thân thể của hắn về sau, hắn liền đem hai chữ này thật sâu khắc ở trong nội tâm.

"Ân." Lý trưởng lão thấy thế nhẹ gật đầu, mở miệng nói: "Lão phu giao cho người cái nhiệm vụ, người có bằng lòng hay không?" Nói xong hai mắt chăm chăm vào Sở Văn, thần sắc bên trong bao hàm lấy một ít mong đợi.

"Nhưng bằng trưởng lão phân phó."

Nghe được Sở Văn sau khi trả lời, Lý trưởng lão trên mặt lộ ra nở nụ cười.

"Ta nhìn người lá gan không tệ, người về sau mỗi tháng trước tới nơi này một lần. Vừa rồi màn nước bên trên những cái kia đường cong chắc hẳn người cũng thấy đấy, đến lúc đó người chỉ cần so với một phen, nếu như phát hiện cái gì dị động kịp thời phản hồi cùng ta, ta tại Tinh Phong Bắc Cung điện, đến lúc đó sẽ có môn nhân cùng người tiếp ứng đấy."

Lý trưởng lão một hơi đem phân phó nói xong, tiện tay lấy ra một tấm lệnh bài cùng một cái túi nhỏ.

"Đây là Tinh Phong lệnh bài, cùng mấy miếng nguyên thạch. Người bằng lệnh bài có thể tìm đến của ta đại điện, đến lúc đó đem người tình huống cáo chi môn người sẽ xây đến."

Đợi đến lúc Lý Phong tiếp được thứ đồ vật về sau, Lý trưởng lão liền hóa thành một đạo bạch mang hướng về xa xa bay đi. Chỉ cần cái kia trận pháp không có vấn đề, về phần phương đông hai chữ hắn cũng không muốn đi truy cứu, đó là một cái kiêng kỵ, bằng thực lực của hắn cũng không có lá gan đuổi theo tra.

Sở Văn ngẩng người tại bên hồ, hiển nhiên không nghĩ tới không hiểu thấu là được Lý trưởng lão thám tử. "Dù sao người không nói, ta mỗi tháng đều muốn tiến đến một lần, nếu là tiện tay mà thôi, ta đây cũng tự không khách khí." Nghĩ đến đây, quân lệnh bài cùng cái túi thu nhập bên hông về sau, hướng về trở về sân nhỏ đi đến.

"Vị huynh đài này, vừa rồi Lý trưởng lão cùng người nói gì đó à?" Còn chưa đi ra vài bước, mấy người đệ tử mô hình người như vậy đi ra, một người trong đó mở miệng hỏi.

"Lý trưởng lão cũng không nói gì, tự là sai khiến cái nhiệm vụ cho ta, các người nếu muốn nghe, chỉ nếu không sợ Lý trưởng lão trách tội ngược lại cũng không sao."

Những người này Sở Văn tuy nhiên không biết, nhưng chắc hẳn cũng cũng không cái gì hảo tâm thể hệ. Chỉ cần xem mấy người bọn họ chỗ đứng có thể minh bạch. Một người trong đó ngăn cản ở trước mặt của hắn, hai người khác thân thể nghiêng về phía trước, ba người thành hình quạt đưa hắn vậy, sau lưng tự là hồ nước, có thể nói cái này cơ giác xu thế chẳng khác gì là hoàn toàn phong bế Sở Văn đường lui.

Trước mắt một người sau khi nghe, khiến một cái ánh mắt, đứng tại Sở Văn bên cạnh hai người nam tử thân thể lui về phía sau mấy bước.

"Vị sư đệ này đã hiểu lầm, chúng ta lại thể nào dám hỏi đến trưởng lão sự tình, ha ha! ." Nói xong ba người hướng phía sau thối lui.

Đã xảy ra như vậy một cái tiểu sự việc xen giữa về sau, Sở Văn cảm thấy có chút kỳ quái. Những người này trốn ở chỗ này hẳn là chứng kiến Lý trưởng lão cùng mình nói chuyện với nhau, nhưng tại sao lại có lá gan tiến lên đề ra nghi vấn. Vấn đề này tại lý không hợp. Xem ba người này thối lui phương hướng là tại phía trước trúc lâm. Trúc lâm rất lớn, bên trong cảnh lá rậm rạp vừa vặn dễ dàng cho mai phục, trước khi hắn cùng với mập mập phục kích cổ nhân là được tại đây phiên trong rừng trúc.

Cái này trong rừng trúc, hẳn là bên trong có tình huống khác hay sao? Hắn phương mới nhìn đến mập mập đứng tại cách đó không xa, nhưng chỉ chớp mắt thời gian liền biến mất không thấy gì nữa, hiển nhiên là chuyện gì xảy ra. Kết hợp ba người kia xuất hiện, chẳng lẽ là có người phát hiện mấy ngày cướp bóc sự tình.

Sở Văn hướng lui về phía sau mấy bước, đứng ở nuốt bên hồ bên trên. Dưới mắt tình huống không rõ, biện pháp tốt nhất tự là tìm một nơi trước trốn, đợi đến lúc tình thế trong sáng về sau lại nghĩ biện pháp. Hắn mặc dù có năng lực cùng thất trọng cảnh cường giả một trận chiến, nhưng cũng không có nghĩa là trong rừng trúc người chỉ có một thất trọng cảnh.

Trước kia ba người thối lui đến trúc lâm sau hướng về một nơi đi đến. Tại trúc lâm ở chỗ sâu trong, Vương bảo đứng ở chỗ đó.

"Báo ca." Vừa rồi ba người kia quỳ xuống trước đôi phương trước mặt, về mặt cầu xin.

Nhưng các loại đội trong chốc lát, trong tưởng tượng quả trách âm thanh cũng không có truyền đến, cái này lại để cho bọn hắn trong lòng có chút kỳ quái, cổ lấy đứng khí ngừng đầu lên.

Vương bảo về mặt suy tư. Hắn tuy nhiên lớn lên cao lớn thô kệch, nhưng lại không phải cái kẻ ngu. Nếu không dù cho có Vương Hồ chống, hắn ở bên trong môn loại này thế lực bàn tạp địa phương cũng không nhất định có thể hỗn xuống dưới. Trước đó vài ngày chuyện đã xảy ra rõ ràng tự là Công Tôn cường giả họa, nhưng lúc ấy bởi vì tình thế phức tạp, nhất thời cũng không thể nói rõ ràng.

Bất quá, hắn tin tưởng chỉ cần bắt được lúc trước cái kia hai cái cướp bóc người, như vậy hết thảy đều sẽ được phơi bày.

Hôm nay nuốt hồ động tĩnh cũng đưa hắn kinh động đến tới, trong lúc vô tình phát hiện Sở Văn cùng mập mạp đứng tương đối gần, hơi chút một đôi so tự nhìn ra một ít mảnh khóc. Bất quá mập mạp giao hoạt, ba cái lưng thảo chạy sẽ không có bóng dáng, đành phải đem ánh mắt đặt ở Sở Văn thượng diện.

Người này đã cùng Lý trưởng lão có chút quan hệ, cái kia hay vẫn là tạm thời buông tha, bất quá cái tên mập mạp kia ngược lại là thế nhưng mà truy tra một phen.

Vương bảo vừa muốn mở miệng, đứng tại phía sau hắn cổ nhân tự chui ra.

"Báo ca, mập mạp kia ta biết rõ đang ở nơi nào. Chuyện này tự giao cho ta a."

Vương bảo có chút kinh ngạc nhìn cổ nhân liếc, hiển nhiên không nghĩ tới đôi phương sẽ chủ động xin đi giết giặc.

"Báo ca, ngươi không biết, hai người này cùng ta có chút ít thù hận." Cổ nhân lập tức đem trước khi chuyện đã xảy ra lại nói một lần, nhìn thấy Vương bảo lộ ra bình tĩnh đại ngộ biểu lộ, lúc này mới yên lòng lại.

Vốn đối với cái kia khổng chế nguyên pháp pháp quyết, cổ nhân đã không ôm hi vọng rồi, nhưng không nghĩ tới hôm nay trong lúc vô tình lại thấy được Sở Văn, vốn là yên lặng ở dưới tâm lại lung lay.

"Như vậy đi, các ngươi ba người sau này hãy theo cổ nhân, thẳng đến tra rõ ràng hai người kia mới thôi." Vương bảo sau khi nói xong, vỗ vỗ cổ nhân bả vai nên rồi đi trước.

Sở Văn nhưng lại không biết đôi phương đã đem hắn bài trừ tại bên ngoài, một lòng bất ổn mắt nhìn bốn phía, lại nhìn phía sau mặt hồ, cuối cùng nhất đã quyết định chủ ý.

Một đầu đâm vào trong hồ nước, cả người trầm xuống.

Trải qua lần trước bị truyền tống đến huyết động, Sở Văn trong nội tâm minh bạch, Lý Mộ Văn đích thị là tại trên người mình làm ký hiệu, nếu không lớn như vậy mặt hồ muốn muốn tìm một người, cũng không phải nói tìm có thể tìm được đây.

PS: quyển sách này từ dưới chu bắt đầu, tiến vào giữ gốc hai canh hình thức, những thứ khác không nói nhiều, kính xin ưa thích các bằng hữu nhiều hơn ủng hộ. Những này đối với sách mới rất trọng yếu.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Phá Thiên Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.